

Continentia xv. lib. i.

Q Vintuldecimus liber continet histo-
ria .xlj. annoz. p tempora qtuoz
imperatorz. scz ab impeno cōstan-
tij heretici et fratiz suoꝝ constantini
atqz constantis. vsqz ad mortem va-
lantis deo odibilis. et imperiū gra-
dani. Inter hec autē pmet gesta et dicta sanctoꝝ
anthonij & veniusqz macharij ceterozqz patrum
egipti. Sed & morales quosdam flosculos sacroꝝ
doctoꝝ illiꝝ epis hilarij scz athanasij. effrem et ba-
silij. gregozij quoqz nazanzeni. Habz autē capla. c.

DE imperio constantij & disputatione athanasij contra arrium. .i.

DE ignominiosa morte arrij. .ij.

DE bona indole athanasij et eiꝝ p̄motōe. .iii.

DE p̄secutōe arrianoz in athanasij. .iiii.

DE fuga eius et exilio. .v.

DE scriptis eiusdem. .vi.

DE sancto maximo treuerensi. .vii.

DE p̄secutione sapozis in catholicos. .viii.

DE scilio mediolan. & arūninesī. .ix.

DE triptica secta arrianoz. .x.

DE liberij pape exilio et de felice papa. .xi.

DE sancto eusebio p̄sbitero et ceteris martirizatis sub constantio. .xii.

DE gallo cesare et militia beati martini. .xiii.

DE morte anthonij abbatis et dictis eiꝝ. .xiiii.

DE paulo simplice. .xv.

DE amos egyptio. .xvi.

DE duobꝝ machariis & dictis eoz. .xvii.

DE eodem. .xviii.

DE sancto hilarione. .xix.

DE quibusdam eius miraculis. .xx.

DE fuga eius & peregrinatōe. .xxi.

DE victorino afro & eusebio emisseno. .xxii.

DE sancto hilario pictauesi. .xxiii.

DE scripturis eiusdem hilarij. .xxiiii.

DE morte constantij & successione iuliani. .xxv.

DE impio iuliani apostate et eiꝝ puericia. .xxvi.

DE moribus eius. .xxvii.

DE supstitōe illiꝝ et seucia in xpianos. .xxviii.

DE lucifero heresarcha. .xxix.

DE ipiis legibꝝ iuliani et p̄secutōe athanasij. .xxx.

DE sepulcro babilie martiris et theodoꝝi supplis eius. .xxxi.

DE mal factis s̄b iuliano & reliqis baptiste. .xxxii.

DE passione sancti gallicani. .xxxiii.

DE passio sancti iohānis et pauli. .xxxiiii.

DE sancto donato aretino ep̄o. .xxxv.

DE quibusdam eiꝝ miraculis et transitu. .xxxvi.

DE passione sancti georgiani & epimachi. .xxxvii.

DE ceteris martiribꝝ eiusdem epis. .xxxviii.

DE via iuliani in p̄sidem. .xxxix.

DE passio sancti quiriaci et matris eiꝝ et amon. .xl.

DE p̄sumatione martirij sancti quiriaci. .xli.

DE licentia repandi templū iudeis p̄cessa. .xlii.

DE mirabili nece iuliani imperatoꝝ. .xliii.

DE miraculosa missa sancti basilij et p̄uersione lebanij. .xliiii.

DE adriano pseudo discipulo et p̄grinatōe sancti hilarionis. .xlv.

DE p̄sumatione vite eiusdem. .xlvi.

DE imperio iouiani. .xlvii.

DE ipio valētimiani et appolijari laodiceno. .xlviii.

DE damaso papa. .xlix.

DE valente imperatoꝝ. .l.

DE obitu sancti hilarij et eiꝝ miraculis. .li.

DE sancto eusebio vercellen. .lii.

DE constantia eiꝝ contra arrianos. .liii.

DE passionibꝝ eius et obitu. .liiii.

DE didimo alexandrino. .lv.

DE studio et scriptis eiusdem. .lvi.

DE peero alexandrino et lucio arriano. .lvii.

DE exilio duoz macharioꝝ. .lviii.

DE sancto moyse saracenoꝝ ep̄o. .lix.

DE abbate pastore et dictis eiꝝ. .lx.

DE ceteris patribꝝ illiꝝ tp̄is et de p̄ozibꝝ. .lxi.

DE abbatibꝝ ysidoro et pambo. .lxii.

DE amonio et heleno et appelle. .lxiii.

DE sarapioe theone eulogio et dozotheo. .lxiiii.

DE piāmone beniamin et marcho. .lxv.

DE siluano et eiꝝ discipulis. .lxvi.

DE sancto appolonio. .lxvii.

DE eodem. .lxviii.

DE euagrio palidio mela et paulo. .lxix.

DE abbate oz et sancto coꝝpte. .lxx.

DE sancto mucio heremita. .lxxi.

DE miraculis eiꝝ q̄ narrauit sanctꝝ copres. .lxxii.

DE miraculis copretis et abbate helia. .lxxiii.

DE abbate siro & paulo et esaia. .lxxiiii.

DE sancto heleno et eius miraculis. .lxxv.

DE sancto abbate paphuncio. .lxxvi.

DE taife meretrice p̄uersa. .lxxvii.

DE sancto basilio cesariensi ep̄o. .lxxviii.

DE seruo quē a potestate dyaboli liberauit. .lxxix.

DE p̄sbitero anastasio et eiꝝ leproso quos basilus visitauit. .lxxx.

DE scriptis sancti basilij et de regula eius. .lxxxi.

DE laude vite solitarie et omunis. .lxxxii.

DE ypocrisi et veritate vite et obediētie. .lxxxiii.

DE opere et psalmodia ceterisqz religionis documentis. .lxxxiiii.

DE gregozio emisseno f̄re sancti basilij et de scriptis eius. .lxxxv.

DE sancto effrem siro. .lxxxvi.

DE libris sancti effrem. .lxxxvii.

DE sancto gregozio nazanzeno. .lxxxviii.

DE pontificatu et de doctrina eius. .lxxxix.

DE libris eiusdem et fuga cure pastoralis. .xc.

DE apologia eius sup fuga p̄dicta. .xci.

DE periculo et cautela cure pastoralis. .xcii.

Item de eodem. .xciii.

Qualiter debeāt xpiani solennizare. .xciiii.

DE laude vite monastice. .xcv.

DE sancto androsio mediolan. ep̄o. .xcvi.

DE morte valētimiani et successoribꝝ eius. .xcvii.

DE ipierate valētis et p̄fecti eiꝝ i xpianos. .xcviii.

DE affrate monacho et augurio valētis. .xcix.

DE morte valētis et fine cronicoꝝ hieronimi. .c.

C. I. C. De imperio constantij et disputatione athanasij contra arrium. Hieronimus.

Romanoꝝ igit. xxxv. regnauit constantinus. constantius quoqz et constantinus. xxiiii. Ceperūt autē regnare āno dñi. ccc. xl. mudi vero quarti millesimo. ccc. iij. **H**ugo florencensis. v. li. Constantius quideꝝ romanū adeptus est imperiū. Constantius vero constantinopoli imperauit. Et apud antiochia cōstans. Is autem cōstantinus donec vixit. habitū regium gemis. et

caput suū perpetuo diademate decorauit. Nutri-
uit p̄terea semp̄ bonas artes. Sed p̄cipue studia
literarū legebat. et ip̄e scribebat & meditabatur.
Cōstantius autē ut factus est imperator roma-
nus. p̄ nepharios vsus a fide catholica depraua-
tus est. Porro athanasius vir spectabilis & ma-
gnifice fidei imperij huius anno .ij. disputauit cuz
arzio. turbis hinc atq; inde astantib; apud loadi-
ciam sirie urbem. Probus autē quidā vir impera-
toris iussu arbiter inter eundē arziū & strenuissī-
mū sancte fidei defensorē athanasīū sed itē. ubi nis-
tor fidei ad purū discuss; est. & a diuinis libris
ostēsū. p̄rēz & filiū et sp̄m sanctū p̄p̄rijs extare p̄-
sonis. & tñ vnā esse triū naturā. Arzius tñ indur-
rata mente. in sua malignitate p̄māsit.

De ignominiosa morte arzii. Rufinus x. li.

DEniq; eusebi; de cui; simulatōe in sub-
scribēdo sup̄dixim;. oportunitatē t̄pis
nactus. & p̄ncipi p̄ p̄fatū p̄sbiterū fa-
miliaris effectus oīa reuoluere & in irritūz p̄ciliū
niceni gesta reuocare molit̄. Arziū venire fecit. Et
imperialib; edictis p̄ciliū denuo. constantinopolim
p̄uocari. Quo illi maxime p̄uenerūt q̄ arziū & eu-
sebiū sectabant̄. qui sepe cuz alexandro alexandrie
ep̄o p̄gressi. ut arziū susciperet. ad vltimūz certūz
diē statuentes denūciauerūt. ut aut ip̄e arziū sus-
ciperet. aut si reniteret se ab ecclesia pulso & in exi-
liū truso ab alio eū suscipiendū sciret. Tūc ille no-
ctem q̄ ad p̄stituta; intererat diē. sub alari iacēs
atq; in oratōe & lacrimis eā totā puigilem ducēs.
ecclesie causaz dño p̄mendabat. Cūq; lux orta fuisset.
nec tñ alexander ab oratōe cessaret. e uset ius
cū oib; suis velut heretici belli signifer. domū ar-
rii matutin; ascendit. eūq; sequi ad ecclesiam iur-
bet. p̄testatus q̄ alexander nisi p̄sens acquiesce-
ret. expulsus loco cederet. Igit̄ cū cūctoz animi
essent in expectatōe suspensi. quo uel alexandri
p̄seuerantia. uel eusebiū atq; arzii instātia declina-
ret. Arzius ad ecclesiam p̄gens. ep̄oz et populo
frequētia p̄stipat;. humane necessitatis causa. ad
publicū declinat locū. ubi cū sederet. itestima ei;
atq; om̄ia viscera in secessus cumulu; defluxere.
ita tali in loco dignaz mortē blasphemie ac fetide
mētis exoluit. Qd cū in ecclesia nūciatū fuisset eu-
sebio. et his q̄ vna secū sanctū & innocentē virū
alexandriū de recipiēdo arzio fatigabāt. opti cō-
fusione discedunt.

De bona indole athanasii et eius p̄mōtione. Vbi supra.

Alexandro autē defūcto. apud alexandriā
athanasius sedem suscepit. de quo cui;
a puero institucionis fuenit libet pauca
p̄memozare. Tempore quo apud alexandriam pe-
tri martiris diē alexander ep̄us agebat. Cū post
expleta solennia p̄uenturos ad p̄uuiū clericos ex-
pectaret in loco mari vicino. vidit em̄n; puero-
rū sup̄ orā maris ludū imitaciū (ut fieri solet) ep̄i-
scopū. & ea geri q̄ mos est in ecclesiis. quos cū in-
tentus diuicius expectaret. vidit ab his geri que-
dam etiā secretioza & mistica. p̄turbatus ilico. cō-
p̄hensos pueros imperat ad se p̄duci. Qui cū ad-
essent quis eis ludus & quid egissent. vel quomō-
p̄cunctat̄. illi ut talis habet etas p̄uidi negaue-
re p̄mo. Deinde rem gestā p̄ ordinem pandūt. &
baptizatos a se esse quosdā cathecuminos p̄fiteñē
p̄ athanasīū. qui ludi illi; p̄uerilis ep̄us fuerat si-
mulatus. Tūc ille diligētē inquirēs ab his. qui ba-
ptizati dicebant̄. quid interrogati fuerint. q̄oue

responderunt. ubi vidit fm religionis nre ritum
cūcta p̄stare. collocatus cū p̄cilio clericoz statuis-
se dicit̄. illis quib; integris interrogatōib; & re-
sponsionib; aqua fuerat infusa. nō debere iteraē
baptismū. sed adimpleri ea q̄ a sacerdotibus mos
est. Athanasīū vero & eos quos lud; ille uel p̄sbi-
teros habere visus fuerat uel ministros. p̄uocatis
parentib; sub dei obtestatōe tradit ecclesie nutri-
endos. paruo autē t̄pe trāfacto. cum a grāmatico
fuisset athanasius sufficiens instruct;. mox tanq̄
fidele qd dñi p̄medatū a pentib; restituit̄. sacdo-
tī. ac velut samuel quidam in templo dñi nutrit;.
Qui etiā t̄pe niceni p̄ciliū. ip̄i; alexandri ep̄i ad-
erat p̄ciliis. senem q̄ plurimū iuuās. & ab eo per-
gente ad patres in senectute bona. ad portādūz
post se ephod. sacerdotale electus est. Cui; tantū
in ecclesia p̄ fidei integritatem agones fuerunt. ut
ēt de h; videat̄ illd̄ verificatū eē qd scriptū ē. ego
ostendā ei q̄nta oporteat cū p̄ noīe meo pati.

De p̄secutōe arzianoz in athanasīū Hieronimus in croniciis.

Igitur secūdo anno p̄stanti impietas ar-
riana ei usq; imperatoris fulca p̄sidio.
exiliis. carceribus. & variis afflictionum
modis. primū athanasīū. deinde om̄es nō sue p̄tis
ep̄os p̄secuta est. Rufinus. x. li. Nam p̄stanti;
imperator p̄ eunuchos decepit̄. ab ep̄is arzianis.
intento satis studio p̄uauis eoz p̄tentōnib; obse-
cūdauit. Illi aut̄ verentes nequādo ad eūdi regis
copia fieret athanasio. Et p̄ euz de veritate fidei
quā puertebāt fm scripturas edocere. omnibus
modis insimulari cū apud principē. & velut oīm
scelez ac flagicioz auctozē aggrediunt̄ exponere
vsq; quo humani corporis brachiū loculo delatū
imperatorī ostendūt. qd ab athanasio excisuz mar-
gice artis gratia. de arfennū cuiusdā corpe cōfir-
mabāt. Quā p̄pter irat; imperator; p̄uocato ap̄-
t̄rum p̄cilio. iubet athanasīū p̄demnari. misso e la-
tere suo vno ex comitib;. & eo ducit̄ athanasius
Introducit̄ accusatio mulieris cuiusdā. q̄ se dice-
ret aliquādo hospitio athanasium recepisse. & ab
eo noctu nichil suspicantē. vim corruptōnis esse
p̄pessam. Introduci ad hoc athanasīū iubeit̄. igre-
dit̄ cū thimotheo p̄sbitero suo. quēq; monz ut po-
stea q̄ mulier dicendi finem fecisset. se tacente ad
ea q̄ dixerat respōderet. Cūq; mulier ea q̄ edocta
fuerat porasset. thimothe; p̄uersus ad eam. Ve-
re inq; mulier ego mansi apud te aliq̄n. at vim t̄-
bi ut asseris feci. Tūc illa ut muliez se taliū p̄caci-
tas habet obnutans thimotheū. tu inquit vim mi-
chi fecisti. tu in illo loco p̄maculasti castitatē meā.
simul et p̄uersa ad iudices obtestare fidē dei cepit
se vera dicere. Tūc om̄s ridiculosus pudor habere
cepit. q̄ tam facile tacente reo. fictio cōpositi
crim̄is patuisset. Hinc transt̄ ad aliud crimē de
quo etiā optime se purgauit. Proferit facin; scele-
ris. inauditū. vtz qz nō iudicādi. sed opprimēdi
hominis causa p̄ciliū gerebat̄. fragor oīm repente
attollit̄. magū esse athanasīū. & decipere inuen-
tiū oculos p̄clamaē. factozq; imperu. suis euz dis-
cerpere manib; parabat̄. Sed archelaus qui cum
ceteris ex p̄cepto imperatoris p̄cilio p̄sidebat. ere-
ptum cū discerpentiū manib; p̄ occultos exitus
eduxit. Cōciliū tam rursū ueniēs tanq̄ si nichil
om̄ino dep̄hensū fuisset. ut p̄fessū de intentatis cri-
m̄ib; athanasīū p̄demnat. & gesta in hūc. modū
ficta p̄ orbez terre mittētēs ad sceleris sui p̄sensū

imperatore cogēte ceteros epōs ppulerūt.

C. V. De fuga eius et exilio. C. Vbi supra.

Hinc iam toto v̄be pfugus agē athenasius nec vllus ei ad latendū tutus superat locus. tribuni. p̄positi. comites. exercitus quoq; ad vestigandū eum mouent. edictis imperialib; p̄mia delatorib; p̄ponunt si q̄s viuus maxime. sin minus. caput athenasij detulisset. ita totis regni virib; frustra aduersus euz cui deus aderat certabat. Interea sex primis annis ita latuisse fertur. in lacu cisterne nō habentis aquā ut nūq̄ solem videret. Sed cū p̄ ancillā que sola cōscia dñoz officijs qui ei latebras p̄buerāt. videbatur. indicatus fuisset. tanq̄ dei spiritu admonit; ip̄a nocte qua ad eū p̄prehendendū cū iudicibus veniebat. emigrauit ad aliū locū. ita illi qui veniūt frustra. dñis quoq; in fugam p̄uersis. de ancilla ut falsa indice penas sumit. Veruz ne gues alicui latebre sue fierent. & occasio calūnie innocentib; querēt. nichil sibi vltra iam tuē in ostantij regno p̄sumens. ad ostantis p̄tes pfugus abscedit. a quo satis honorifice religioseq; est susceptus. Quia causa ei; quā certo se opererat. diligētius agnita. scribit ad fratrem suū p̄ certo se operis se. q̄ sacerdos dei sūmi athenasius iniuste fugas & exilia pateret. Nūc itaq; recte faceret. si absq; vlla molestia loco suo restitueret. Si id nollet. sibi cure futuz ut ip̄e ad ip̄e illd regni ei; intima penetrans. & penas dignissimas de actorib; sceleris sumē p̄ponet. Quib; scriptis p̄terit; ostant; qz posse facere ea que mimabat; p̄scius erat fratres. simulata benignitate vltro venire ad se athenasius iubet. & leui increpatōe p̄strictū ad ecclesiā suā rep̄mittit ire secuz. **C. Sozomen.** Procedente aliquando athenasio p̄ alexandriam. stigie aduolātem corniculā clamitare. & statim pagani circūstantes quasi mago derogantes petebant ut eis aperiret quid cornicula illa significaret. Quibus ille subridens. Cras inquit larina lingua dies futura est in proximo. hoc ergo clamitans. tristēm vobis futuz crastinū diem significat. Altera die veniūt litere imperatoris ad iudices iubentes ut pagani nō admitterentur ingredi ad templa sua. neq; solēntates suas celebrare. Tūc ergo destructa est venerabilior eoz generalisq; festiuitas.

C. Rufinus vbi supra. Sed cū magnentij scelere imperator cōstans regno simul & vita fuisset exemptus. rursus in athenasium veteres illi intentores p̄ncipis odia resuscitare ceperūt. fugatoq; de ecclesia in locū eius gregoriū quendā p̄fidie & immanitatis sue sociū mittūt. **C. VI. De scriptis eiusdē.** **C. Hieronim; de illustrib; viris.**

Herunt eius aduersum gentes duo libri. & vtra valentem & vrsaciū vnus. & de virginitate. & de p̄secutōib; arria noruz plurimi. & de psalmoz titulis. & de historia anthonij monachi. & multa alia que enumerare longum est. **C. Actor.** Inueniēt etiā liber athenasij exhortatorius ad monachos valde vtilis. De quo paucos flores istos exerpfi. Gloriarī nobis ī xp̄o licet hmōi p̄ncipijs imitari. vt sit inchoatio nōstra p̄fectio. & ad verā viuendi frugem gradus interpositis p̄ualentes. Apice ip̄i; culmimis occupati discipline sūmam teneatis. qui dū me nō solū libenter. s; etiam aude auditis impendentem vestro amore fecistis. Precedentes em̄ duco et vltra mensuraz mee possibilitatis extensus quos se qui

cupio ducere p̄pelloz. Abstinentia cōtinentie nutritrix est que facilius frenos patit. si nō deliciarum calcantib; incitē. Cui illud a quo abstinēt illicitū credūt. ip̄i sibi p̄miū sui laboris imminuūt. Illis citis em̄ cauere iugū necessitatis est. p̄missa vincere mun; arbitrij. a malis abstinere. merces est discipline. bona sup̄gredi libertas est arbitrij nō finis imperij. Oratōes si fieri potest sola legendi in tercapedo disrūpat. sit victus facilis. vestitusq; vilis. vita vestra iubeat. lingua suadeat. qz plus auctoritatis exemplū. q̄ sermo gestat. Feminas p̄bas & religionis studio vere deditas cū mensura veneratōis honorare. ut nec austeritas inhumana. nec sedulitas sit remissa. In loquendo autē cū eis p̄cipue vobis etas. hora solitudo vitanda sunt. ut vite; om̄e qd cōtra nos potest fingi. tanq̄ possit & credi. ip̄a fame semina p̄iusq; nutrianē pereāt. nō em̄ tantū vobis fides facti. sed possibilitas etiā est releganda mendaci; vt nō blasphemē bonuz nostrū. beata est vita & p̄clara de qua nichil licet falsitari. nec me p̄terit secularis laboris inuidia in obrectatōem. sed religionis ardore. sed vta; mūdus sua natura dū tamen nichil inueniat in n̄ra discipline. Falsitas ex more iactet. dū nec verisimile quidem possit esse qd dicit. Nemo igiē debet cōtēpnere vuln; infamie. qz semp̄ puenit famā simulare. sed eo attent; p̄caueri. qz solet etiā ficta cōponere. Necessari; sit e domo & rari; egress;. que ut religionis ratio extulerit. aut ad substantiam victus. aut causa exercendi opis ordinauit. Munerib; cūctis. nisi que ad quotidianū cibuz animūq; vestitū sup̄petāt abstinere. scientes esse scriptum. habentes alimēta zc. Vidua pauper plus omnib; misit. qz nō potest par esse qd totuz est. Nec quisq; amplius dedit. q̄ qui sibi nichil referuauit. Cur viuēdi volūtate nō soluat. qd morien di lege rūpendū est. Facies mercedez de sorte. ut de necessitate virtutē augeas. q̄nimo rem familia rem suā erogans. de paruis magna. de vilib; preciosa. de caducis eterna facit. De ceteris ei; libris plura super; inserui. **C. VII. De sancto maximo treuerensi.** **C. Hieronim; in cronicis.**

Hoc tpe maxim; treuerorū eps clarus habet. a quo athenasius alexandrie eps cū a ostantio quererēt ad penā honorifice susceptus est. **C. Ex gestis eius.** Hic pictauoz indigena clarissimis est orta natalib;. cui; frater maxencius pictauoz pontifex fuit. Ip̄e autē diuino instinctu genitale solū relinquēs. in treuerorū v̄be ostetit. vbi clericatus honore donatus cū ad virtutū incrementa p̄fecisset. Quidā sanct; qui riacus nocte ecclesiā beati eucharij ad orandū ingressus. nō p̄ quietez. sed vigilando vidit. eiusq; vocē corporale audiuit p̄cipientē. ut maximum ex diuina visione redderet certiorē qz agririo ep̄o ad superna gaudia intromisso. mox ip̄e pastozale misterij subiturus esset. agririo quoq; p̄ ministerium angelicū reuelatū est. ut eū sibi successorem cōstitueret. qd fecit. Nec multo post mortuus est sanctus agririus. & maxim; eps ordinatus. A quo ut dictū est athenasius fugiens honorifice ē susceptus. Hic cū aliquādo romā p̄geret. inuenit sanctū martinū nondū ep̄m. qui siliter illuc p̄gebat. Quib; vltorius p̄gredientib;. asellū qui sarcinas eoz portabat. vltus offendit & deuorauit. Cui maxim; dicit imperasse. ut obsequiū asini adimpleret. qd & fecit donec reuersi sunt ad locū

qui vrsarij villa dicitur vbi idē sanctus dedit eidē
 vrsō pristina vagandi potestatem erepta illi licē
 tia ledendi coegitq; sanctus maximus sanctuz
 martinū treuerim pgerere. Non multo post beatus
 maximus obiit iij. kl. iunij. apud pictauos. quo
 regressus fuerat ut suos reuideret. Sed interim
 translatus est apud treuerim. vbi ad ei? tumulū
 gloriofa sepe miracula visa sunt. Nā tpe theodo-
 bertī regis arboastis quidaz presbiter p̄tendebat
 cū quodaz franco p̄sente rege. dum hec gererent
 rex loca sancta que sub vrbis illius vicis habent
 causa visitabat orationis. Cum autēz videret rex
 p̄secutionē esse callidā. Si vera sunt inquit q̄ p̄se-
 queris. hoc sup̄ tumulū maximini sacramento cō-
 firma. Audeo inquit presbiter hec que p̄cipis ad
 implere. & statim ponens manū sup̄ sanctum se-
 pulcrū dixit. Hui? sancti virtute opprimar. si ali-
 quid falsi loquar de his que p̄secutio mea contra
 hūc francū insitit. Fremente autē barbaro. & qua
 si p̄tra sanctū dei funibūdo egressi sūt de basilica.
 Cūq; p̄ viam pariter p̄gerent. subito dilapsus pre-
 sbiter solo pessūdedit & mortu? est. Laudauitq;
 deinceps barbarus virtutes sancti. cui prius de-
 traxerat. Sic quoq; archidiacon? illi us vrbis cū
 a vicecio ep̄o p̄ adulterij crimine pulsaret. sacra-
 mento ad hui? sancti sepulcrū purificari experijt.
 Ingressusq; primuz cripere limen restitit quasi stu-
 pens. dehinc descendēs p̄ gradus ad aliud ostiūz
 venit. Cūq; ad terciū accedere vellet. p̄tinus fe-
 bre coreptus. gressū figere nō audens. amplius
 crimen quo impetebat in discrimine mortis posi-
 tus est p̄fessus. dep̄cans populū ut p̄ se & sancti
 antistitis uel ep̄i sui sic suffragia postulare. Sed
 statim ut p̄fessus fuit. ab impulsu febris exutus.
 sui etiā antistitis est in caritate repositus.

**C. VIII. De p̄secutione saporis in catho-
 licos. Hieronimus in cronicis.**

Tertea sapor rex psaruz nostros p̄sequit. sub hoc
 coronati sūt in suo regno ut scribit sozomen? .xv.
 milia martirū. Inter quos symeon archiep̄s seleu-
 cie & thesifontis ciuitatū regaliū. in p̄sida accusa-
 tus est a magis apud saporē. qui primū quidez
 xp̄ianos tributis imensis affecit. & crudelib? vi-
 ris has exactiones iniūxit. Symeonē autē vincitū
 iussit adduci ad se. Qui adductus ad regem non
 adorauit eū. Interrogatus a rege. cur eū nō ado-
 rasset. prius inquit vincitū nō adducebar ut ve-
 rum deū negarem. & nichil dubitans solennia re-
 gis implebā. Nūc autē phas michi nō est hoc age-
 re. Iussus est demū adorare solem. Noluit. & du-
 ctus est in carcerem. Quo cunte obui? ei factus
 est eustazadis senior eunuchus nueritor regis. &
 maior regie domus. Qui dudum fact? xp̄ianus.
 vim passus adorauerat solem. Sedens ergo an-
 te ianuas regis. surgens adorauit simeonē. Qui
 eum increpans iniuriōse. & cū furore clamās ad-
 uersatus despexit. Mox eunuch? flens & gemēs
 claram vestez deponens & lugubrem induit. Qd
 audiens rex cū euz flectere nequiret iussit decol-
 lari. Qui impetrauit a rege. ut p̄conez clamare fa-
 ceret. se nō p̄ alia causa mori q̄ p̄ xp̄o. Qd ideo
 clamari fecit. ut qui p̄ eius exemplum deiecti fue-
 rant. resumerent animos. Qd agnoscens simeon
 in carcere. letus p̄ eo hymnos obtulit. Pusi chiū
 autē qui sup̄ omēs artifices regis erat videns a na-
 niam quendā senē sub gladio tremētē. ozo reauit
 eum dicens. Paululū o senex claude oculo s & se-

curus esto. mox em xp̄i videbis aspectuz. moxq;
 cū alijs decollatus est. Passus est beatus simeon.
 xi. kl. maij. & i crastino multi socij ei? **C. IX. De
 tirlogio.** Vnde & .x. kl. maij. celebraē apud p̄s-
 dam natale sanctoz martirū qui pro xp̄i nomme
 sub rege sapore gladio iugulati sūt. In quo fidei
 certamine passus est melesius ep̄us. & aspepimas
 ep̄us cū presbitero iacobo. marcas et higoz. nihil
 omim? ep̄i cū clericis fere ducētis. & quinq; ginta
 monachis. & sacratis virgimibus plurimis. Inter
 quas etiā & simeonis ep̄i soroz noie. carbua cum
 pedissequa ferro scissa est. **C. IX. De
 scilio mediolanensi et arūnensi.** **C. Rufinus**

Doro p̄stantius cū ob **ubi sup̄.**
 vindictam necis fratere ad occidentes
 pres venisset. & extincto tiranno. regni
 solus arce potireē. fatigare occidentales ep̄os. &
 p̄ deceptōem ad p̄sensū arziāne heresis cogere ag-
 gredit. athanasij prius p̄demnatōne p̄missa. & ve-
 lut obicis validissimi obiectione sublata. Ob hoc
 apud mediolanum ep̄oz p̄siliū puocat. pluresq;
 decepti sunt. Dyonisius vero. eusebius. paulin?
 thoclanaus & lucifer. doluz esse in negotio p̄cla-
 mantes. asserentesq; q̄ subscriptio in athanasij
 nō aliam ob causam quā destruende fidei molireē
 in exilium trahi sunt. His etiā hilarius iūgit. ceter-
 tis ignorantibus. vel nō credentib? fraudem. sed
 tali scilio gestum fuisse negocium. rei exitus do-
 cuit. Illis nāq; de medio sublati. p̄tinuo sinodus
 apud arūniniū p̄gregat. ibi scdm ea que orientales
 apud seleuciā p̄posuerūt callidi homines & versu-
 ti. simplices & impentos occidentaliū sacerdotes
 facile circūueniūt. hoc modo p̄ponendo eis. quez
 magis colē & adorare vellent. omouision an xp̄m.
 Illisq; virtutez verbi quid omouision significaret
 ignorantib? .velut in fastidiū quoddā & execra-
 tionē hmo deduct? ē xp̄o se crede. nō omouision
 p̄firmantibus. Sic multoz p̄ter paucos qui scien-
 tes plapsi sūt. animi decepti pera ea q̄ patres ap̄-
 niceam cōscripserant venientes. omouision quasi
 ignotum. & a scripturis alienuz sermonē auferri
 de fidei expositione decernūt. omunionēq; suam
 hereticoz societate p̄maculat. Ea tēpestate facies
 ecclesie feda & admodū turpis erat. Nō em̄ sicut
 prius ab externis. sed a p̄p̄is vastabat. fugabat
 alius. & alius fugabat. & vterq; erat de ecclesia.
 Liberius quoq; papa in exiliūz trudit. & in eius
 locuz felix diaconus eius ab hereticis subrogat. q̄
 nō tam secte diuersitate. q̄ omunionis & ordina-
 tionis icōuenientia maculat. Hierosolimis vero ci-
 rillus post maximū sacerdotio p̄fusus iam ordina-
 tione suscepto aliquādo in fide. sepius in omunio-
 ne variabat. Apud alexandriam vero gregorius
 satis p̄caciter vi raptū ep̄atuz gerebat. ita ut ma-
 gis sibi iunis dicēdi creditos fasces q̄ sacerdotiūz
 ministrandum religiosi officijs estimaret. Apud
 anthiochiā sane diuersis t̄pibus multa admodūz
 p̄fusa gesta sūt. Nam defūcto endoxio cū multa-
 rum diuersaz vrbū ep̄i ad illam sedem sūma am-
 bicione niterent. ad vltimū mileciū de sebastia ar-
 menie ciuitate p̄tra decreta scilij illuc transferūt.
 qui tamen ab ip̄is rursuz in exiliū trudit. eo q̄ cō-
 tra ip̄oz opinionē nō arziū. sed nostram fidem cep-
 pit in ecclesia predicare. Quē magna plebs eccle-
 sia depulsum secuta. ab hereticoz societate diuel-
 litur. **C. X. De tripartita secta ar-
 rianozum.**

Interea ut aliquādo etiam in semetipam
peliuis malicia deserviret sacerdotēs et
populi. qui arrio dūce primitus fuerāt
ab ecclesia diuulsi. in tres denuo sectas presq; scī
dunt. Eunomi? em vir corpore & anima leproso?
& interius exteriusq; morbo regio corruptus. ar
re tamen dyalectica p̄potens. plurima cōtra fidem
nostrā scripsit. disputandi leges sectatorib? suis
dedit. a quo etiā nūc eunomiana heres dicit. Ali?
quoq; macedoni? noīe. quē nostris expulsis. imo
potius necatis apud cōstantinopolim statuerant
ep̄m. Itaq; pestifera bestia illa que p̄ arriū p̄mo
quasi de inferis extulerat caput. subito triformis
apparuit p̄ eunomianos. qui dicūt p̄ omnia filium
dissimilem patri. qz nullo genere possit esse factu
ra similis factori. Per arrianos qui dicūt similem
quoq; posse dici filium patri. sed largitate gratie.
nō p̄prietate nature. inquantū scz potest creatori
creatura offerri. Per macedonianos qui dicūt simi
lem quidez filium patri. sanctū vero spi
ritū cū patre & filio nichil habere omune. **Hi
storia tripartita.** Iusserat autē cōstantius apud ni
ceam bithimie cōcilium itez celebrari. Sed momen
to ipis ciuitas percussa est. quē terremotū p̄cogno
uit arsfarsius ex milite heremita. ibi in quadā tur
re ciuitatis inclusus. qd cū cognouisset nūciauit
populis. Quib? nō credentib? reuersis ad tur
rim. inuentus est p̄nus orando mortu? Ferē autē
rogasse deuz ut prius moreret q̄ cladem videret
ciuitatis. Hic & demoniacuz curauit. & dracone?
interfecit. Contigit autē hoc cōsultu taciāi & ce
realis. viij. die augusti. translātū est autē cōcilium
apud seleuciā isauree. Et p̄cepit ibi cōstantius ad
esse lauriciuz isauree ducem. ut in quo opus esset
ep̄is ministraret. **XXI. De liberij pape
exilio. & de felice papa. Ex libro pontificū.**

Igitur post iulium papā. qui & ipse mul
tas tribulationes sustinuit. & x. mensi
bus i exilio fuit. qui & sepultus est via
aurelia pridie idus aprilis. Liberius quoq; succes
sor eius a cōstantio deportatē exilio. eo q̄ noluerit
heresi arriane p̄sentire. & fuit in exilio annis trib?
& gregas sacerdotes cū cōsilio eoz silentio ordi
nauit in locū suū felicez presbiterz venerabilem
virū. & fecit cōcilium felix. & inuenit duos p̄sbi
teros p̄sentites cōstantio augusto arriano. nomie
vrsacium & valentem. & damnauit eos in cōcilio
xviii. ep̄oz. Post paucos etiā dies zelo ducti. vrs
facius & valens rogauerūt cōstantium ut reuoca
ret liberium de exilio. ut vna tantū cōmunionē p̄ti
ciparene extra scz baptismū. Tūc missa auctoritate
liberius p̄sentit p̄ceptis augusti. ut vna tantuz
p̄cipatione cū hereticis cōmunicaret. tantū ut nō
baptizaret. Sicq; de exilio rediens. habitauit in
cimiterio beate agne apud germanā cōstantij. ut
quasi per eius interuentionē rediret in ciuitatem
At illa que fidelis erat nolebat rogare augustum
qz senserat cōsilio. Constanti? autē vna cuz vrsac
io & valente cōuocauit aliquos ex fece arriana.
& quasi factū cōsilio. misit & vocauit liberium de
cimiterio beate agne. felicem de ep̄atu expellens
qui catholicus erat. **Hieronimus in cronicis.**
Sic ergo tedio exilij victus liberius. & in hereti
ca prauitate subscribens. romā quasi victor intra
uit. **Ex libro pontificū.** Ab eodem die fuit p̄se
cutio in clero. ita ut intra ecclesiā p̄sbiteri & cle
rici necarent. & martirio coronarent. Depositus

autē felix. habitauit in p̄edio suo via portuensi.
vbi & requieuit in pace. iij. kl. augusti.

**XXII. De sancto eusebio presbitero.
& ceteris martirizatis sub cōstantio. Ex gestis**

Eusebius autē presbiter vrbis
rome cepit ipm liberium declarare hereti
cum. multiq; p̄ eius doctrinā cōmunionē
liberij vitabant. populuz gregatuz cōfortabant in
dño. tenetq; a cōstantio cū ip̄o liberio dicente. Tu
solus xp̄ianus es in vrbe romana. qui respondit.
sic in dño cōfidimus. qz fideles nō inueniet xp̄us
sicut benedictionē seruam? quā a beato iulio ac
cepim?. Cui dixit liberius. Nōne iulij fungimur
vicib?. At ille. Si p̄seuerasses inquit in fide. quā
in p̄secutōe p̄mo tenē visus fueras. At res ip̄a te
docet & declarat. Cōstantius ait. Et quid est in
fidem et fidē. Qui respondit. Nos peccatores in
tegre fidem tenem?. vos autē dyaboli tenet insania.
& sup̄stitionis inuidia. qui felicem ep̄m purū & sa
cerdotez ab oib? declaratū in exiliū direxistis. &
xp̄ianis maxie clericis & p̄sbiteri & diaconoib? ne
cem inferri p̄cepistis. Tūc iratus cōstanti? sub ro
gatu liberij. includit eusebiū presbiterz in quodaz
cubiculo domus sue qd humile erat in altitudine
pedū quattuor. & ibi mensibus multis in oratōe
cōstante p̄seuerans. inclusus tamen post menses
vij. dormiuit in dño. xix. kl. septēbris. Cui? cor
pus collegerūt gregorius & orosius presbiteri &
parētes ei?. & sepelierūt in cripta iuxta corp? bti
sixti. vbi & titulū eius posuerūt. eusebio homini
dei. Hoc audito cōstantius in eadem cripta viuuz
includi fecit gregoriū. Tūc orosius collegit semi
uiuū beatū gregoriū noctu occulte. p̄pter cōstan
tium augustū. & emisso spiritu sepeliuit eū iuxta
corpus beati eusebii presbiteri. Qui etiā orosius
hec gesta cōscripsit. Ab eodem die intra ecclesias
iussu cōstantij imperatoris quisq; inuent? fuisset
nō sic cōfiteri uel participari sicut liberius. in dis
cussus gladio perimebat. in plateis et in vicis et
in ecclesiis siue in balneis gladio trucidabant. p̄se
quente cōstantio xp̄ianos vna cum liberio. **Ex
martirilogio.** Constantinopoli quoq; vij. idus iu
ni. celebratē natale beati pauli eiusdem ciuitatis
ep̄i. qui a cōstantio imperatore apud ciuitaculam
quandaz capadocie cucufam noīe ob catholicam
fidem pulsus exilio. arrianozū insidiis crudeliter
strāgulatus. ad celestia regna migravit. Item tre
ueris pridie. kl. septēbris. natale sancti paulini
ep̄i et p̄fessoris. qui a cōstantio ob catholicā fidem
exilio relegat. et usq; ad mortē et iā extra xp̄ianū
nomen mutando exilia fatigatus. ad vltimū ap̄d
frigiam defūctus beate passionis coronā p̄cepit a
dño. Item. vij. idus maii. festiuitas beati andree
apostoli. quando sacratissimū eius corp?. vna cū
ossib? sanctoz luce euangeliste & thimothei dis
cipuli sancti pauli sub cōstantio imperatore cōsta
tinopolim translātum est. **XXIII. De
gallo cesare & milicia beati martini. Hiero
nimus in cronicis.**

Hoc tempore gallus cōstantij patruelis
cesar factus. iudeos qui interfectis p̄
noctem militib? arma ad rebellandū in
uaserāt oppressit. ceteris multis hoīm milibus vsq;
ad innoxia etatē. & ciuitates eoz diocesareā. tibe
riadem. & diospolim. plurimaq; opida. igni tra
didit. Nōnullos quoq; nobiliuz antiochie inter
fecit. **Tripartita historia.** Veniente autē gallo

anthiochiam. circa orientē sub specie crucis colū
na in celo visa est. **Eo tpe apud anthiochiā.** leon-
cius epus erat hic qui stephano successerat. Hic
anteq̄ p̄sul esset a p̄sbiterij dignitate fuerat de-
iectus. qz cū muliere noīe custolia degēs. & tur-
pem suspitōez celare nolens. genitalia sibimet no-
sciē abscondisse. postea tamen studio p̄stantij impe-
ratoris ordīnat̄ ē. **Huius tpe ad hymnos dicēdos**
deo in fine psalmoz catholici dicebāt. **Gloria pa-**
tri & filio & spiritu sancto. **Arziani vero.** Gloria
patri per filium. mīozem patre filium significā-
re volentes. **Cum vero leoncius arzianus catho-**
licos prohibere non posset. tangens caput suum
iam canū dixisse ferē. **Hac vita soluta.** lutū cogē
immersū. **Significans post mortē suā discordiam**
futurā in populo. pro diuersitate p̄fallendi. **Sub**
leoncio flauianus & diodoros p̄mi in duas p̄tes
choros p̄fallentiū diuiserūt. & inde p̄ totū orbez
mos iste obseruari incepit. **Hi etiam ad sepulcra**
martirū vigiliās celebrātes. amatores dei ad tale
obsequiū duocabant. **Hieronimus in cronicis.**
Hoc tpe magnencius lugduni in palacio p̄pria se
manu interfecit. & decentius frater ei⁹ quem ad
tuendas gallias cesari miserat apud senonas laq̄o
vitā expleuit. **Gallus vero cesar sollicitatus a cō-**
stantio patrueli. cui in suspitōne ob egregiam in-
dolem venerat histozie occidit. & iulianus frater
eius mediolani cesar appellat̄. **Actoz.** **Eo tpe**
ut legiē martin⁹ sub iuliano cesare. p̄tentus vno
seruulo militabat. cui versa uicē ipse seruebat.
Qui i porta vrbis ambianēsis. pauperi nudo sibi
occurrenti in media hyeme dimidiāuit palliū suū
Et in nocte sequente audiuit dñm ad angelos cir-
cūstantes dicentē. **Martinus adhuc cathecum⁹**
hac me veste stetit. **Qua voce audita.** martinus
statim ad baptisma duolauit. & biennio postea in
ermis fuit. soloqz noīe militauit. **Hieronim⁹ in**
cronicis. **Eo quoqz tpe victorin⁹ rethoz.** & dona-
tus grāmaticus p̄ceptor meus rome insignes ha-
benē. e quib⁹ victorin⁹ etiā statuum in foro trai-
ani meruit. **Actoz.** **Hic est donatus** cuius li-
bellus vsqz hodie in scolis legitur a pueris. p̄ma
grāmatice rudimenta discuntib⁹. **XIII.**
De morte anthonij abbatis & dictis ei⁹.
Hieronimus in cronicis.

Hnno p̄stantij. xix. anthonius monachus
cv. etatis sue anno in heremo moriē. **Actoz.**
Hec sūt autē dicta beati antho-
nij. que in verbis senioz legunt̄. **Antonius.**
Quocūqz vadis deum semp habe p̄re manib⁹. **Et**
in his que agis. adhibe testificatōem sanctaz scri-
pturaz. **Et in quocūqz loco sederis.** non cito mo-
uearis. **Idem de quodā iuvene miracula faciente**
Videē inquit iste michi similis esse nauī onerare
omnib⁹ bonis. de qua incertū est vtruz puenire
possit ad portū. **Et statim cepit flere** dicens. **Ma-**
gna colūna ecclesie modo cecidit. peccauerat em̄
frater ille. & post. v. dies mortuus est. **Idem** cui
dam qui laudabat̄. et iniuriā ferre nō poterat ait
Similis es domui ornate a facie. s̄ de retro latro-
nibus spoliare. **Idem ad heliā.** qui peccantē nole-
bat suscipere. **Nauis in pelago faciens naufragiū**
p̄didit qd portabat. et vacua vix puenit ad terrā
Cur ergo liberatā i terra vultis sub mergere. **Idē**
ad venatozē sepius dicens. **Trahe adhuc.** **Audi-**
uit ab eo. si supra mensurā traxero. frangiē arcus
Ad quem anthonius. ita est in ope dei. **Item vox**

ad anthoniū de laqueis tensis in terza. querentem
Quis transiet istos. humilitas. **Idem anthonius**
singulos patz iterrogabat de scripturis. & vnus
quisqz ut poterat respondebat. **Et cū interrogat**
set ioseph. ait ille. nescio. **Et anthoni⁹.** **Hic solus**
inuenit viam. qui se nescire respondit. **Idem ali-**
quādo acciditatus orabat deū ut se adiuuaret. &
sibi ostenderet quomō saluaret̄. **Et ecce vidit an-**
gelum quasi virum torquentē funiculum. & sur-
gentem ex ope & orantē & dicentē. & tu anton⁹
ita fac et saluus eris. **Idem ait.** labor. humilitas.
& oratio p̄seruat monachū. **Econtra vero quies.**
& volūtas p̄pria. & fiducia p̄dunt. **Dixit etiā ab-**
bas anthonius. sicut pisces si tardauerint in siccō
moriunt̄. ita monachi extra cellā tardantes. a qui-
eto p̄posito resoluunt̄. **Dixit etiā.** quiescens in so-
litudine a trib⁹ bellis eripit̄. s̄ auditus. locutio-
nis. & visus. & vnā tantūmodo habet pugnā. s̄
cordis. **Item si posset fieri** quantos passus ambulat
monachus. uel calices aque bibit. deberet ser-
monib⁹ declarare. ut nō deuiet i ipis. **Frater qui**
dam dixit abbati anthonio ora pro me. respōdit.
nec ego misereor tui nec deus. nisi p̄ teipso solici-
tus fueris & oraueris. **XV.** **De pau-**
lo simplice. **Tripartita historia libro primo.**

Averūt autē p̄batissimi discipuli antho-
nij mulci. **Ex quibus & paulus simplex.**
Hūc autē cū rusticus esset. bona spe viu-
gem habuisse. **Et ea in ipso facinore adulterij de p̄-**
hensa. tacite subtrahisse. & iureiurādo firmasse nūq̄
se cū ea esse miscendū. **Tūc ait ad adulterū.** habe
inquit eaz. & repente discessit ad heremū apd an-
thoniū. dicūt em̄ eum mansuetissimū & patientez
fuisse. **Ex vitas patrum.** **Hic paulus simplex**
prima nocte ouersionis sue. iussus est a beato an-
thonio eū expectare. orans donec rediret. **Et sic**
stetit orans ante cellam senis in estu totius diei.
& roze noctis. nūq̄ se mouēs. **Hic in uentū pa-**
trum interrogauit. si xps prior esset an p̄phete. p̄
quo beatus anthonius erubescens. blando motu
eū silere & abire iussit. **Cūqz obstinatissime p̄ tali**
motu silentiū seruaret. **Dixit anthonius ad alios.**
omnes nos iste p̄demnat. qui de celo loquentem
dñm nō audim⁹. & iste firmissime obseruat. qua-
lemcūqz sermonē nostrū. **Multa autē imperabat**
anthoni⁹ que p̄tra rationē videbant̄. sicut aquaz
de puteo extrahere. & in terzaz effundere. **Vesti-**
mentū suere & dissuere. & quos ipse curare non
poterat. hos ad paulū mittebat. **Quadaz die cum**
hoīem rabiduz curare vellet idem paulus. & ora-
tionē suam nō sequere effectus. quasi infantuli
more indignatus. dixisse ferē ad dñm. **Vere non**
manducabo hodie si eū nō curaueris. **Mox quasi**
delicioso domestico satisfactū est p̄ dñm rabido
sanato. **Idem paulus scindebat cerastes.** & scorpi-
ones p̄ mediū dicens. **Si quis habuerit puritatez**
omnia subiiciunt̄ ei. sicut ade in paradiso ante pec-
catū. **Idem sic videbat vnūquēqz cui⁹ animi effectus**
sicut nos facies nostras videm⁹. **Inredientibus**
aliquādo fratrib⁹ in ecclesiā. leta & splendida fa-
cie. & angelo cuiuscūqz gaudente. vidit vnū iter
alios nigrū & obscurū. & demones ex vtraqz p̄te
tenentes & trahentes ipm ad seipos. & capistrū
in naribus eius ponentes. & sanctū angelū eius
lugubrem delonge sequentē. **Qd videns paul⁹**
tristis valde & plorans. & pectus suū p̄cutiens.
sedebat nolens intrare ecclesiā. s̄ sedēs ad ianuā

& expectās fratres vsq; dū redirent. Quib? ex
 cunctib? vidit eundē fratres claro vultu exeuntē.
 & angelū ei? iuxta eū ambulante & gaudentem
 valde. demones vero delōge sequentes & tristes.
 Paulus ergo exiit cū gaudio clamans & dicens
 O ineffabilis dei misericordia & bonitas. venite
 & videte opera dñi. qui vult omnes homines sal-
 uos fieri. et ad agnitōem veritatis venire. Coact? **C**
 est ille frater narrare vitā suā & ait. peccator sū
 valde. & multo tpe in fornicatōne vixi vsq; nūc.
 Ingressus autē modo ecclesiā. audiui deū dicere
 p̄ esaiā. Lauamini mūdī estote rē. vsq; bona terre
 comedetis. In hoc sermone cōpunct? sum. et in
 gemiscens dixi. dñe qui venisti saluos facere pec-
 catores. comple ista i me peccatore. Ego p̄mitto
 tibi me abrenūciare omni peccato. & seruire tibi
 ā modo in p̄scientia mūda. suscipe ergo in hac hora
 me penitente. & interpellante; te. et omī peccato
 renūciantē. In his p̄missionibus egressus sum ec-
 clesiā. Oēs ergo hec audiētes. glorificauerūt deū
 ¶. **XVI.** ¶. **De amos egyptio. tripartita historia**
 vbi supra.

Quoniam hoc tēp? p̄phabatur et amos egypti-
 us de quo ferē. Quia cogentibus penti-
 bus vxores duxerit. nec tam eam cogno-
 uerit. sed in alio cubiculo dormiēs. eamq; ad vir-
 ginitatis custodiā exhortans. annis. xvij. cum ea
 mansit. nec tamē a monastica abstinentia se suspē-
 dit. Interea mulier viri zelata virtute; estimauit
 non esse iustū tantū virum domi p̄ se zelari. sed
 oportē potius seorsū verūq; p̄phari. et ob hoc
 viro supplicauit. At ille grās agens deo p̄ hmōi
 cogitatōne mulieris ait. Tu quidem hāc habe do-
 mū. ego michi aliam fabricabo. In meridiana er-
 go p̄ter desertū stagni maris veniēs circa locū schi-
 ti. ad montē qui dicit vitrie. xxiij. ānis ibi p̄phar-
 tus est. annis singulis mulierē suā visitans. mul-
 tosq; dignos discipulos successores reliquit. Cō-
 tigit autē huic viro & theodoro ei? discipulo. eū-
 tibus aliquo transire flumiū lituz. Ne vero alteru-
 ter se nudū videret. iussit amos vt recederet theo-
 dorus ab aq. Cūq; etiā semetipm̄ intueri nudum
 erubesceret. repente diuina v̄tute ad vltiorē n̄
 pam translatus est. Iniusti parentes cuiusdam a-
 cane rabido p̄cussum filiū & pene morturū obtu-
 lerūt ei. & eiulantes deprecabant eum vt curaret.
 Tunc ille ad eos. Non eget inquit mea curatōe.
 sed vos si vultis reddere bouē que; rapuistis do-
 minis suis. egrotus repente sanabit. Qd̄ etiā cō-
 tigit. Nam vt restituit? est bos. passio mox a pue-
 ro recessit. Qñ ergo amos iste moriebat. dicit an-
 tonium vidisse animā eius i celū ferri. diuinis po-
 testatib? eā cū psalmodia p̄cedentibus. ¶. **Hiero-**
nimus in vitaspatriū. Vidimus amonē apud the-
 baidaz patrē triū miliū monachoz. qui visus est
 indui collobijs. quasi sacco lineis. & pelle p̄fecta
 collo p̄ tergū & latus descendēte p̄tegi. Cucullis
 caput cooperiūt. maxime cū cibū capiūt. ne alius
 aliū videat māducantem. Comedūt cū omni silē-
 tio. latet oīm abstinentia. Vidim? & locū amonis
 alteri? ad quē cū p̄gerem? vidim? tractū cuius-
 dam bestie tanq; trabis immense in arena. qd̄ vi-
 dentes timuim? valde. Erat em̄ longitudo draco-
 nis cubitoz. xv. & vastitas immensa. Quodā tpe
 cū latrones solito more panes quo vescabant af-
 ferrent. Ipe de nemoze rediens ad cellā secū duos
 dracones adduxit. quib? p̄cepit hostiū suū custo-

dire. illi vero ante hostium iacuerūt. Venerūt ex
 moze latrones. videntesq; dracones exanimē ce-
 ciderūt. Qd̄ ut vidit senior adueniens erexit eos
 & induxit in cellam suam & increpauit eos dicēs
 Cernitis quantū duriores bestijs sitis. Illi em̄ no-
 bis p̄pter xp̄m obediūt. vos nec deuz timetis. nec
 vitā seruoꝝ dei erubescitis. eosq; cenare secū opu-
 lit. Tūc illi p̄uersi in breui meliores fiūt q̄ aliqui
 qui p̄ius deo seruierant. sicq; & ipi post aliquot
 tpus eadem signa faciebant. ¶. **XVII.**
 ¶. **De duob? macharijs & dictis eoz. ¶. Tripar-**
tita historia.

Eo tempore fuerūt duo macharij. vnus
 ex egypto superiori. alter alexandriā p̄
 omnia p̄similes. excepto q̄ egypti? circa
 requirētes feuerus erat. alexandrinus hilarior.
 Machario datū ē ut saperet vltra demones. huic
 p̄uersionis occasio homicidiū fuit. Nam du; puer
 erat ludens circa mariā paludē quendā coetaneū
 peremit. & p̄ metu fugiens in solitudinē. tribus
 annis sub diuo moratus est. Postea paruū hospi-
 tium sibi fecit. xxv. annis vixit. plures euz audie-
 rūt gratias referre illi homicidio. per qd̄ p̄uersus
 fuerat. & illud salutare vocabat. ¶. **Rufinus. x.**
libro Florentib? p̄ egyptū anthoniū discipulis. ma-
chario & ysidoro. alioq; machario & pambo. Ma-
chari? hirene speluncā habuit celle sue vicinā. Et
quodā die cattulos suos cecos ad euz belua p̄du-
cit atq; ante pedes eius ponit. Qui cū intellexit
p̄ cecitate cattuloꝝ bestiā supplicare. rogauit
dñm ut eis redderet visuz. Quo recepto matrem
sequentes. redeūt ad speluncā. & paulopost ipa-
cuz cattulis egrediens. pelles ouiuū lanatas pluri-
mas velut munus p̄ suscepta gratia ad senem de-
ferit. morsu oris enectaz. & eis ante fores ei? po-
sitis abscedit. ¶. Ex vitaspatriū. Machari? egi-
ptius innocentē ad se fugientem qui falso accusa-
bat homicidiū liberauit p̄ defunctū occisum quē
vocauit de sepulcro. & adiurauit ut illis diceret
si ille eum occidisset. Qui cū dixisset non. & astan-
tes peterent ut interrogaret eum quis eū occidisset.
Ait. hoc nō interrogabo. Sufficit michi vt in-
nocens libereē. nō est meū ut reus p̄deē. Idēz ma-
charius puellam que p̄ magica maleficia videbat
alijs nō sibi in equā mutata. vngens oleo benedi-
cto. a fantastica mutatione liberauit. Et contra
quendā hereticū disputās mortuū suscitauit. Lo-
cus autē in quo alter macharius manebat. sychium
dicit in heremo vastissima. iter habens diei ac no-
ctis de vitrie monasterijs. & hic nulla femina. nec
terrenis aliquib? colligit? vel monstraē indicijs. s; z
stellaz signis & cursib? habēs aquā bithumineaz
sed saporis innoxii. Ad hunc virum aliquādo qui-
dam vuā detulit. ille misit eam fratri cuiōdā. & ille
alii. & ita sibi mūicez eā miserūt. donec ad eundēz
rediret machariū. Ad illū dixit aliquando dyabo-
lus. Surge machari camus ad collectaz fratru. re-
spōdit ille. Quid tibi & collecte sanctor? Et dya-
bolus. latet ergo te. q̄ sine nobis nulla collecta
agit. veni & videbis opa nostra. Abiit ergo & vi-
dit p̄ totam ecclesiā quasi paruulos quosdāz pue-
ros ethiopes atros discurrere huc & illuc. Moris
autē erat ibi ab vno diei psalmū. ceteris vel audie-
tibus vel respondentib? discurrentes ergo illi pu-
eri singulis quibusq; sedentib? illudebāt. & sicui
duob? digitulis oculos p̄pressissent. statim dormi-
tabat. sicui vero in os imersissent. statim oscitabat

Vbi aut post psalmū ad orationē se piecissent fra-
 tres. pcurrebāt nichilomin⁹ singulos. & ante aliū
 in mulierū formas vertebant. ante aliū quasi edifi-
 cantes uel portantes aliqd. uel diuersa queq; agē-
 tes. & hec eadē fratres in cogitatione uersabant.
 Aliis vō etiā supra ceruices & dorſa ludebāt. A
 quibusdaz repulsi p̄cipites deiciēbant. Eo quoq;
 tpe quo fratres ad sacramenta accedebant. vide-
 bat in quozundā ora p̄uenientes ethiopes carbo-
 nes deponere. Corpus aut xpi qd tradi videbat
 a sacerdote redire ad altare. Angelum quoq; cer-
 nebat assistere ad altare. & sacerdotis manū suā
 manū in sacramentoz distributione supponere.

C. XVIII. C. De eodem.

Hem macharius de schiti dormire volēs
 in quodā monumento in loco teremitim
 sup vnū corp⁹ pagane defuncte qd de
 sepulcro traxerat. & sub capite suo posuerat tan-
 q̄ plumariū de serpo. videntes demones ei⁹ fidu-
 ciam inuisi sūt. et dicebat vnus ad aliū. veni dñā
 milla eam? ad balneum. que respōdit. peregrinū
 quendā habeo sup me nō possū venire. Senex autē
 corp⁹ tūdebat dicens. Surge vade si potes. Qd
 audientes demones fugerūt. dicētes. Vidisti nos
 In ip̄o feruore meridiano puenit ad euz euagrius
 valde sitiens. & petenti aquam dixit. sufficiat ti-
 bi umbra. multi em̄ nūc iter agunt aut nauigant
 etiā hac refectione priuati. Secularis quidam vi-
 dit ambos macharios vltib⁹ vestibus indutos &
 ait. beati estis qui sic mūdo illufistis. Tunc vnus
 illoz respondit. Vere qui mundū p̄temni sibi il-
 ludit. vestri aut miseremur. qz mūdus vobis illu-
 dit. Tūc ille opunctus. secutus est eos. Interro-
 gavit quidā machariū abbatez quomō sic corpus
 tuū siccū est. qui ait. Timor dei etiā ossa p̄sumit.
 Abbas macharius rogatus ut faceret sermonē ad
 fratres. dixit. cū lacrimis plozem⁹ fratres anteq̄
 eam? vbi lacrimē n̄e corpora n̄ra p̄burant. & flē-
 tes omnes ceciderūt proni in facies suas dicētes.
 Pater ora pro nobis. Abbati machario occurrit
 dyabolus cū falce p̄acuta. volens eū pcutere. non
 valebat. & exclamans dixit. Magnā vim a te mā-
 chari patior. ieiunas interdum. & ego nullo vnq;
 cibo reficior. tu sepe vigilas. me vero nūq; sopor
 opprellit. humilitas tua sola me vincit. ac sic exten-
 dens ad orationē manus beatus macharius. spūs
 immūdos inter auras euanuit. Abbas macharius
 dū maneret in illa solitudine qua solus erat. infe-
 rior aut plena esset multis fratrib⁹. sero p viam
 circūspiciebat. & vidit demonē in figura hominis
 vestitū. tunica linea p̄forata. & p singula forami-
 na vascula pua pendebāt. & dixit illi senex. Quo
 vadis maligne. Et respondit ei. Vado p̄municare
 fratres qui sunt inferius. Cui senex. Et p̄pter
 quid tot vascula tecū fers. At ille. gustū sero fra-
 trib⁹. & ideo tanta sero. vt si vnuz nō placuerit.
 ostendā aliud. Abbas machari⁹. quotienscūq; cū
 fratrib⁹ facta caritate reficiebat. hoc i p̄prio cor-
 de statuerat. ut quātos vini calices oblatos hau-
 sisset. tot diebus nec aquā gustaret omnino. Cum
 ergo fratres vinū ei porrigerēt. cū gaudio sume-
 bat. vt postea se maceraret. Qd cū discipul⁹ eius
 vidisset. patefacto senis p̄silio. ne ei vinū porrige-
 rent postulabat. tormentā illi ingeri potius q̄ po-
 cula manifestans. Dixit abbas macharius. ille ver-
 rus est monachus qui se in omnibus vincit. Nā si
 liū arguens ad iracundiā moueat. quis p̄p̄riā pas-

sionem implet. nec ut alterum saluet. se debet p̄-
 dere.

C. XIX. C. De sancto hilarione.

Hieronij discipulus sanct⁹. **C. Actor.**
 quoq; hilarion fuit. cui⁹ vitam beatus
 hieronim⁹ scripsit. quā et ego abbrevia-
 tam hic posui. **Hieronimus.** Hilarion p̄pe ga-
 zam palestine parentibus ydolatrie deditis ortus.
 rosa de spinis floruit. a quib⁹ alexandrie grāmati-
 co traditus. nō circi furore. nō theatri luxuria de-
 lectabatur. Sed illi tota voluptas erat in ecclesie
 ogregatōe. Audientes autē tūc celebre nomē antho-
 nij qd p omnes egipti populos ferebat. studio vi-
 sendi eum succensus. heremū p̄xit. & statim ut
 eū vidit. mutato habitu duob⁹ fere mētib⁹ iuxta
 eū mansit p̄templans vitē eius ordinē. & morum
 grauitatē. Porro frequentia eoz qui ad eū ob va-
 rias infirmitates. & impetus demonū pcurrebāt
 vltra nō ferens ad patriam redijt. & parentibus
 defūctis. p̄tem substantie fratrib⁹. p̄tem pauperi-
 bus largitus est. nichil sibi omnino reseruās. Erat
 tūc annoz. xv. sicq; nudus et armatus in xpo. nō
 longe a gaza solitudinem que p litus euntib⁹ egi-
 ptū ad leuam flectit. ingressus est. Igit̄ sacco tā-
 tum mēbra cooprus. & pelliceū habens ependitē
 quē illi beatus anthoni⁹ p̄ficiscenti dederat. Sa-
 gūq; rusticū. inter mare & paludem vasta & ter-
 ribili solitudine fruebat. xv. tantū caricas post so-
 lis occasum p̄medens. & qz regio latrocinij infā-
 mis erat. nunq; erat in eodem loco mansitās. Cer-
 nens dyabolus se a puero vinci. & p̄sq; peccare
 potuisset. p̄ eta tem calcatū tūllabat sensus eius
 & pubescenti cor porzi solita voluptatū incendia
 suggererat. cogebatur tūrculus xpi cogitare qd
 nesciebat. cū iratus sibi & p̄ctus pugnis verberans
 quasi cogitatōes cedebat. ut posset eas ma-
 nibus excludere. Ego te inquit aselle faciā ut nō
 calcitres. nec te ordeo alam. sed paleis graui one-
 rabo te pondere p̄ estus et frigoza. ut poti⁹ cibū
 cogites q̄ lasciuam. Multas demonū insidias pa-
 tiebat. Sepe ille mulieres nude cubāti. sepe esuri-
 enti largissimi apparere dapes. Interduz orantē
 lupus ululans. & vulpecula gāniens transiliuit.
 psallentiq; gladiatoz pugna spectaculuz p̄buit.
 vnus etiā quasi interfectus ante pedes illi⁹ cor-
 ruēs sepulturā rogabat. Orabat semel fixo in ter-
 rā capite. & ut natura fert hoim. abducta ab ora-
 tione mens. nescio quid aliud cogitabat. insiluit
 dorſo eius festin⁹ agitator. & latera calcib⁹. cer-
 uicem flagello verberans ait. Eya cur dormitas.
 Cachināsq; desup si defecisset. & an ordeū vellet
 accipere sciscitabat. Cōstructa est ei deinde cellu-
 la breuis que vsq; hodie p̄manet latitudine pedū
 quattuoz. Altitudine. v. scz statura sua humilior.
 longitudine vō paulo amplior q̄ corpusculū eius
 partiebat. ita ut sepulcrū poti⁹ crederes. q̄ domū
 Capillos tantū in die p̄fice tōdebat. stratu vnicū
 usq; ad mortē cubauit. Saccū nunq; lauit quo in-
 ducus fuerat. dicens supfluum esse in cūcio mū-
 diciās querere. Cūq; latrones denocte ad eum
 venirent. inter mare & paludem a vespere vsq;
 mane discurrentes. nūq; locū cubiculi ei⁹ inueni-
 re potuerūt. porro dara luce reptq; puero quasi p̄-
 iocū dixit. Quid facēs si veniēt ad te latrones.
 Qui ait. nudus latrones non timet. Et illi. Certe
 aiūt occidi posses. possem inquit possem. & ideo
 latrones nō timeo. qz mori paratus sum. Tūc illi
 admirati p̄stantiā ei⁹ & fidem. confessi sūt noctis

erzore. correctioz vitā demceps pollicentes.

XX. De quibusdam eius miraculis.

Accidit autē ut ad eū quidā obsessus ad ducere. cuius manus ceruix & latera & pedes ferro onerata erant. furorizq; se uiciam oculi corui mimabant. Cūq; deambulare sanctus eū fratribus & de scripturis nescio qd in terpretaret. erupit ille de manibus se tenentiū. & amplexans eū post tergū in sublime eleuauit. clamoꝝ est ortus ab omnibus ne pfecta ieiunijs mēbra collideret. Et sanctus subidens ait. Simite & meū michi palestrete dimittite. & reflexa sup humeros manu caput eius tetigit. apprehēsoq; crīne ante pedes eius adduxit. manus eius stringēs. & plantas pede calcans simulq; ingemās. torquere demonuz turba cepit. Dñe inquit hiesu. solue captiuū & vnū & plures vincere tuuz est. Curatus itaq; & ita post paucos dies redijt cū vxore & liberis ad monasteriū. plurima quasi gratiam redditurus dona afferens. Cui sanctus. Nōne legistis quid gēzi. quid simō passi sunt. quoz alter obtulit precii. alter accepit. ut hic quidez venderet gratiā spūsancti. ille vero mercaret. ille vero flens ait. Accipe & da paupibus. Cui sanctus. Ego qui mea reliqui. cur aliena repetam. multis nomē pauperz occasio est auaricie. Misericordia artem nō habet. Nemo meli⁹ erogat. q̄ qui nichil sibi reseruat. Dicebat hilarion dyabolū tanto hoīm ardere odio. ut nō solū ipos. sed etiā sua ut iumēta & pecora cupiat intēire. Cui⁹ signū est. qz anteq̄ beatū iob temptare pmitteret. omnē substantiaz eius interfecerat. Detestabat̄ autē p̄cipue monachos qui infidelitate quadā sua in futuz referuarent. Vnde frater quidā auarus in vicino manens detulit fratribus ciceris fascē virentis sicut in herbis erat. que cū ad vesperā poneret̄ in mensa. exclamauit senex se fetozem eius nō posse ferre. In terrogauitq; vnde esset. & respondit ysichius. qz frater quidaz primitias agelli sui detulisset. Non sentis inquit fetozem eius teterimuz. & in ciceris fetere auariciā. mitte bobus & vide an omederit. Qd cū in p̄sepe posuisset. exterziti boues & plus solito mugientes ruptis vinculis fugierūt. Habebat em̄ hanc gratiā. ut ex odore cozpoz & eoz q̄ quisq; tetigisset. sciret. cui demoni uel vicio subiaceret.

XXI. De fuga ei⁹ & peregrinatione eius.

Igitur. lxij. vite sue anno cernens grāde monasteriū. & multitudinem fratruꝝ seculuz habitantiū. turbasq; eoz qui varijs languoribus & immūdis spiritibus occupatos ad se deducebant. ita ut omni genere hoīm solitudo p̄ circuitū repleret. flebat quottidie & incredibili desiderio p̄uersatōis antique recordabat̄. Interrogatus a fratribus quid haberet. & cur se afficeret. aiebat. Rursuz ad seculū redijt. & mercedem meā in vita mea recipio. Homines palestine & vicine p̄uicie estimant me alicui⁹ esse momenti. & ego sub p̄textu monasterij ac dispensatōe fratruꝝ vilem sup̄lectilem habeo. Seruabat̄ ergo a fratribus. maximeq; ab ysichio. qui ei⁹ veneratōi miro amore dedit. erat. Cūq; ita lugens bienniū duxisset. mulier quedā veniens ad eū. volens & ad anthoniū p̄gere. Cui ille flens ait. vellem ip̄e quoq; ire si nō hui⁹ monasterij carcere tenerer. & si eundi fructus esset. biduū em̄ hodie est qz totus mundus tali parente orbat⁹ est. Credit illa & sub-

stitit. & post paucos dies veniēte nūcio. anthonij dormitacionez audiuit. Cōcurrebāt hinc ep̄i. inde clerici. monachi. & omne gen⁹ hoīm ut benedictuz ab eo panē acciperent uel oleū. At ille nihil aliud nisi solitudinē medicabat̄. int̄m ut q̄daz die adducto asello. nimijs q̄ppe ieiunijs exesus vix ingredi poterat. Ceter arripere conaret̄. Qd cū p̄crebuisz quasi palestine vastitas interdiceret plusq; decem milia hoīm diuersi sexus & etatis p̄gregata sunt ad eū retinendū. Ille immobilis ad p̄ces. & bacillo harenā discutens. loquebat̄ fallacē deū meū nō facio. nec possum videre subuersas ecclesias. calca ta xp̄i altaria filioꝝ sanguinē meoz. Tūc om̄s qui aderāt intelligebāt reuelatū ei esse quiddā secretū qd nollet p̄fiteri. & nichilomin⁹ custodiebat̄ euz ne recederet. Decreuit ergo publica voce cōstans. nō se cibi uel potus quicq; sumere nisi dimitteret. Et post. vij. dies in die tandē relaxat̄. cū ifinito agmine p̄frequentū. venit vetuliū. ubi suis turbis ut reuertentē elegit. xl. monachos qui haberent viaticū. & possent ieiunantes ingredi. & post solis occasum cibū sumere. Pergensq; ad castrū thonbaston. zaconaū ep̄m qui ibi exulabat visitauit. Quo incr̄edibiliter tāti viri p̄sentia p̄solato. babilonē p̄xit. & ut philonē ep̄m inuiseret. Constantius em̄ rex arzanoruz heresi fauens vtrūq; in ea loca deportauerat. Deinde habitaculo sancti anthonij visitato. reuersus a frodithon duob; tantū secū retentis fratrib; in vicina heremo moratus est. tanta abstinentia & silentio. ut tūc primū se cepisse xp̄o seruire diceret. Porro iā crīeniū erat. qz clausum celū illas terras arefecerat. ut vulgo dicerent anthonij mortē etiā elementa lugere. Nec latuit fama viri. Accole quos illi loci certatimq; viri & mulieres. oza luridi & attenuat fame. pluuiam a seruo xp̄i. id est. successore anthonij dep̄cabant. Quos ille cernens mire doluit. eleuatq; ad celū oculis ac palmis. statimq; qd rogauerat impetrauit. Ac regio illa postq; pluuijs irrigata est. tantū serpentiū ac venenatoꝝ aialium multitudinē ex improuiso ebulliuit. ut innumera biles p̄culli nisi ad sanctū virū statim cucurrisset interirent. benedicto itaq; oleo vniuersi agricole & pastores tangentes vulnera. certā salutem p̄sumebant. Videns ergo se etiā miris honoribus affici. de loco illo recessit.

XXII. De victorino affro. & eusebio emissenno. Hieronimus de illustrib; viris.

Victorinus afer rome sub cōstantio p̄ncipe rethoricā docuit. & in extrema senectute xp̄i se tradēs fidei. Scripsit aduersum arrium libros moꝝe dyalectico valde obscuros. qui nisi ab eruditis nō intelligunt. Et omentarios in apostolum. Fuerat autē & alius victorin⁹ patribionensis ep̄us. qui nō eque latinaz ut grecam linguam nouerat. Vnde opa eius grandia sensibus vilioꝝa vident̄ p̄positōe verborū. Sūt autē hij omentarii. in genesim. in exodū. in leuiticū. in eisaiaz. in ezechiam. in abacuc. in ecclesiasten. in canticū canicoꝝ. in apocalipsim iohānis. aduersum om̄es hereses. & multa alia. Ad extremū martirio coronatus est. Eusebius quoq; emissenus ep̄us. elegācis ingenij & rethorici. innumerabiles. & qui ad plausum populi p̄meant cōfecit libros. magisq; historiam secut⁹. ab his q̄ declamare volūt studiosissime

legit. E quib? uel p̄cipui sūt aduersus iudeos & gentes. & nouacianos. & ad gallathas libri .x. & euāgelii omelie breues. sed plurime. Floruit temporib? ostantij imperatoris sub quo mortu? an thiochie sepultus est. **XXIII.**

De sancto hilario pictauesi.

Hloruit etiā hoc tpe beat? hilari? picta uensis ep̄s. Hic quidā burgenis. antea pictanensis fuit. vxorē habens & filiaz. quā postea uirginem p̄seruauit. Fuit autē semper optim? xp̄ianus. & in sacra scriptura sapientissimus. Vnde cuz uidissent pictaueses q̄ ip̄e tota uirtute omnes hereticos expugnabat. eū in ep̄m omnes pariter elegerūt. Qui statim ex ardore fidei. nō solū terram suā. sed etiā totaz franciam ab hereticis defendens. Suggestione ep̄oz duoz hereticoz ab imperatore qui & ipse hereticus erat exiliatus est. qz sapientiā eius sustinere non poterant. Quarto autē anno exilij eius. iussit imperator ut omnes ep̄i cōuenirent. & de ueritate fidei disputarent. Reuersusqz sanctus hilarius. petijt ab imperatore sibi dare licentiā loquendi. sed illi duo ep̄i nō sustinentes fecundiā eius. obtinuerunt ab imperatore q̄ redire pictaui spelleret. Rediit ergo pictaui. obuiauit quedā mulier flens filiū suū sine baptismo defunctū. cui? p̄cibus & lacrimis motus sanctus hilarius eum suscitauit. Quodā tpe arziana heresi per orbez furente. etiā leo papa ut ferē h ac peste depauperatus. fecit oīm ep̄oz p̄ciliū uocari. Venit & sanctus hilari? q̄ uis tardius. armis tamen fidei munit? Cūqz nūciatū esset eum adesse p̄ foribus. papa ueluti sero uenienti. sed magis catholico indignatus. mādauit sinodo. ut nullus ei assurgeret coepoz. aut lo cum p̄fessionis ei ānueret. Presentatus ergo uir dei p̄cilio. residentes cū reuerentiā salutauit. Cui papa quasi quē ignoraret insultans. sic respondit se ferē. Tu ergo es hilarius gallus. At ille. nō sum hilarius gallus. sed de gallia. ac si diceret. nō sum natione gallus. sed de gallia p̄sul. Erat em̄ gente aquitanicus. pontificali autē dignitate p̄mmebat gallis. Papa autē animi stomachatōe pmotus ait. Et si tu hilarius de gallia. ego leo romane sedis aposto. licus iudex. Tūc hilarius eius p̄macez p̄rouerbiā intelligens. respondit ei. q̄ si leo. s; nō de tribu iuda. & si iudicans resides. sed nō in sede maiestatis. Mox ille sp̄reta sede. imo sedis dignitate. surrexit. multūqz p̄lagum antistite mīmans exiuit dicens. Vide qz te reuertens ab his tumidis fermocinatōib? humiliatū restituiam. Et si inquit hilarius nō redieris. Tūc uir sanct? terze se infide re parās. dixisse suplex ferē. Domini ē terra & plenitudo eius. Ad quā uocē statim ip̄a telus erūpens sursū excreuit. eiqz in medio residentiu ep̄oz sessū nec humiliorē p̄buit. Qd̄ uniuers & maxime catholicis stupentib? deūqz p̄ sancti merito collaudantib? clamor attollit apostolicū iepentino defecisse interitu. Sicqz sinodus dishungit. & ep̄i om̄s cū reuerentiā & laudib? beati hilarij ad p̄p̄ia errois capite strito reuertuē.

Actoz. Miraculum hoc nō uideē habere consonantiā cū ueritate historie. Nulla em̄ historia dicit hoc tpe aliquē leonem apostolice sedi p̄fuisse. Sed forte posset dici. q̄ liberi? qui ostantio & ceteris fauebat hereticis ipse alio noīe uocatus est leo. Hūc em̄ ex supradictis ostant tpe hilarij in patu sedisse. uel forsitan circa illud tempus. fuit

aliquis antipapa leo uocatus. **XXIII.**
De scriptis eiusdem hilarij. **Hieronimus in cronicis.**

Hnno igit ostantii. xix. hilarius picta uensis ep̄s. factione saturnini arelatensis ep̄i. reliquozqz qui cū eo erant arziano rum. ante trienniu in phrigiam pulsus. liberos de nostra religione oposit. **Idem in libro de illustribus uiris.** Aduersus arzianos. xii. libros p̄fecit. Et aliū librū de sinodis. quē ad galliaz ep̄os scripsit. & psalmoz omentarios. p̄imum & scdm̄. in quo ope imitatus origenem. nōnulla etiā de suo addidit. Est eius & ad ostantiū libellus quē uiuēt ostantinopolim porrexerat. Et ali? in ostantiū quē post mortem eius scripsit. Et liber aduersus ualente & uisaciu. historiā arūnimentis & seleucienensis sinodi otenens. Et ad p̄fectū salustiu siue contra dioscor. & liber hymnoz & misteriozum alius. Et omentariū in matheū. & tractatus in iob quos de greco origenis ad sensum transtulit. Et alius elegans libellus opra anxenituz. Et nōnullē ad diuersos ep̄stole. Aut quidā scripsisse eum in canticū canticoz. sed a nobis hoc opus ignoratur. mortuusqz est pictaui. ualentiano & ualente regnantibus. **XXV.** **De morte ostantij & successione iuliani.** **Ex tripartita historia libro quinto.**

Interea uero ostantius ueniens mopsocrenis. nimia oragione apoplexie passione defunctus est. Cui successit iulianus ostantij filius. **Hugo ubi supra.** Nam ostanti? qui bizantiū suo noīe ostantinopolim appellauit. duos habuit ex eodem patre. sed nō ex eadez matre germanos. scz dalmachiū et ostantiū. qui ostantius habuit duos filios. gallū & iulianū. Quozuz gallus modico tpe sub ostantio augusto ut dictū est cesar fuit. Iulianus uero primo quidem scolis uacauit. sed postmodū a ostantio augusto galliarum cesar ostitutus fuit. qui etiā sorozem suā constantiam ei matrimonio iūxit. Cesari itaqz factus iulianus gallos mira celeritate uicē apud thenū & milicibus suis gratus ab eis appellabā augustus. Quo noīe tumens iulianus sp̄reto ostantio ytaliam hiliticūqz p̄uasi. Qd̄ audiens ostanti? in urbe regia positus instructōne belli p̄hici derelicta. opra illum uenit. Sed in itinere defunctus est. anno uite sue. xlv. Eo quoqz defuncto iulianus ostantinopolim ueniens factus est imperator. Itaqz ostantus qui catholicos p̄secutus fuerat. eorum tps imperij sui p̄tulit inquietum.

XXVI. **De imperio iuliani apostate & eius puericia.** **Hieronimus in cronicis.**

Igit romanoz. xxxvi. imperauit iulian? Anno dñi. ccc. lxiiij. mundi uero quarti millesimo. ccc. xxvij. Imperauit autē āno vno & mensibus. viii. **Actoz.** Alibi tamē āno tantur in regno eius anni tres. illis. viii. mensib? p̄ anno oputatis. unde hic uideē fuisse uiciū scriptozis. Deniqz beda in libro de temporibus dicit eum regnasse ānis duob? & mensib? viii. **Ex tripartita historia libro. vi.** Hic iulianus olim discēs apd̄ ostantinopolim cū esset adolecēs. pedagogum habebat mardoniu. grāmaticū niclodem. rethozez euboliū uero sophistam tūc xp̄ianū. Erat quoqz iulian? ab initio xp̄ianus. Cūqz in locutōe p̄ficeret. fama p̄ populuz uolabat. qz romanam etiā rempublicā gubernare posset. Qd̄ cū latius

audire estuaciones induxit imperatori constantio. quobrem abstulit eum ab urbe roma. & misit nichomediā. prohibens ne cum libanio sophista ueniret qui ibi morabatur paganus existens. Iulianus ergo libanum audire non audens. libris tantum eius utebatur. Tunc venit ad eum maximus philosophus ephesus fama eius pertractus. quem postea valentinianus quasi magnum iussit occidi. Cuius religionem cepit iulianus imitari. cum eius uerba quasi philosophica pergustasset. Is etiam imperii cupidinem animo eius immiscuerat. Cumque hec non laterent aures imperatoris iter spei metuque constitutus. suspicionem celari uolens. qui dudum integer fuit christianus. postea perditus est effectus. Tonsus monachicam simulabat vitam. & latentem quidem exercebat in philosophia. In manifesto autem sacros christianorum legebat libros. Denique in ecclesia nichomedie lector est constitutus. & sub hoc habitu furorem declamauit imperatoris. Hoc equidem pietate faciebat nequaquam a spe recedens quam mente conceperat. Dicebat autem amicis suis felicia fore tempora cum fieret imperator. Deinde factus suspectus imperatori diffugit. Quem celatim inueniens eusebia uxor imperatoris. uix persuasit imperatori ut non occideret. sed ad philosophandum mitteret athenas. Quo ueniens. querens ubique uates. inuenit unum qui ei apparere fecit solenniter demones. Quos uident iulianus signauit se. & statim demones diffugerunt. Magus autem culpauit eum quod se signauerat. Cumque ille laudauerat uirtutem crucis. ait magus. Ne putes o bone uir. quod timuerunt signum hoc. sed potius ab hominibus recesserunt. sicutque capiens miserum repleuit eum odio signaculi christiani. Et uocatus postea ab athenis. constitutus est cesar a constantio accepta diuina constantia fortore eius. & directus est in gallias contra barbaros. Ingressus ergo in aliquam ciuitatem corona laurea quibus solent ornari ciuitates inter columnas pendens. rupto fune decidit super caput eius. & eum apertissime coronauit. uicit ergo regem barbarorum. & augustus appellatus est. Cumque deesset corona imperialis. unum signum portatum. torquem quem habebat in collo. capiti eius circumposuit. **¶ XXVII. ¶ De moribus eius. ¶ Vbi supra.**

Quens autem iulianus placere omnibus. catholicos quos constantius exiliauerat reuocauit. Et paganis dedit licentiam ydolis imolandi. expulsi a palatio eunuchos. consores. & cocos. Eunuchos. quod uxor eius obierat. postquam non duxit aliam. Consores. quod unus sufficit multis. Cocos. quod simplicibus utebatur cibis. Solus imperator a iulio cesare in curia senatus recitauit orationes. philosophos undecumque aggregabat. In oratione quam scripsit de cesaribus. cunctos ante se principes laudauit. Et hac motus arrogancia contra christianos scripsit in tercio libro contra christianos cum multa dispensationis humane in christo collegisset exempla dixit. Horum igitur singula si non habent aliquam ineffabilem contemplationem. maxima de deo blasphemias sunt plane. **¶ Gregorius nazanzenus in libro contra paganos. Michi enim mores iuliani aperti sunt. dum eum clarus athenis agnouisse. faciebat me cautum in constantia morum. & excessus creberior. uates enim egregius est qui bene considerat. nullum signum michi in eorum uisuale uidebat. ceruix rigida & inflexibilis. humerum iactabiles. oculi curantes huc illuc directi furiose respicientes. pedes impatientes. nares spirantes iniurias & contemptus. scemata risibilia. & hoc**

ipsum spiritus habentia. risus incontinentis. & quasi subbulliens. sensus & negatio simul. operatio nulla ratione consistens. interrogatio inordinata. responsio nulla congruentia sibi ueniens. hoc cum uidissem repente dixi. O quale malum nutrit respublica romanorum. **¶ Ex tripartita historia. Habebat barbā plicam tanquam philosophus. de qua antiocheni sic eum deridebant. Tondeat eum barba ut ad funes proficiat. Et quoniam superstitionis causa thaurum frequentius ydolis imolabat. auram & thaurum suo solido formari precepit. Dicebant ergo antiocheni. Iste thaurus peruertit mundum. qui reciprocis iniurijs se uindicans. librum edidit aduersus antiochenos satis lepidum & urbanum. quem antiochicum nominauit.**

¶ XXVIII. ¶ De superstitione illius. et seuitia in christianos. ¶ Vbi supra.

Quibusdam autem sacrificijs & inuocationibus atque imolatione sanguinum nostrum baptismum studebat abluere. & ecclesiasticam confessionem abrenunciari. fontes aque dulces apud antiochia sacrificijs uiolauit. ut aquam bibentes eius horrore potirent. Cumque etiam in publico uenales cibos illo scelere examinasset. spargebant ex eis panes. & carnes. & poma. & olera. christiani hoc uidentes ingemiscebant. Veritatem iuxta preceptum apostoli comedeant. omnia inquit que in macello uenduntur comedite. Iulianus quidem uultu mitem simulabat. porro laqueos quibus innocentes deciperet instruebat. In publicis ymaginibus iouem. mercurium. & martem depingebat. Sicutque latentibus ad orare deos faciebat. Paganos quoque faciebat christianorum officijs assuescere. Et de homini scriptis arfacio pontifici galacie. monens ut sacerdos ad spectacula non procedat. in tabernis non bibat. rebus turpibus non intersit. xenodochia per singulos constituant ciuitates. ad quod opus singulis annis iussit ei dari. xxx. milia modios frumenti & lx. milia uini sextarios. Horum inquit quinta pars pauperibus templum obseruantibus debet expendi. Reliqua peregrinis indigentibusque distribui. & ad hominum collationes faciendas esse. & primitias frugum dijs offerendas. Quod inquam omerus perbat introducens eumenium talia facientem. Christianis eum aduersus quod nimis grauarentur tributis & exactionibus. respondit. Vestrum est ut patienter mala sustineatis. hoc enim est preceptum dei uestri. In cesarea philippi salutis ymaginem de muliere liberata a fluxu sanguinis per tactum simeonie eius eream deposuit. per quam suam statuam ibi collocauit. Que igne de celo cadente circa pectus eius diuisa est. & caput cum ceruice una parte deiecit. reliqua per hactenus restitit. & fulminis indicium reseruauit. Eo aliquando sacrificante. ostensum est ei in uisceribus pecudis signum crucis corona circumdatum. Quod alijs interpretantibus super crucifixi uictoria. Ipse respondit crucifixum potius coartari. nec ei reliqui spatium dilatandi. Placere uolens iudeis sicut & gentilibus. precepit eis ut templum suum reedificarent. Quibus in opere nihil proficientibus. cum quidam die facerent nocte caderet. cum multorum periculo. & cum tribus diebus iam hoc factum esset. quarta die apparuit in celo signum crucis splendidum. & iudeorum vestes crucis signaculo sunt implete. Eo sacrificante apud fortunam constantinopoli maris. episcopus calcedonensis senectute cecatus. qui manu alterius regebat eum apte appellauit apostatam. Cui dicente iuliano. neque galileus deus tuus curare te potest. respondit.

Deo gratias qd te no video pietate nudatu. Clericis nostris omnia privilegia et honores subtraxit & leges p eis soluit iposqz cune tradidit. A vgnib? & viduis q ab ecclesijs pascebant. iussit exigi ea que dudum a publico accepisse videbant. Auferebat & ornamenta ecclesiaru. templa nra destruebat. & pecunias ad eoz edificationes pu? datas itez exigebat. Cesarientib? apud palestina nimis infestus erat. quia etia eo regnante sacellu fortune qd solu remanserat euererat. & ideo possessiones & pecunias ecclesiaz illoz. cu verberib? exquirens. trecentas auri libras collegit ex eis. Omnia aut clericos inter milites aggregari iussit prouincie seruituros. **XXIX. De lucifero heresiarcha. Hieronimus in croniciis.**

Eo tempore georgio p seditione? populi incenso. qui in locu athanasij fuerat ordinatus. Athanasius alexandria reuertit. Eusebius quoqz vercellensis. & lucifer calaritanus de exilio regrediunt. **Rufinus. x. libro.** Lucifer aut euz exoraret ab eusebio. qz vterqz in partibus vicinis egipto fuerat relegatus. ut ad videndu athanasiu alexandria pgeret. omniqz tractatu cu his qui sup fuerat sacerdotib? de statu ecclesie decernerent. pntia sui abnegans. legatu p se diaconu suu mittit. atqz ipe inteo animo antiochia pgit & paulinu epm ostendit. ppijs dissidentib? adhuc partibus. sed in vnu reuocari posse sperantib? si sibi talis eligeret epus erga que no vna plebs sed vtraqz gauderet. Prgit eusebius interea alexandria. Ibiqz p fessoru scilio pgregato pauci numero. sed fide integri & meritis. mlti decernut. ut orientis pcuratio athanasio. occidit eusebio omittat. Ibi & de spiritus sancto ad die plenior disputato. ut eiusde substantie & deitatis cui? pater. & filius etia ipe spussanctus crederet. nec quicqz pofus in trinitate. aut creatur. aut inferius posterius ue diceret. Sed & de differentia substantiaz ac substantiaz sermo eis per scripturaz motus est. qd greci vsias & apostafes vocant. Substantia naqz ipam rei alicui? naturaz rationemqz qua stat significat. substantia vero vniuscuiusqz persone hocipm q extat & subsistit ostendit. Et ideo ppter heresim sabellij tres esse substantias ostendit. De incarnatoe quoqz dni in illo scilio pphensum est. q corpus qd suscepit dñs. neqz sine sensu. neqz sine anima susceptuz sit. Eusebius aut cu redisset antiochia. & inuenisset ibi a lucifero ordinatu epm. ptra pollicitationem suam. pudore simul & indignatione p pulsus. abscessit. neutri parti omunione sua relaxans. qz digrediens inde pmiserat se acturuz in scilio. ut is ei ordinaret epus. a quo ps neutra desisteret. Interim lucifer iniuriam dolens. q epm a se ordinatu eusebius no recepisset. nec ipe recipere cogitat alexandria decreta scilij. sed pstringebat legatu sui vinculo. qui i scilio ipius auctoritate subscripserat. Elegitqz ut legatu suo recepto erga ceteros sententia sua disparem. sed sibi placida custodiret. ita regressus ad sardinie partes. siue qz cita morte puentus. tpus sententie mutande non habuit. etem temere cepta corrigi spacio soler. siue hoc animo immobiliter tenens obiit. **Ve? ex ipo interim luciferiano? scisma supse exordiū. Eusebius vero circuiens orientem atqz ytaliam medici pariter & sacerdotes fungebatur officio. singulas quasqz ecclesias abiurata infidelitate. ad sanitatē**

recte fidei reuocabat. maxime q hilarium iam de exilio regressum & in ytaliam posituz. hec eadem erga instaurandas ecclesias. fideqz patru recuperanda reperit molientē. nisi q hilaris? vir naturalis & placidus. simulqz eruditus. & ad psuadendum omodissimus rem diligentius et aptius pcurabat. Qui etia libros de fide nobilit scriptos edidit. Quib? & hereticoz versutias. & nostror de ceptiones & male credula simplicitatem diligenter exposuit. Ita duo isti viri velut magnifica qdam mundi lumina. ylicum. ytaliam. galliasqz suo splendore radiarut. vt omnes etiam de absconditis angulis & obstrictis hereticor tenebre fugarentur. **XXX. De impijs legib? iuliani & de psecutione athanasij. Vbi sup.**

Sed iulian? postq ad orientes pias bello pulsaturus aduenit. & publica qua puf occultauerat erga ydoloru culturā ferri cepit isania. callidior ceteris psecutor. no vi neqz tormentis. sed premijs. honorib? blandicijs. p suasionibus. maiorem pene populi prem. q si atrociter pulsasset elisit. **Tripartita histozia.** Tunc etia ptra pietatem leges posuit. Et primū quiduz galileoz filijs. sic em cultores xpi nominabat. poetarum & rethor ac philosophozū legere disciplinas interdixit. ppijs em inqt penis scdm puerbiū vulneramur. Naz ex nostris armati pscipionib? ptra nos bella suscipiūt. **Alia quoqz lege? posuit galileos picipiens militijs expelli.** **Hieronim? in croniciis.** Proheresius aut sophista atheniensis lege data ne xpiani liberaliu artiu doctores esset. cu sibi specialiter iulianus pcederet ut xpian? doceret. sponte scola dimisit. **Rufinus vbi supra** Itaqz iulianus ludos literaruz illis solis qui deos deasqz venerarent patere decreuit. Militie cingulum no dari nisi imolantibus iubet. pcuracionem pumciarū iurisqz dicendi xpianis statuit non de bere omitti. vt pote quib? etiam lex pzia gladio vti vetuisset. Et pficiebat quotidie in hmoi legibus exquirendis. Quibus & si quid versutu vel callidū. tamen q minus videre crudelē discerneret. Sed no erga athanasiu fecte phie tenere ymaginem potuit. Et em euz velut tetr serpentes de cauernis terre ebullientes ad euz pcessissent. magoz phoz auruspicum augurūqz manus pphana omnes pariter allegant. nichil suis artib? successurum. nisi prius athanasiaz velut hoz omniu obstaculu sustulissent. Itez mittit exercitus. iteruz duces. itez oppugnat ecclesia. Cūqz cu mestu & flentes populi circumstarent. ppheticū apud eos vsus sermone phibe. Nolite inquit o filij peturbari. qz nubecula est & cito pransit. Cūqz discessisset. & nauī p niluz fluiuz iter ageret. comes q ad hocipm missus fuerat. cognito eius itinere. instanter eum insequi cepit. & cu forte applicuisset athanasij nauicula ad quenda locum. aperit a pte reuntib? post tergū esse pculsoz suū. & iamqz vbi pspiceret immere. pteriti omes qui simul ad erant socii. heremū suadebant ad fuge psidiuz petenda. **Tū ille.** Nolite iquit o filii detereri. eam? magis in occursum percussori nostro. ut sciant qz longe maior est qui nos defendit. q qui nos persequit. & quersa nauicula. iter agere obuius ei qui se insectabat aggressus est. ille qui nullo genere suspicari posset in occursum sibi venire quez quereret. tanq ptereutes aliquos interrogari iubet vbi audissent esse athanasiu. Cūqz respondissent

se vidisse eum non longe euntez tota celeritate praesens. aperat inuani. festinans capere quem ante oculos videre non potuit. Ille vero dei virtute etiam munitus alexandriam rediit. ibiqz tuto latebras usqz quo persecutio cessaret exegit. **C. XXXI.**

**De sepulcro babilie martiris & theodozi sup-
plicijs. Vbi supra.**

Dedit & aliud iulianus? recordie sue ac leuitatis indicium. Nam cum dafnis in suburbano anchiochie iuxta fontem castallium libaret apollini. & nulla ex his que querebat responsa susciperet. causalqz silentij pcuraret a sacerdotibus demonis. aiunt babilie martiris sepulcrum esse assistere. & ideo responsa non reddi. Tunc ille venire galileos. hoc enim nomine nostros appellare solitus erat. & auferre sepulcrum martiris iubet. **Igitur ecclesia vniuersa ueniens mulieres & viri iuuenesqz & virgines. immensa exultatione succincti. traherant longo agmine archam martiris passantes sumis clamoribus & cum exultationibus dicentes. Confundant omnes qui adorant sculptilia. & qui gloriantur in simulacris suis. Hec in auribus prophetae principis per sex milia passuum. tanta exultatione psallebat omnis ecclesia. ut celum clamoribus resunderet. Unde ille in tanta iracundie rabie deductus est. ut altera die apprehendere christiana nos passim & trudi iubere in carcerem. ac penis & cruciatibus affici. Quod salustius persecutus eius non probans. licet esset gentilis. tamen iustus exequit. Et deprehensum unum quendam adolescentem. qui prius occurrit theodozi nomine a prima luce usqz ad horam decimam tanta crudelitate. & tot mutatis carnificibus toris. ut nulla etas simile factus meminerit. Cum tamen ille in eculeo sublimis. & hinc inde lateribus instante tortore. nichil aliud faceret. nisi vultu securo & leto psalmum quem pridie omnis ecclesia cecinerat iteraret. Cumqz se omni expensa crudelitate. salustius nichil egisse prospiceret. recepto in carcere inuenem abisse ferit ad imperatores. & quid egerit nunciasset ac monuisse. ne tale aliquid temptare decetero vellet. Alioquin & illis gloriaz. & sibi ignominiam quereret. Hinc theodozi ipsi post modum apud anchiochia vidimus. Et cum requiremus ab eo. si sensum doloris habuisset ex integro dicebat. dolores se quidem pariter sensisse. aspicit se autem quendam iuuenem. qui sudanti sibi lintheo candidissimo sudores abstergeret. & aquam frigidam frequentem infunderet. & ita sese delectatum. ut tunc mestior factus sit quando deponi de eculeo iussus est. **Tripartita historia.** Cum ergo iulianus ut dictum est peteret responsa apud pichum dafneum de pichici belli victoria. demum accusare cepit vicinitatem corporis babilie martiris quod statim iussit auferri. Quo facto. fulmen celitus missum omne templum incendit. ipsum apollinis simulacrum aureum & deauratum redegit in puluerem. **C. XXXII.****

De malis factis sub iuliano & reliquijs baptiste. Vbi supra.

Iuuenit ergo vasa ecclesiarum sacra. fisci erario deputari. Iulianus autem auunculus huius iuliani. cum pallia deo dicata anchiochie in unum collegisset. percipiens ea in terza. etumeliose etiam super ea sedit. moxqz verenda eius & loca femoribus circumposita. tanta putredine percussa sunt. ut vermes crearent. qua passione usqz ad mortem non caruit. Heliopolite autem quod secundum suas antiquas leges. virgines eorum non fornicabant antequam nubere

virgines sacras isolitas populo videri nudas stare in theatro cogebant. Quas primum illudentes. postea totunderunt. nouissime per medium sectas porcos ut eas comederent puocabant. In ascolona & gaza. pagani diuidentes utrosque virginum. & ordeo cumulantibus porcis apponebant. In sebastia iohannis baptiste sepulcrum aperuerunt. ossa igni tradiderunt. puluerem disperferunt. **Meda de temporibus.** Sed dei prudentia affuerunt quidam de hierosolimis monachi mixti colligentibus quibus ad patrem suum philippum que auferre poterat perire. Ille vero ducens super se tantum thesaurum propriis seruare vigilijs. ad maximum tunc pontificem athenasium per iulianum dyaconum suum misit. que ille suscepta paucis arbitris sub cauato sacranij pariete inclusa prophetico spiritu profutura generationi posteris seruaue. cuius presagium sub theodosio principe per theophilum eiusdem urbis episcopum completum est. Qui destructo serapidis templo. sancti iohannis ibidem consecrauit ecclesiam. **Theodoricus.** In heliopoli ciuitate phenicis pagani secantes ventrem sirilli dyaconi etiam ex eius iecore comederunt. Quo scelere quicunqz participati sunt. caruerunt dentibus. & lingues facti sunt. quod lingue eorum putre facte defluerunt. visum etiam prodiderunt. In emissa ciuitate prope prefatam heliopolim ecclesiaz nup deo consecratam dyoniso guimudi. id est muliebri dicuntur. simulacrum illic statuentes androgeum. **Somenus.** Interea dum gazei hilarione monachum querebant. fugit in ceciliam ubi ligna de montibus colligens. & in ciuitate vendens transigebat vitam. Cumqz eius virtus ibi patefacta fuisset per demones venit in dalmacias. ubi etiam mare quod quedam loca occupauerat orando repulit. Nouissime vero dum nauigaret in cipru. inuitatus ab episcopo paphi dilexit locum. & circa predium caribdim appellatum peratus est. **Theodoricus.** Apud anchiochia sublata sunt ianue maioris ecclesie. Ingredientibus ergo iuliano prefecto orientis. & quondam christianus felice proposito thesauroz regaliu. & helpidio comite rerum priuatarum. iulianus prefectus de ra sacrum altare mixit. Felix autem videns vasa preciosissima que constantinus & constantinus frequentem obtulerat. Ecce inquit in quibus vasis marie filio ministratur. Nec multo post iulianus visceribus putrefactis interijt. stercoza emittens non inferius sed superius. Que vehementer increpabat vxor sua christianissima. Rogabat ergo imperatores. ut ecclesia quibus fuerat sublata redderet. Sed non flectens imperatores mortuus est. Felix autem fundens sanguinem ex ore die ac nocte. venisqz corporis vniuersis vacuatis. celeriter est extinctus. **Valentinianus.** etiam tunc millenarius. postea imperator. percussit unum de ministris templi fortune pugno. qui aspargendo quasi purgabatur ingredienti in templum. Cum vidisset aque guttam in palatio suo dicens se illa purgatione inquinatum. ob quam rem statim missus est in exilium. **C. XXXIII.**

De passione sancti gallicani. Ex gestis eius.

Sub hoc iuliano passus est sanctus gallicanus. qui olim magister militie constantini ab eodem valde dilectus. filiam eius constantiam sibi poscebat vxorem. Tunc constantinus valde tristatus est. videns eum paganum. & filiam suam virginitatis habere propositum. Tunc autem constantia patri suo ne de deo diffideret. Sed si gallicanus appareret contra scitas ad prelium quod virgebat. securus ei se redeuntis victori de prelio sponsam daret. Iohannes

quoq; & paulus primicerij constantie cu gallicano
 prexerut ad bellum. & due filie gallicani artica &
 archemia cu constantia remaserunt. Gallican? itaq;
 victor rediit. & ab omnib? gratanter acceptus.
 ad ecclesiam apostoloruz redditurus gratias ape
 raui. Qd videns constantinus obstupuit. & querē
 ei cur hoc fecisset. gallican? respondit. Cuz essem
 in prelio. & deficientib? nostris quid agere igno
 rarem. paul? & iohānes dixerūt michi. qd victo
 riam obtinerem si votū facerem deo celi. Qd sta
 tim ut feci. apparuit michi quidā iuuenis & ferēs
 crucem in humero dixit michi. sume gladiū tuum
 & sequere me. Tūc affuerūt michi duo armati mi
 lites. qui me utroq; latere confirmātes duxerūt per
 medios hostes ad regem ipoz. Quē cum duobus
 filijs eius vinctos ab eis accepi. & nullū proflus
 occidi. nec feci. nec iussi. Me vero xpianuz deuouit.
 & etiā a coniugio abstinere pposui. Gaudētib? ergo
 cūctis. due filie eius iam p constantiā uerse. cum
 ipa in uirginitate pmanerūt. Ipe vero inde rece
 dens ad urbem ostiensem. monasteriū edificauit
 & ibi peregrinis & pauperib? manu ppria mistra
 uit. Rogatus uero ut ibi esset epus. noluit. sz ipe
 qui ordinarē elegit. Tantq; ibi miracula facie
 bat. qd ex solo visu de obsessis corporib? demoia
 effugabat. Habebat autē qtuor casus in quibus
 sustentacula pauperz reponebat. quas de? ita cus
 todiebat. qd quicūq; maliciose. uel causa tollendi
 aliquid intrabat. statim autē demoniac? aut lepro
 sus fiebat. Tūc interrogata demoia respondebat
 qd nisi gallican? sacrificaret. morbus iste omīs red
 ditū exactores inuaderet. Sz qz tantū virū nul
 lus de hoc uenire audebat. mandauit ei iulianus
 imperator. ut aut inde discederet aut ydolis imo
 laret. Qui statiz relictis omnib? alexandriā petijt.
 & ibi sanctis p annū pmiuū iūct? fuit. Inde etiā
 secessit in heremū. ubi cū sacrificare cōtemneret.
 decollatus migravit ad dñm. hilarin? autē q quon
 dam gallicanū in ostiensi urbe susceperat. cuz cogere
 a psecutorib? fidei xpiane sacrificare nollet
 fustib? cesus martiriū sūplū. Cui? corpus vene
 rabiliter xpiani sepelierūt. Hui? passio in ostia ce
 lebraz. xxiij. kl. augusti. **XXXIII.**

Passio facti iohānis & pauli. **Ex gestis eoz**
 Iulianus autē imperator audiens qd iohā
 nes & paulus. de reb? suis pauperes su
 stentarent. mādauit eis. qd sicut constanti
 no. ita sibi adherere deberent. At illi dixerūt. Dū
 gloriosi imperatores constantin? & filij ei? stans
 & constantius se esse seruos xpī gloriabantur. nos
 xpiani famulabamur eis. Tibi uero qz religionē
 plenā uirtutib? reliquisti. obedire ptemnimus. &
 a te nos omnino suberaxim? quib? ille remanda
 uit. Ego clericatū in ecclesia tenui. & si uoluissē
 ad primū gradū ecclesie puenissē. Sz cōsiderans
 vanū esse meritiā sectari & ociū. militie animuz
 tradidi. & dijs sacrificans. ita egi ut ad imperiuz
 puenirem. Vnde vos regia aula nutriti. nō debe
 tis deesse a latere meo. ut pmos uos habeā in pa
 latio meo. Qd si me ptemnitis. agā ut non ptemni
 debeam. At illi responderūt. Deū tibi pponētes.
 nō timemus ptere amicitia hominis mortalis. ne
 inimicias incurram? eterni dci. Ad hoc iulian?
 Si intra. x. dies ultero ad me uenire ptemperitis.
 coacti post hoc facietis. qd sponte facere nō cu
 ratis. Qui dixerūt. hodie pface qd post. x. dies fa
 cturus es. Iulian? dixit. Putatis qd uos martires

faciant sibi xpiani. Si qd dico nō feceritis. puniā
 uos nō ut martires. sed ut publicos hostes. Cum
 ergo p. x. dies omnia pauperibu? erogassent. die
 undecima hora cene uenit ad eos terencianus. &
 cū sacrificare nollent. fecit foueā in domo illoz.
 & ibi decollatos abscondit. diuulgans qd iussu ce
 saris in exiliū missi essent. Statim iulian? in bello
 pfarz occisus ē. Cui cū iouinian? successisset. apte
 sūt ecclesie. & cepit religio xpiana gaudere. De
 mones autē ex obsessis corporib? intra domū san
 ctoz eijciebant. pfitentes passionez eoz. ita ut &
 filius terenciani in domo illa clamaret. qd a san
 ctis martirib? vreret. Qd videns terencian? ad
 fidem uersus est. & filius eius a demone mūda
 tus est. Refert autē beatus greg. in omel. euāgelij
 Si quis uult post me uenire. qd quedā matrona
 ualde religiosa ad ecclesiā hoz martirz crebro ue
 niebat. Quadā die cū ex more ad orandū uenisset.
 egrediens duos peregrinos inuenit. & eis elemo
 sinam dari iussit. Sed priusq; eius dispensator eis
 ad largiendū elemosinam appinquasset. Astiterūt
 ei uicinijs & dixerūt. Tu modo nos uisitas. nos
 te in die iudicij requirem? & quidq; poterimus
 prestabim? tibi. & hoc dicto disparuerūt.

XXXV. De sancto donato arethi no episcopo. Ex gestis eius.

Sub eodē imperatore passus est sanct?
 donatus arethinus epus. Qui quondam
 rome clericus. in titulo pastoris nutrit?
 a pigmenio presbitero eruditus est omni munda
 na sapientia cū iuliano impatore. diuina doctri
 na mansuetus & humilis lector. Postq; autē iu
 lianus imperiuz sūpsit. patrem & matrem donati
 gladio iussit occidi. Donat? uero fugit in opiduz
 arethinū. & suscepit eū quidā hilarinus noie mo
 nachus cū gaudio. & cepit cū eo habitare omib?
 dieb?. Diuq; dño in abstinentia seruiuit. multiq;
 egrotantes ad eos ueniebant. & eoz orationibus
 salui redibant. Erat ibi epus ciuitatis satirus. no
 mine. qui sanctū donatū dyaconem psecrauit. Et
 postmodū etiā eidem benedictionez psbiterij pte
 lit. In illis diebus erat uir quidam noie eustasius
 correptor tuscie & exactor fisci. & dum ageret
 municipalia supuenit bellum qd exagrabat pui
 ciam. Vxor uero eius nomine eufrosina. dū uidisset
 hostem puenire & amoueri. tulit pecuniā pub
 licam & abscondit eā. & in hac tribulatione puen
 ta est morte. Reuersus autē uir eius iam tpe pacis
 inuenit uxorem suā eufrosinam mortuā. & cepit
 pecuniā fisci querere. & cum nō inueniret. puelle
 bat a principib? ut traderet ad supplicia cū filijs
 suis. Qua causa uenerūt ad sanctū donatū psb
 terū qui dixit ad eustasium. ostende michi sepultu
 ram uxoris tue. Et dū uenisset ad locū eustasius.
 misit se donatus in faciem suā sup sepulcri locuz
 orans dñm omnipotentē. et uoce clara dixit. Eu
 frosina per spiritū sanctū te adiuro ut dicas quid
 fecisti. aut ubi posuisti pecuniā. pro qua uir tu?
 torquet. Et facta est uox de sepulcro dicens. In
 ingressu domus mee eam fodi. Eadē hora acces
 serūt ad locū ubi dixerat et foderūt. et inuene
 rūt pecuniā cū gaudio. et liberatus est a calūnia
 eustasius. et ceperūt omnes gaudere in oratione
 et fiducia beati donati. Post obitum beati satiri
 donatus in epm electus est. et licet renitens pro
 motus. Cum autē quadā die missam celebrasset.
 et dyaconus sanguinē dñi populo traderet. Idez

dyaconus a paganis impulsus cecidit. et calicem factus fregit. Vñ ipse valde cum populo tristis fuit. sed eius tristitia secus donatus ilico releuauit. Naz fragmēta calicis suscepit. & facta oratōe in formā p̄stinā restaurauit. Quo signo percussis pagani fere lxxx. baptizati sūt. Post hoc quōdā oracian⁹ augustal' ip̄m cum h̄larimo sibi p̄sentari fecit. & ut d̄is imolarent p̄cepit. Cui donat⁹ ait. Sacrificēt d̄is tuis miseri. qui nō credūt x̄pm filiū dei. Tūc iratus quōd oracianus iussit ut os eius cum lapidibus tūderet. Qui cum diu cederet. in p̄spectu hilarimi sup̄dicti monachi donatus ep̄us dixit. Ego semp hoc optaui. Deinde iussit hilarimuz expoliari. & extendi in pauimento & fustibus cedi. Qui cum cederet emisit spirituz. Hoc videns quōdā oracian⁹ ofusus est. & iussit donatū ep̄m in custodia retrudi.

XXXVI. De quibusdam eius miraculis & transitu.

Quodem tēpore ceperūt ad eū multi xp̄iani venire egrotantes. ut a languoribus suis curarent. quos xp̄i nomie inuocato curabat. Inter hec nāqz erat possessio sub teritorio ciuitatis curie. secus quā erat transitus publicus. in ipso erat fons aque tam noxius. ut si quis ex eo biberet. statim moreret. quōd audiens homo dei donatus. a vinculis quōdā oraciani iam absolutus. puocatis ad se clericis. accepto sancto euangelio & cruce. vectus asino. intrepidus p̄cessit ad locū aque. Vnde exiens draco immanis cum ingenti impetu in occursum eius venit. caudaqz pedes tuoluit asinuli. Reliquoqz se contra donatū erexit uolūe. quē donatus facta oratione ad d̄m. vno feriēns verberare flagelli extinxit. Tunc uenit p̄plus in vñ. & struem lignoz ingentē p̄positam super imensaz bestia sub accēso igne flama p̄sūpsit. Vez nimio labore defectus populus cepit sitis ardoze fatigari. & tamen nō audebant adhuc suspecti fōtis poculuz appetere. Approximās autē fonti homo dei donatus. facta oratione. orariū suū plicans in circulo in terraz posuit. Ip̄e qz ad turbas rediens. puero suo dixit. Accipe situlam & vade ad locuz ubi vidiſti me stare orantem & hauriens affer aq̄. Quo facto. gratias agens d̄no. benedicēs bibit. & omnibz circūstantibz dedit. Eo tpe filia theodosij potentissimi pagani a demonio vexabat. qui donatū p̄ legatos ad se vocatū letus suscepit. Introeūte autē sancto. demon exclamauit. parce donate. quid me p̄sequeris. Cui ille. Exi immūde spirit⁹ ab illa. At ille. Da michi inquit transitū. quo modo exiam. aut quo vadam. Video em̄ signum crucis in te. ex qua ignis p̄tra me exit. Cui sanct⁹. Ecce habes transitū. vade ad locū tuū. id est. ad heremū vnde venisti. nichilqz noceas homini. Ex eunte autē demone. p̄mota est tota dom⁹. & ianue p̄cussa sūt. Interea mortuus quidam efferebat. & homo quidā habens in manu cirographū. tenebat funus dicens debere sibi ab ip̄o solidos. cc. & nō p̄mittebat sepelire euz. Eratqz in circuitu turbe fremitus multus. Quidā autē viri eminus agnoscentes eū. p̄siliū dederūt vxori illi⁹ defuncti dicentes. Curze interpella istū hominē dei. Que p̄cidens ad pedes eius. ait. fac in me misericordiam qz vidua sum. & geminis circūdata sū malis. Virū p̄didit. & sepelire mortuum nō p̄mittoz. Dixit autē vir meus qz p̄pleuit illi ip̄az pecuniā. & remā sit eius cirographus apud eū. Tūc iungens se homo dei ad feretrū. & defūcti manū tangens. eūqz

vocās dixit. Surge & vide quid agas cum hoīe isto qui nō p̄mittit te sepeliri. Qui residens cōsutauit eū de p̄pleto debito. & accipiens cirographū suū sedens in feretro scidit illud. Aspiciens autē in hominem dei dixit ei. Iube ergo me dormire iterū. Dixit ei sanctus donatus. vade fili in requiē. Tāta deniqz sicitas obtinuit terraz. ut viriditas arborū & herbaz omnino desolaret. & popul⁹ fame cruciaret. Exiens igitē homo dei extra ciuitatem. orauit d̄m h̄ielū x̄pm. & statim uenit nebula aquosa. & effusi sunt celitus tanti imbres. ut regiones inundarent. Cui⁹ facti gaudio popul⁹ recreat⁹ est. Cūqz sanctus dei leuib⁹ esset vestib⁹ indutus ita siccis vestimentis redijt. ut sup eum nec vestigiū pluuiē habere. Audiens itaqz quōdā oracian⁹ quāta mirabilia xp̄us p̄ eum ostendisset. iterum misit eum in custodia. nec multo post fecit eum capite trūcari. Cui⁹ corpus a fidelibz sepultū est iuxta sepulcrū sancti hilarimi p̄pe muros ciuitatis archimē. vbi p̄ eos d̄ns multas virtutes operat⁹ est ad laudez sui nominis.

XXXVII.

De passione sancti gordiani & epimachi.

Ex gestis eorum.

Quoniam autē iulian⁹ p̄sequeret xp̄ianos. gordian⁹ eius vicarius p̄cepto eius sanctū ianuariū p̄sbitēz volebat p̄pellere ad sacrificandū. sed tandē p̄p̄dicationē ip̄i⁹ ianuarij p̄uersus. p̄xit flens ad vxorem suā nomine marinā. & simul corā sancto ianuario p̄strati baptisimū petebant. Ad hoc sanctus ianuarus respōdit. Videte si bene creditis. & ne quid in absconditis teneatis. Marina respondit. vnā ymaginem iouis habem⁹ repositam qua dei martires torq̄bant. & sic ducens eū in thalamū suū ostendit ei simulacrum. Quōd sanctus ianuari⁹ apprehendens igne p̄flauit. & in cloacam p̄iecit. & sic baptizauit gordianū cum vxore. & cum alijs. liij. Post dies. xiiij. iussit iulian⁹ imperator clementiano ut videret si ianuarus ydoloz ofensisset. quōd si nō fecisset. ces⁹ fustibus interiret. Videns ergo clementian⁹ etiā gordianū p̄ eum p̄uersuz. cucurrit hec nūciare iuliano. Qui iratus iussit ianuariū exilio p̄demnari. Gordianū vero a clementiano loco eius substituto ad sacrificandū p̄pelli. aut nolentem p̄tm⁹ decollari. Decollatus ergo cum quinqz diebus ad carnes p̄iectus fuisset. & nullus eū tangere p̄sūpsisset. a familia sua nocte raptus est. Et cum beato epimacho quē idem iulian⁹ duduz occidit iusserat sepultus est.

XXXVIII. De ceteris martiribus eiusdem temporis.

Actoz.

Disti sunt autē et plures alij sub iuliano quoz gesta non reperi. sed ex martirilo gio hec pauca collegi. P̄ die nonas ianuarij rome celebraē passio sanctoz p̄isci p̄sbiteri et p̄sciliani clerici. ac benedicte religiose. qui sub tpe iuliani imperatoris gladio martiriū cōpleuerūt. Nono kl. april. rome passio sancti pigmenij p̄sbiteri. Hic iulianū apostatam a puero nutritū. et sacris literis erudiuit. a quo ip̄e postea in tyberī p̄ fide xp̄i necatus est. Item. xj. kl. iulij rome demetrie v̄ginis. Que cum ante impiuz iulianum p̄ fide xp̄i introducere. in ofessione d̄ni emisit spiritū. Item. ix. kl. iulij. sancti iohānis p̄sbiteri quē impius iulian⁹ inaudituz via salaria veteri ante simulacrum solis decollari p̄cepit. Item. x. kl. nouēbris apud anthiochiaz sirie natale sancti theodorici p̄sbiteri. qui p̄secutione iuliani impij

post eculei penā. et multos durissimos cruciatus. etiā lampadib? circa latera appositis inflamatus. cuz in pfessione xpi pflisteret. occisione gladij martirium pfūmauit. Itēz quarto non. decembz is romē passio sancte niniane martiris. Que iubente imperatore sacnlego. tādū plūbatīs cesa est. do nec spiritū redderet. **¶ XXXIX. ¶ De via iuliani in persidem. ¶ In vital patrū.**

Iulianus apostata pficiscens in pldem. misit demonē in occidentē ut adduceret ei inde aliqd responsū. Qui demon veniens vbi quidaz monachus habitabat. nō poterat trāsire. sed stetit ibi p. x. dies. qz tādū ille monachus nō cessauit orans die ac nocte. Qui reuers? ad iulianū sine effectu. nūciauit ei quomō publi? monachus nō pmiserat eū trāsire. Iratus ille ait. **Cū reuersus fuero faciā in eum vindictā. Et nō multo post extinctus est. Mox vn? ex pfectis ei? venditis omnib? que habebat. iuit ad illū senem. & factus est monachus magn? ¶ Socrates.** In anthiochia erat quidā optim? adolescentiū pedagogus. Cuz ergo iulianus minatus fuisset omnes xpianos euertere cū rediret victor a pside. Ait li banius sophista ad illū pedagogū. quasi nos deridens. **Nūc inquit fabri filius qd putas ager? Cū ille pphetans. Creator inquit oīm quē tu fabri filium nominasti. iuliano fabricat locellū sepulture. Post paucos em? dies mortu? in locello adduct? est. Responsū autē demonis de illi? victoria fuit. Nūc omnes aggredimur dei victoria trophea referentes circa fluiū tīcen. Hoz ergo dux ero bel ligerator maris. ¶ XL. ¶ Passio sancti quiriaci & matris ei? & amon. ¶ Ex gestis eoz.**

Iulianus igi? cuz opra pfas exiret in bel lum. veniens hierosolimaz fecit exquiri sanctū quiriacū epm. qui a parentib? qd dem iudas noīatus est. Sed a venerabili helena post baptismuz quiriacus vocari iussus est. Huic pposuit iulianus substantiā & honozē si sacrificaret ioui. Qui cū penitus nollet acquiescere. iussit eum imperator extendi. & cum forcipe ferrea os eius aperiri. atqz illi plumbū infundi. ut interiora viscera eius oflagrarenē. Ipe autē hoc sustinēs in celū tacens aspiciebat. & post duas horas cū euz mortuū omnes sperarent. eleuans vocem suā exclamauit dicens. xpe eterne & textinguibilis splē dor benedico te. qz dignū me fecisti picipari sanctis tuis. Depcor autē te. ut isti? mali operarij elatio nō vincat me. sed tua potentia offirmet me. Et cū opletet orationē. iulian? ait. Ecce quiriace qntum dimisi te verbosari. multotiens audiui talia. sed sacrificā deo ioui. Cui ille. Ego ei qui verus est deus credidi. qui te destruet in superbia tua. Tūc iulianus iussit grabatū ereuz afferri. & in eo sanctū virū extendi. & carbones ignitos subster ni. & spergi sup eum sal & adipē. & desup virgīs cedi. ut venter eius & interiora viscera laxarenē ab igne. & dorsum desup virgīs verberari. Qui eleuās voces suā hebraice orabat. Admiratus autē tirann? sup ingentēz patientiā eius. iussit eum in quoddā domiciliū inclusū custodiri. donec excogitaret qua morte euz pderet. Cūqz transissent duo dies. Beata anna mater eiusdem quiriaci veniens hortabaē eū ad viriliter agonizandū. Ministri autē sathane statim reculerūt de ea tirāno. & iussit eaz exiberi. Que cū nollet sacrificare. iussit eā capillis suspensam inūgulari. & in hac pena trib? ho-

ris manens. cū oīno nō loqueret. ait ad eā iulian? **Quid est anna. bene acceperūt te vngule? Que respōdit. Insensate canis. & omnis iniquitatis operarie. si habes maioza tormenta infer. parata sum em? certare opra patrem tuū sathanā. quem spero me p nomen xpi vincere. Tūc ille iussit lampades magnas ardentes laterib? eius applicari. Sancta autē exclamauit ad dñm. & orans emisit spiritum. Quā tollentes xpiani sepelirūt. Tūc iussit iulianus quiriacuz adduci & ait. Dic michi quiriace. quib? maleficijs omnib? nobis caligē iduxisti tanq? nō sentiens penas? & ideo nō vis imolare. Qui respondit. Anathematizo te idigne canis. q virtutez dei ouertis in maleficijs. nō post multos dies celesti plaga pcutieris. Tūc iussit iulian? altam fossam fieri. Et p incantatores serpentū cornutas aspides. & multitudinē venenosam serpentū in ea mitti. ac sanctū virū inter eos pici. Qd cuz fieret. dicebat quiriacus. Gratiās tibi ago dñe hiesu xpe. qz non solū in teipo oplesti pphetiā dauid. sed in nos humiles & miseros hanc gratiā dignatus es ofsumare. ecce em? sup aspides ambulamus. & oculcamus leonē & draconē. hoc eo dicē te iulianus bestias oburi pcepit. Cui miles quidā ait. O rex insensate & demens hūc virū interficere volens. nec magi. nec aliquis ex vanis dijs tuis potuit talia miracula facere. in veritate cert? suz qz magnus est deus xpianoz. ppter hec verba iussus est a tirāno decollari. vocabaē em? amon. Qui vadens ad locū dixit. dñe deus quiriaci epī hiesu xpe. suscipe animā meā in pace. hec dicens extendit collū. & in gladio ofsumauit martirium.**

¶ XLII. ¶ De ofsummatione martirij sancti quiriaci. **D**ost hoc iulian? vocans. **¶ Quiriaci.** quiriacū suadebat ut negaret crucifixū. Qui respondit. o cor pueruz & sensus extinctus. suades ut tantoz bonoz pstatorez deū negem? ut ppter te miserabilis fiam & filis tibi. Iratus autē iussit cacabū magnū oleo impleri & calesieri. Tantū autē feruebat cacabus. ut nō possēt astantes vaporē eius sustinere. & pcepit sanctū mitti in eū. Qui faciens signū crucis in fontez in trauit dicens. Dñe hiesu xpe. qui iordanē sanctificasti. qui michi baptismū per aquā dedisti. ecce nūc itēz in oleo baptizor. itēz terciū martiriū habeo pfectuz sanguinis lauacro. qd iam longo tpe expecto. Tūc tirann? furore repletus. iussit eum cū magno conto in pectus pcuti. Percussus autē vnā emisit vocem petens a dño ut celeri? de hoc seculo recedere posset. Et sic assūptus est in gloria q̄rto nonas maij. Iste fuit iudas p quez helena sanctā crucem dñi inuenit. Ipm em? postea baptizatum omendauit episcopo qui tūc erat hierosolimis. Quo scz epō mortuo. beata helena que ibidē morabaē. accersiuē vrbis romē epm eusebium. & ordinauit iudam episcopū ecclesie hierosolimoz. Mutauitqz nomen eius. & vocat? est nomen ei? quiriacus. quē tanta gratia ofsecuta est. ut demones oratōe fugaret. omnesqz ifirmitates sanaret. Cui etiā beata helena multa dona reliquit in vs? paupez. mādans omnib? cristicolis diem inuentionis sancte crucis celebrare. Qz autez passurus erat a iuliano. hocipsū p̄dixerat ei. oīm bonoz inuidus dyabolus. Post sancte crucis agnitionē. factā p mortui suscitationēz. vociferans p aera & dicens. O iuda p te eiicioz. inueniam & ego quid faciāz. aduersū te suscitabo aliū regē q̄ dereliquet

crucifixum. & immittere in te tormenta meis exequens filijs. & tunc cruciandus crucifixus negabis Cui iudas spu feruens ait. Qui mortuos suscitavit xpus. ipse te damnet in abissu ignis eterni

C. XLII. C. Delicentia reparandi templi iudeis concessa. C. Rufinus. x. li.

Anta vero eiusdem iuliani fuit ad decipiendum subtilitas & calliditas. ut etiam in felices iudeos vanis spibus illectos. ut ipse agitabat illuderet. Quos primo omnium vocatos ad se interrogat. cur non sacrificarent cum eis. cum lex sua de sacrificijs imparet. At illi occasione se iuvenisse episcopi rati. non possumus inquit nisi in solo hierosolymorum templo. ita namque precepit lex. Et accepta ab eo reparandi templi licentia. in tantum insolentia pervenerunt. ut aliquis eis prophetarum reddere videretur. Igitur & omnibus locis & puertis pervenire iudei. locumque templi olim igne consumpti. aggredi cepere. comite reparandi operis ab imperatore concessio sumptu publico & privato res omni instantia gerebant. Interea insultare nostris ceperunt. & velut repatis sibi regni temporibus ominari acriter. ac seivicia ostentare prius in magno timore & supbia agere. Cirillus prope maximus confessor hierosolymis episcopus habebat. Apertis igitur fundamentis. calces cetera que sunt adhibita. nichilque omnino deerat. quoniam die postera veteribus deturbatis nova iaceret fundamenta. Cum tamen episcopus diligenti consideratione habita. vel ex his que in danieli propheta de temporibus legerat. vel que in euangelij dominus preceperat presensceret. nullo genere fieri posse. ut ibi a iudeis lapis super lapidem poneretur. Res erat in expectatione. Et ecce nocte que ad incipiendum operam sola restabat. terremotus ingens obortus. nec solum fundamentorum saxa longe lateque iactant. verum etiam totius pene loci edificia complant. Porcius quoque publice in quibus iudeorum multitudo que operi videbatur insistere remanebat. ad solum deducte. omnes iudeos que reperi sunt oppressere. Luce vero orta. cum se mala crederent effugisse. ad requirendos eos qui oppressi fuerant reliqua multitudo cucurrit. Edes erat in inferioribus templi demersa habens aditum inter duas porticus que fuerant complantate. in qua ferrea mensa aliaque operi necessaria servabantur. e qua subito globus quidam ignis emicuit. & per medium platee percurrens. aduersis & examinatis. qui aderant iudeis ultro citroque ferebat. Hoc iterum sepius & frequentissime per illam totam diem repetens. primas populi temeritate flammis ultroque coarcebat. Cum iterum ingenti pauore & trepidatione omnes qui aderant deteriti. solum deum verum christum confiteri cogebantur inuiti. Et ne hoc casu fieri crederent. In sequenti nocte in vestimentis omnium signaculum crucis ita evidens apparuit. ut etiam qui diluere per sui infidelitate voluissent. nullo genere valeret abolere. Sic deteriti iudei atque gentiles. locum simul & cepta maniter reliquere. **C. XLIII. C. De mirabili nece iuliani imperatoris. C. Amphiloebius in vita sancti basilij.**

Iulianus itaque pergens extra portas. venit in partes cesariensis. Basilij autem simul cum coassistens sibi obuiauit ei. Que videlicet imperator dixit. Supplicatus sum te o basilij. Qui respondit. Veniam pharisis. & obtulit ei per benedictionem tres ordeaceos panes. Imperator autem iussit stipatores suos accipere quidem panes. & reddere ei fenam dicens. Ordeum pabulum est iumentorum quod dedit nobis. recipiat & ipse fenam. Qui suscipi-

ens dixit. Nos quidem o imperator ex quibus comedimus obtulimus tibi. Tu autem ex quibus nutris irrationabilitate nature reddidisti nobis. Voluntaria quidem irridens. non voluntaria nobis in partem fecisti hoc feno. Audiens hoc iulianus & insaniens dixit ad eum. partio istius feni sine ablatione dabit tibi. quando autem partem subiiciens reuersus fuero. desolabor civitatem tuam ut fiat ferifera magis quam homifera. non enim ignoro audacia a te populo suasa ut a me adorata deam postquam eam statuerim non ferens fascinationem ostingeret usque ad finem. Et hec dicens pergebat ad partem regionem. Regrediens autem basilij in civitate. & convocans omnem multitudinem. narravit ei imperatoris verba. & dedit ei consilium optimum dicens. Pecunia fratres ad nichil reputate. & salutem vestre pervidete. ut si datum fuerit episcopus tyranno muneribus eum placemus. Qui abeuntes in domos suas que habebant in manibus suis. unusquisque attulit ad eum cum alacritate. auri scilicet argenti. lapidumque preciosorum infinitam multitudinem. qui posuit in thesaurario. subscribens uniuscuiusque nomen. dicens eis. Potens est dominus & illum atrectare. & nobis propria restituere. Statimque precepit omni populo & omni clero civitatis. cum mulieribus & infantibus ascendere in montem didimi. in quo honoratur & adoratur dei genitricis venerabile templum. & tribus diebus ieiunium suscipientes. postulaverunt deus dissipari iniqui imperatoris sensum. Et adhuc postulantes eis & vigilantibus in oratione cum devoto corde. vidit basilij in visu multitudinem militie celestis. hinc & inde in monte. & in medio eorum super thronum gloriosum sedentem quandam in muliebri habitu. & dicentem ad proximos sibi astantes magnificos viros. Vocate michi mercurium. & abibit interficere iulianum in deum & filium meum blasphemantem. Sanctus autem cum armatura sua adveniens. iussus est ab ea. velociter abire. Et advocans illa domina basilij. dedit ei libellum habentem in historia omnem mundi facturam. Dextrosus vero hominem plasmatum a deo. In fine autem ubi plasmatus homo peccati. Suscipiens autem basilij librum. in presentia eius legit. usque ad subscriptorem peccati. Et continuo expurgatus a somno. sub timore simul & gaudio constitutus erat. Similem visionem mortis iuliani. vidit ipsa nocte & libanius sophista. cum esset in prede. & questoris ageret dignitatem. Expavescens ergo magnus basilij. cum eubolo solo venit in civitatem. adijtque sepulcrum sancti martiris mercurij. in quo & ipse iacebat. & arma eius preservabant. Querens autem ea & non mueniens vocavit custodem et sciscitabat ab eo ubi illa fuissent. qui cum sacramento iurabat. vesperi ibi ea fuisse ubi perpetuo conservabantur. Credit ergo visioni. et cum gaudio recucurrit ad montem omnibus adhuc dormientibus. quos excitans ad orationem hortatur est. et cum exultatione euangelizavit illis revelationem sibi factam. et tyrannum hac nocte interfectum. et cum omnibus gratias agens reuersus est ad civitatem. et veniens ad sepulcrum sancti mercurij invenit lanceam illi sanguine madidam. **C. XLIII. C. De miraculosa missa sancti basilij et conversione libanij.**

Et iterum cum omnibus gratias agens deo. imperavit cunctos venire in magnam ecclesiam. et participare divinis mysterijs. et constante et exaltante hostia. vidit colubam auream que cum sacramento dominico super altare pendebat non moveri sicut solebat. et cogitans quid hoc esset. vidit unum diaconem ventilantem innuentem

mulieri inclinare deorsum et transpones eum de altari intra ecclesia iussit custodiri. Post qd mota est coluba sicut solebat. & hortatus est omnē populū .vij. dieb? ibi manere in oratōe. dyaconē vō ieiunijs & vigilijs submisit. & qd ei abundabat in digentib? dari iussit. & statim velū iussit appendi. & pcepit de mulierib? ut q foris velū appareret dū diuinū misteriu pagere. foris misteriu poneret & incō municata pmaneret. **O**mnī autē populo festiuitatē agente vsq; ad finē quattuor dierū omnibusq; in ecclesia pgregatis. **E**cce libanius iuliani questor fuga vsus venit in ciuitatē. & audiens pgregationē populi in ecclesia. eo aduenit annūcians impiā mortem tyrāni. & dicens. qz cū fecus eufraten fluiuius esset. & relicta n octe .vij. ex cubie militū custodiebant eū. **V**enit quidā ignotus miles cuz armis suis & lancea. qui valido & terribili impetu pfodit eum. **E**t subito ascendens nusq; apparuit. **I**lle vero miserim? diram atq; horribilem vociferationē emittens. cū blasphemio clamore expirauit. **N**arrauit etiā & p ordinē visionē quā ipse in iam dicta nocte viderat. pcedensq; genibus basilij postulabat baptizari. qd pfecit. cōtectalis factus est basilij. **C**rastina die pcepit basilius omnes recipere suā pecuniā. **Q**ui oēs dixerūt vna voce. si mortali imperatozi hec tribuere volum? ut nō desolare nostrā ciuitatem. multo magis xpō imortali imperatozi oportet ea offerri qui a tanto meritu nos redemit. ecce in manibus tuis sunt omnia. sicut tibi deus iusserit age. **Q**ui admiratus eoz magnanimitatē. terciā etiā ptem nolentib? tribuit. & de reliquo omē presbiteriuz ornauit cū ciborio. & altare auro puro & gemis pcciosis decorauit. **H**ieronim? in cronicis. **I**ulianus in plas pfect? nostror? post victoriā dijs sanguinē vouerat. vbi quodā simulato p fugā ad deserta pductus. cū fame & siti apostata pdidisset exercitū. & incōsultus a suoz erraret agminibus. **A**b obuiio forte hostiuz equite cōto ilia pfolus interijt. anno etatis sue .xl. **H**ugo floziacensis vbi supra. **D**ū autē morere cepit xp̄m deū blasphemare dicens. **V**icisti galilee vicisti. atq; in his vocibus miser expirauit. anno imperij sui .iij.

Socrates. **A**puo carras ciuitatē inuenta est in templo (vbi pficiscēs occulte sacrificauerat) mulier a capillis appensa extensas habens manus. & vterq; apertū. in cui? iecore iulian? victoriam inspexerat. **I**n anethiochia vero repte sunt in palatō plures arce humanis capitibus plene. & innumera in puteis corpora dimersa mortuorū. in q vrbe cū nūciata esset mors eius. publicā festiuitatē celebrarūt dicentes in theatris cū exultatione. maxime fatue vatū. vbi sūt vaticinia tua. vicit deus & xp̄us eius. **XLV.** **D**e adriano pseuodo discipulo & peregrinatōe sancti hilarionis.

Ex gestis eius.

Doro adrianus sancti hilarionis discipulus de palestina spuenit. dicens iulianum occisuz. eūq; reuerēi debere ad monasteriū suū. **Q**d ille audiens detestat? est. **A**drianus autē infelix volens palestina reuerēi. & pristinam sub nomine magistri gloriā querens. multas ei iniurias fecit. **E**t post aliquantū tps morbo regio pperuit. **H**abēs igitē senex zananū secū. ascēdit classem que siciliā nauigabat. **C**ūq; venūdato eozuz codice quez manu sua adolecens scripserat dare naulum disponeret. & in medio ferme adria-

nan elen filius arzeptus a demone clamare cepit. **N**ilarion serue dei. cur nobis p te etiaz in pelago tutos esse nō licet. **D**a michi spaciū ut ad terram veniam. **C**ui ille ait. **S**i deus meus concedit tibi ut maneat. mane. si autē ille te eiicit. quid michi inuidiam facias homini peccatozi & mendico. **H**oc dicebat. ne qui in naui erant. cū ad terras puenissent pderent eum. **N**ec multo post purgatus est puer. patre & ceteris fidem dantib?. nulli se sup eius nomine locuturos. **I**ngressus autē pathmū p muntoziū sicilie. obculit nauclero euangeliū. p subiectōe sua & zananū. **Q**ui noluit accipere maxime cuz videret eos pter codicem & vestes nichil habere. **S**cutarius autē quidaz dū in basilica beati petri rome torqueret. pdamauit in eo demon. ante paucos dies ingressus ē hilarion in siciliā seru? xp̄i. & putat se esse secretū. **E**go vadā & pōā illū. **S**tatimq; cū seruilis suis. ascensa naui in portuz pathmos appulsus est. & deducete se demone. antuguriū senis pstrat? ilico curatus est. **N**oc quoq; lignoz eius inuētū in sicilia. innumerabilez deinceps ad eū egrotantiū multitudinē & religiosoz hoim adduxit. **I**nterea yficius eius discipulus toto senem orbe querebat. litora lustrans. deserta penetrans. **C**ūq; post trienniū eum inuenisset. & ad ei? genua puolutus. plantas lacrimis rigasset. audiuit a zananō nō posse senē in illis regionib? habitare. sed velle ad barbaras quasda; nationes pgerē. vbi nomē ei? & sermo esset ignot?. **D**uxit ergo eum ad epidauruz dalmacie opidū. vbi paucis diebus in vicino agello mansitans nō potuit abscondi. **D**raco em̄ ex his quos boas vocāt (eo q tam grandes sint ut boues glutire solebant) oēm late puincia vastabat. nec solū armenta & pecudes. sed et agricolos et pastores tractu seui spiritus absorbebat. cui cuz piram pparari iussisset. et oratione ad xp̄m missa euocatū struem lignozum scandere pccipisset. ignē supposuit. cūctaq; plebe spectante. immanē bestiā cremauit. **V**n estuans quo se verteret. quid faceret. aliā parabat fugam. et solutarias terras mente plustrans. merebat. q tacente de se lingua miracula loquerent. **E**a tēpstate terremotu toti? orbis. qui post iuliani mortem accidit. maria terminos suos egressa sunt. et quasi deus rursū diluuiū mīmare. uel in antiquū chaos redirent omnia. naues ad pterrupta delatē montiū penderūt. **Q**d cū viderent epidauritani nō ferētes ut frementib? fluctib? opidū fūdus subrueretur. egressi sūt ad senem. et quasi ad plium pficiscētes. posuerūt eum in litore. **Q**ui cum tria crucis signa pmixisset in sabulo. manusq; ostra tenderet. incredibile dictū est. in quāta latitudine intumescens mare ante eū steterit. **A**c diu fremens. et quasi ad obicem indignans. paulatim in se relapsū sit. **M**irabat omnis ciuitas. et magnitudo ligni saluationis quoq; pcrebuerat.

XLVI. **D**e psumatione vite eius. **Q**uod intelligēs senex in breui lembo clā nocte fugie. et inuenta post biduū oneraria nau pexit ciprum. et pirare derelicta classe in litore que nō antēna sed conto gubernat. duob? aut puis mioparonib? occurserunt. **D**enuo hincinde fluctus vertente remige. omnes qui erant in naui ceperūt trepidare. flere. pcurzere. contos parare. dicētes seni piratas adesse. **Q**d ille pcul intuens subisit et ait. **M**odice fidei qre trepidastis. **N**ūquid plures sunt hij q exercatus

pharaonis. Cūq; rostris spumantib; hostiles ca-
rme immerent. stetit in ora nauis & porrecta ma-
nu oera venientes. Hucusq; sic venisse sufficiat.
stare q; resiliuerūt nauicula. & mirabantē pirare
dū multo velocius q; venerant ad litus ferebant.
Itaq; pperō cursu inter cicadas nauigās. hinc de
acclamantiū de vrbib; & vicis & ad litora pcur-
rentiū immūdoz etiā spirituū voces audiebant.
Ingressus ergo vrbē cipri paphum nec ibi latere
potuit. Clamantib; p totā insulā illā immūdis spi-
ritibus. hilarionē seruū xpī venisse. & ad eū debe-
re se pperare. Cūq; vellet itez ad egiptū nauiga-
re scz ad loca bucolica. eo q; null; ibi xpianoz eēt.
sed barbara & ferox natio. yfichius suavit ut ad
magis secretiorē locuz in ipā insulā cōscenderet.
Quē cū diu lustrans omnia reperisset. duxit eum
xi. milib; a mari procul inter secretos asperosq;
montes. & quo vix reptando manib; genibusq;
posset ascendi. Qui itrogressus vidit locū remo-
tum arboribusq; circūdatū. habentē aquas de sus-
picio montis. ortūq; pamentū. Sed & antiquissi-
mi templi ruinā iuxta. ex quo ut ipse & discipuli
eius referēbāt tam innumerabiliū p diez & noctē
demonū voces resonabant. ut exercitiū crederes.
Quo ille valde delectatus habitauit ibi p annos
quiq; Anno autē etatis sue. lxxx. egrotās. cuz iam
modicus calor teperet in pectore. nec pter sensuz
vini hominis quicq; supesset. apertis oculis loque-
bat. Egredere anima quid times. egredere qd du-
bitas. lxx. ppe annis xpō seruisi & mortez times.
In hec verba spiritū exalauit. Cui; rei nūciū cum
audisset palestine sanctus vir yfichius prexit ci-
prum. & simulans se velle in eodē ortulo habitare
cū ingenti vite sue periculo. corpus eius furatus
est. Sancta vero femina constantia cui; generuz
& filiaz. vnctione olei de morte liberauit. & que
pugiles in ei; sepulcro noctes ducere solita erat
plato ad se nūcio. q; corpusculū sancti hilarionis
palestine esset. statim examinata est. verā in serui
dei morte dilectionē pprobans.

XLVII. De imperio iouiani. Ex tripartita historia libro. vij.

Dost iuliani necē iouianus imperauit mē-
sibus. viij. Hic erat vir fortis & nobilis.
& illo tpe millenarius. quo iulianus ele-
ctionē militib; suis legē pposuit. ut aut sacrificia
rene. aut militie cederent. Qui magis elegit mili-
tie cingulū amittere. q; impij imperatoris pceptio-
nibus obedire. Hūc tamen iulian; ad bellū pficiē-
scens. ppter belli necessitatē inter viros militares
habebat. Qui cū violenter post iuliani necē a mili-
tib; ad imperiū traheret. Dixit nō se velle pa-
ganis hominib; imperare cū ipse xpian; existeret.
Cūq; vox oim ei omuniter pclamasset. dicentiuz
se quoq; xpianos esse. suscepit imperiū. **S**ozoz-
menus. Iouianus imperator scripsit scōo pfecto
prouianā legē. ut capitali sententia plecterentur
qui sacram virginē nuptiali choro violare presu-
merent. vel impudico aspectu respicerēt. ne dicā
aripere forte temptarent. **R**ufinus in. xi. li. hi-
storie ecclesiastice. Mox ut iouianus electus est.
affuit ei diuina clementia contra omnē spem. Cuz
clausi vñq; hostib; tēnerent. nec euadēdi factas
vlla suppeteret. Subito missos a barbaris orato-
res vident pacēq; deposcere. exercitui quoq; me-
dia cōsumpto. cibos ceteraq; necessaria in merci-
monijs polliceri. Itaq; in. xxix. ānos pace pposita

ad romanū regressus est solū lapsuq; pdecessoris
admonitus honorificijs. & officiosissimis literis
athanasiū requirit. A quo formā fidei & ecclesiaz
disponendarū suscepit modū. **H**ugo vbi sup.
Iouianus igit factus imperator cogitabat de cō-
muni salute. & quomō posset de medio hostium
exeritū illesuz deducere. Sed cū & locoz iniqui-
tate captus. & hostib; circūseptus. nullā euadē-
di facultatez pspiceret. pepigit fedus cuz sapore
rege. & nisi bim opidū ptemq; superioris melopo-
tamie ei pcessit. Moxq; piaz rex foruz venalū illi
in deserto pparari fecit. & ita iouianus de medio
hostiū romanū illesum eduxit exercitū. Verū cuz
ad illiriciū remeasset. in quoddā cubiculū nouū se
recepit. vbi calore puzna. & nitore parietū nup-
calce illitoz pgrauatus & suffocatus. octauo de
mū mense q; imperare ceperat vitam finiuit. Et
tam pia tāq; leta pncipia mors immatura corru-
pit. **XLVIII. De imperio valentini-
ani & appollinari laodiceno.**

Valentianus deniq; magn; qui et ipse
sicut iam dixim; p fide catholica ab im-
pissimo iuliano militia puatus fuerat.
Iouiano defuncto apud urbem niceam romanoz
psensu militū adeptus imperiū. imperauit annis
xi. Hic nō modo fortitudine. sed & prudentia. tē-
perantia. atq; iusticia. & corporis magnitudine
pfulgebat. ipse fratrem suū valentē sibi in sortitū
regni assumpsit. Et sibi quidē occiduas retinuit.
fratri vero suo orientales ptes regendas pcessit.
Hieronim; in cronicis. Hic valentian; alias
imperator egregi; & aureliano morib; filis. nisi
q; eius seueritate nimā & pccitatem quidā crude-
litatem & auariciā interpretabant. Cepit autē regna-
re cū valente fratre suo. Anno dñi. ccc. lxxvij. mū-
di vero quartimillesimo. ccc. xxx. Anno sequenti
terremotu p orbem facto. mare litus exijt. & sici-
lie multazq; vrbuz. innumerabiles populos op-
pressit. Appollinaris laodicen; epus. multimoda
religionis nostre scripta pposuit. **I**dem de illu-
stribus viris. Appollinaris laodicenus sirie epus.
patre pbo pfbitero. magis grāmaticis in adole-
scentia operā dedit. & postea in sanctis scriptur-
is innumerabilia scribens. sub theodosio impera-
toze obiit. Extant eius aduersus porphiriaz. xxx.
libri qui inter cetera eius opera uel maxime pro-
bant. **R**ufinus. xi. li. Appollinaris laodicenus
vir sane in certis instructus. sed dum pentionis
vicio nimius agit. & aduersum omne qd quisq;
sentit ire. obuius delectat. iactatione ingenij ma-
le fortis heresim ex pentione generauit. **A**fferēs
corpus sine anima a dño fuisse susceptū. Et cum
euidenti; euāgelij testimonijs vrgeret. vertit se
post. Et ne ex toto vincā videret. ait eū habuisse
quidam animā. sed nō ex ea pte qua rationalis est.
sed ex ea solū qua viuificat corpus. **A**d supplemē-
tum vero rationalis pūs ipm verbū dei fuisse.
Actor. Sic ergo appollinaris a fide deuiās he-
resim sui nominis instituit. **D**icit autē tripartita
historia. p idem temp; fuisse in laodicia duos ap-
pollinares. patrē presbiterū. & filiū lectozem. pa-
trē grāmaticū. filiū rethozē. **V**ideq; potius pa-
trē q; filiū epus fuisse. qui patrem habuit pbuz
pfbitez. ut dicit hieronim;. & hūc dicit beda he-
resim introduxisse. scz illū. qui fuit epus laodicie.

**XLIX. De damaso papa.
Hieronimus in cronicis.**

Godem anno romane ecclesie .xxxv. epus ordinae damasus. **¶** Ex libro pontificu Hic damasus nat de hispan? p sedie anis xviii. cu eode ordinaus est sub intencione vrsin? & facto deilio sacerdotu. qz fortior erat. & pluri ma multitudo damasu in sede apostolica ostitue runt. Vrsinu aut ab vrbe roma expulerut. Euz neapolis epm ostituerut. Hic damasus multa cor pora sanctoruz requisivit & inuenit. quoz tubas etiā verib? decorauit. Hic accusatus in crimine turpis adulteri. facta sinodo purgat? est a. xliiij. epis. qui etiā dāauerut pcoridiū & calixtū dyaco nes accusatoēs. & pñecerut de ecclesia. **¶** Actor Nūc damasū emendat hieronim? in libro de viris illustrib? & ad se inuicē scripserut epistolas. Da masus ipse rogatu hieronimi scripsit ad euz histo riam de gestis romanoz pontificū. Eiusde quoqz rogatu instituit dici in ecclesia in fine psalmozū. Gloria patri & filio zc. Instituit etiā psalmos die nocteqz p omnes ecclesias decantari. Sepulc? est aut via ardeatina in basilica sua tercio ydus dece bnis. **¶** De valente imperatoze.

¶ Hieronim? in cronicis.

Anno tercio valentimiani. valens frater eius ab eudozio arziano epō baptizat? nostros psequit. **¶** Ex tripartita histo ria. Valentē imperatozē cū catholicus esset. vxor sua fecit arzianū. cui? seditionis eudozii? ostanti nopolitan? epus auctor fuit. Qui cuz baptizaret eum. iureiurādo alligauit eū. ut in illa secta pma neret. Hic ergo valens exiliauit eusebiū samosate num. qui nunciū qui ei literas exilij sui attulerat celauit. ne periret a populo. Nocte vero cum vno solo famulo egressus est. plumariū tantū mō & codicem secū ferens. Cui? in loco ordinato ar riano quodā eunomio. null? de populo ad eccle siam veniebat. qd ille videns. a ciuitate discessit. post quē lucius ibi ordinatus est. Quo transeūte aliquādo stigit adolescentes pila ludētes ibi esse. Cūqz eoz pila forte p pedes asini epī transiret. pueri eiulantes accendūt ignē. & pilā p medium iactātes. qsi fedatā expiauerūt. Eunomio? aut. vij. thomos in epistolā ad romanos scripsit. Pelagiz laodicens epus quē valens exiliauit. Primo nu ptiaz die sponse sue psuasit ut puritatē pponeret voluptati. Eo tpe erat agellius nouacianoz epus qui semp vna tunica vtebat. & excalciatus ambu labat. **¶** Amphiloebius in gestis beati basilij. Arziani etiā obtinuerut a valente imperatoze ut ei jccēt xpianos ab eccia nicee ciuitatis. & illā dāēt eis. Ad quē vir sanctus basilius veniens. locut? est p xpianis. Demostenes epularū imperatozis pfect? cū patrocimereē hereticis loquēs blasphe miā. fecit barbarismū. De quo ait sanctus. Vidi mus & demostenē sine literis adhuc in hoc insistē ti. tuū est inquit de pulmentarijs cogitare & non diuina dogmata decoquere. qui mox ofusus obi cuit. Valens aut ait basilio. Vade & iudica inter eos. sed nō fm immoderatū amorē populi tui. qz nō decet. Cui sanctus. Si iudiciū meū rephende ris. me etiā exilia. & catholicos ei jce. Tunc abiit ad arzianos & ait. Veite vos & catholici. & clau saz ecclesia vtriqz signate. Et post tres dies. si ora tionib? vestris aperit. vestra sit. sin autez. & nos idem faciem? vna nocte. qd si non aperiat nobis. recipite eam. Qd & factum est. & apta est vltro xpianis. Nam facta oratione striti sūt vectes. &

ceiderūt clauēs cū pessulo. & sub vento vehemē ti porte appulse fuerūt parietib?. p cūmēte ergo ba filio. Tollite portas zc. intrauerunt ecclesiam. Ob hoc etiā multi arziani viso miraculo ouerū sūt ad fidem catholicā. **¶** Hieronimus. Anno pnotato scz valēimiani tercio. gratian? filius eius. abianis factus est imperatoz. Tanta ostantinopoli orza ē tēpestas. ut mire magnitudinis decidens grādo nōnullos hoīm interfeceret. Apud attrabatas la. na e celo pluuie mixta defluxit. Hilaris epus pi ctauensis obiit. **¶** De obitu san cti hilarij & eius miraculis.

Dost multa igiē & magna miracula fact? hilaris infirmatus. cū obitū suū imine re agnosceret. fecit ad se venire leonimū eiusde ciuitatis presbiterz quē maxime diligebat. Cūqz imminēte nocte eū exire & si quid foris au diret nūciare iussisset. & ipse voces tumultuantis populi ciuitatis se audisse reuerēs exposuit. Et cū iuxta eū vigilaret. finem eius expectans. me dia nocte iubet exire. & quid audire possit iacēti referret. Qui dū se audisse nil renūciat. mox nimia claritas quā etiā presbiter sufferre nō poterat in trauit ad eū. & sic paulatim recedente lumē. mi grauit ad dñm. Duo aut negociatozes aliquādo cū ad eiusdem sancti basilicā occurissent. haben tes formā cere quasi socialiter in omune. vn? al tez allocutus est. ut eā tanto cōfessorz offerrent. sed incassū sua verba in animo sui socij nolentis expendit. Ipe tamen cū eode collega suo in oratōe psterneē. ceiaqz illam ante sepulcri cācellos expo nit. moxqz ad omnē equalitatem species ipi? cere se diuisit. & pte illius fidelis oblatōis accepta. pars altera videntib? plurimis. voluēdo vsqz ad alios cancellos nutu diuino cū omni ocumelia est repulsa. quasi sanct? nollet inuadere. qd alter illi deuotus non obculit. Tūc ille ofusus ingemuit & fleuit. maioraqz postea obtulit. Quidā puer dum ad sepem obdormisset. iacens ore aperto. ingres sum in se serpenti parauit. Quo pperito parentes eius stauerūt eū secum ire ad basilicā sancti hila rij. indines insulam post serpentiū exterminatōez extructam. Et qz nullus ut ferē potest ibi viuere serpens. timebat forte ne puero insulaz ingresso. coluber in eius ventre moreret. Sed hoc in sancti pierate ostituentes. festinanter ad locū pcurūt. merantēsqz mox se pauimento ecclesie pstermunt deū & sanctū hilarij p salute pueri gemētes des polcunt. Tūc ore pueri euomē. imo quasi iussus coluber pgredeē. pgressusqz veneno statim coraz omnib? effuso qui aderant morit. **¶** Hieronim?. Anno sequenti nicea que ante sepe corruerat ter remotu fūdicitus est euerfa. Anno sequenti acha narius rex gothoz. in xpianos psecutōne omora plurimos interfecit. et de ppziis sedibus in roma num solū expulit. Anno sequenti eusebius vercel lensis epus morit. **¶** De sancto eusebio vercellensi. **¶** Ex gestis eius.

Hic eusebius olim tempozib? dioleciani et maximiani adhuc catholicum. cū pa rentib? romā venit et ab eusebio papa nomen et baptismū suscepit. Papa vero eusebius instructus est ab angelo anteq? eum baptizaret. qualis et quantus vir existeret. et quo nomine vo citaret. In ipō eius baptismō man? angelice vise sūt. que eū de sacro fonte leuauerūt. Virgo sem p mansit. nullāqz feminaz post baptismum. nec etiā

matrē osculando tetigit. nō despiciendo naturā. sed culpā refugiēdo. Cum enī qdā matrona nobilis cū pulcritudine capta. clam vellet eius adire cubiculū. tota nocte plateas vrbis circūiuit. & ad eius cubiculū custodiētibz āgelis puenire nō potuit. Vñ in crastinū ad pedes eiꝝ puoluit. & veniam petens. crimen qd cogitauerat corā omnibz pfitec. Post decessū sancti siluestri. marcus papa ordinauit eum p̄bitez. eo q̄ cōstantia fidei in eo p̄polleret cū iam esset. l. annoꝝ. Cū ergo ordinatus fuisset. tanta sanctitate claruit. ut in missarū solennijs inter manus eius sacrū misterīū apparēt. Post hoc iulianus papa videns arzianos sub constantio p̄ualere. p̄secrauit euz vrbis vercellis ep̄m. que tūc obtinebat inter alias vrbes ytalie p̄ncipatum. Cum autē vercellis ingressus fuisset. facientibz hereticis cūctaz ecclesiaz hostia clausa sunt ut nullus intraret. Cōperiens autē beatus eusebiꝝ tantā eoz maliciā. ante hostiuz maioris ecclesie q̄ est beate marie virginis. flexis genibz orauit. & statim eo surgente. omnia hostia apta sūt ac diuinitus referata. ac si minime clausa fuissent.

¶.LIII. ¶. De cōstantia eiꝝ p̄tra arzianos.

Quoniam autē beatus eusebiꝝ omnes p̄uicias occidentis. & sanctꝝ athanasii totam ecclesiā orientis ab arzianozꝝ peste sua p̄dicatione purgarent. Cōstantius imperator eos ab ecclesia in exiliū p̄pellere laborabat. At vō eusebiꝝ intantū p̄secutꝝ est arzianos. ut auxentiū hereticū mediolanensem ep̄m ab omnibz xp̄ianis expulsū damnaret. & p̄ eo sanctū viz dyonisiū ep̄m ordinaret. Vnde iratus constantius p̄tra eusebiū cōcilia ogregauit. & multas cū ep̄is ei literas misit. sed ille eoz p̄fortia fugiens. sciens maliciā in multitudine p̄ualere. venire noluit. & suā senectuteꝝ opposuit. Vnde imperator statuit p̄tra eius excusationez in mediolanēsi vrbe q̄ p̄pe erat p̄ciliū celebrari. quo cū ip̄e imperator venisset. & collecto ep̄oz p̄cilio eusebiū deesse videret. misit ad eum literas ut veniret. Sed cū ille venire tardaret. & imperator liberū papā & quosdā alios expectaret. iussit arzianos ep̄os fidem suam describere. & sancto athanasio licet absente damnato. catholicos q̄ aderant fecit subscribere. Quoz primꝝ dyonisius mediolanensis fuit. Cū ergo eusebiꝝ de vrbe vercellis exiret. & multa se passurum p̄diceret. ad quendā fluiuz deuenit. Nauis autē ex alia ripa fluminis p̄cul erat que statim eoi iubente ad eum venit. & ip̄m cū socijs nullo gubernante transfuecit. Tūc obuians ei p̄dictus dyonisius p̄cidit ante eum dicens. peccauit pater libera me si vales. Venerūt itaqꝝ simul in ecclesiam vbi papa liberius cū catholicis ep̄is fidē niceni cōciliij p̄firmabat. & ip̄e eusebiꝝ. & p̄fatus dyonisiꝝ eidem fidei subscripserūt. Vocatus autē eusebiꝝ ab imperatore. cū nec minis nec blandicijs mouerēt. coram omnibz dixit. Vos dicitis filiū minozē esse patre. cur michi meū filiū & discipulū p̄culistis. Non enī discipulus super maijstrū. nec filius super patrem. Qua illi ratione p̄moti. statim cirographū quē subscripserāt & cui dyonisius subscripserat obtulerūt. & ait illis. Nō post filiū scribā cui p̄sum auctoritate. sed istuz incendite. nouūqꝝ cui subscribaz si vultis scribite. Sicqꝝ nūc dei incensus est cirographus. cui dyonisiꝝ & alij. xxix. ep̄i subscripserant. Rursūqꝝ arziani aliū cirographum citius p̄scripserunt. ut eusebiꝝ & alij sub-

scriberent. Sed cū nullatenus p̄sentiret. gaudere catholici ceperūt. q̄ ipsi qui coacti subscripserāt cirographū illū ab ep̄is arzianis incensū videbāt.

¶.LIII. ¶. De passionibz eiꝝ & obitu.

Quoniam iratus constantius. tradidit eusebiꝝ voluntati arzianozꝝ. qui statim eū ab alijs ep̄is abstrahentes. & eū fortiter flagellantes. traxerūt p̄ gradus palatij a sūmo vsqꝝ ad imū. & rursū ab imo vsqꝝ ad sursū. Cūqꝝ lapidibz graduū quassato capite multū sanguinē iā fudisset. & adhuc eis p̄sentire non vellet. iūctis retro manibz eū per collū traherant. extorquere volētes. ut eis consentiret. ip̄e autē quasi nichil passus p̄stanter dicebat se in sua manere p̄fessione. & pro ea libenter occūbere. Tūc decreuit cōstantiꝝ. vt omnes ep̄i qui eius exemplo fuerant aīati. in exiliū mitterent. Hilarius igitē pictauiensis. & paulinus treuerensis. & dyonisius mediolanensis. cū liberio papa p̄pter fidē in exiliū deportant. Eusebiꝝ vero in cauea constrictus reclusus est apud fercopolim vrbe palestine in tribu manasse. que & bethsan. uel domus nisan. id est domus inimicorū vocat. Et q̄ schite eā p̄diderūt. schitopol appellat. Videntes autē arziani. q̄ ibi p̄stiterūt. circūspicere poterat. inde abstractū negato cibo & potu in domo angustissima recluserūt. Cūqꝝ ibi. vij. diebus ieiunasset. & hoc custodibz intumasset. pietate moti in aliud eū hospitoliū receperunt. p̄mittentes ut eū quilibet visitaret. sed non diu. xxv. enī die arziani hospitiū irruūt. & euz rapientes in tali ergasculo circūcludūt. ut esset illo lōgitudine breuior. latitudine angustior. ita ut curuatus nec pedes extendere. nec se in latus alteꝝ vertere. nec aliquē suoz possit videre capite depresso. humeros tantū & cubitos mouere valebat. & nisi eum angelozꝝ releuaret visitatio. humanuz corpus tantam iniuriam tādū sustinere non posset. Sed qui ionam in ventre ceti seruauit. & hunc ita vsqꝝ ad exitū cōstantij custodiuit. Iulianꝝ igitē imperator ei succedens. volens placere omnibz. iubet exiliatos ep̄os reuocari. & tēpla deoz aperiri. et pace frui sub lege qua quisqꝝ vellet. et sic inde exiens eusebiꝝ ad athanasū venit. et historiā ei sue passionis exposuit. Inde veniens ad liberū papā. ab ip̄o gratanter acceptus est. Sic etiā defuncto iuliano. iouiano regnante. sopitis arzianis. eusebiꝝ vercellis redijt. et eum populus cū magna exultatione suscepit. Sed itez valente regnante arziani repullulāt. et p̄tra eusebiū dioceles visitantē seditionē excitant. et vallata domo eius. et supinū trahētes extra domū. lapidibz obruūt. et sic migrās ad dñm. sepultus est a discipulis suis in ecclesia quā ip̄e p̄struxerat. Vixit autē scdm cronicas ad minus. lxxxviii. annis.

¶.LV. ¶. De didimo alexandrino.

Hanno valentimiani. viii. didimus alexandrinꝝ. multa de nostro dogmate per notarios p̄mentat. Qui post. v. natiuitatis sue annū luminibz orbatus est. elementozꝝ quoqꝝ nō ignarus fuit. Rufinus. xi. libro. Didimꝝ in parua etate cum prima adhuc elementa literarū ignoraret luminibz orbatus. maiori desiderio sciētie veri lumis inflamatus est. Audiens scriptū in euangelio. q̄ apud homines impossibile est. possibile est apud deū. Vnde p̄fusus in dño p̄cabat obnoxius ut illuātionē cordis acciperet. miscebatqꝝ p̄cibz studia et laborē. et iuges p̄ciuatqꝝ vigiliās

ut qđ alijs visus illi pferret auditus. Cūq; post lu-
 cubratōis laborē (ut fieri solet) legendib; somn;
 aduenisset. didim; tanq; imūdu animal ruminā
 cibū quē ceperat ex integro reuocabat. & ea que
 dudū alijs puzētib; ex libroz lectōe agnouerat.
 memoriā & animo retexebat. Ita in breui deo do-
 cente in tantā diuinaz humanarūq; rez eruditio-
 nem ac scienciā venit. ut scole ecclesiastice doctoz
 existeret. athanasio epō ceterisq; vris sapientibus
 in ecclesia dei admodū pbatus. Sed & in ceteris
 siue dialectice. seu geometrie. astronomie quoq; &
 arismetrice disciplinis ita erat paratus. ut nullus
 vnq; pboz aliqua ex his artib; pponēs obtinere
 eū uel pcludere quierit. Sed statim ut responsio-
 nes eius acceperat. maistrū euz illi; de qua ppo-
 fuerat crediderit discipline. Eius scripta ī magna
 oīm admiratione habent. Nos tamē qui viue vo-
 cis eius expte aliqua fuim; auditores. longe ma-
 iorem gratiā. ac diuinū nescio qđ ac supra huma-
 nam vocē sonans in illis magis sermonibus q̄ de
 eis ore pferebant audiūm;. Hūc etiā beatus an-
 thoni; cū fidei athanasij testimoniū laturus adū-
 sum arianos de thebaide alexandria descendis-
 set. magnificis p̄solatus est verbis. Nichil inquit
 te offendit didime. q̄ carnalibus oculis videris
 orbatas. defūt em̄ tibi illi oculis quos mures &
 musce & lacerte habent. Sed letare q̄ habes ocu-
 los quos angeli habent. & quib; deus videt. per
 quos tibi magnū scientie lumen accenditur.

¶ LVI. ¶ De studio & scriptis eiusdez.
¶ Hieronim; in libro viroz illustriuz.

Didimus alexandri; capus a parua eta-
 te oculis. & ob hoc elementoz ignarus
 tantuz miraculum sui omnib; tribuit. ut
 dyalecticā quoq; & arismetricā. & geometriā que
 uel maxime visu indigent vsq; ad pfectuz didice-
 rit. Hic plurima nobilitaq; p̄scripsit. Cōmentarios
 in psalmos omnes. omentarios in euāgelia math.
 & iohis. & de dogmatib;. & p̄tra arianos libroz
 duos. et de spiritus sancto libzū vnum. quē ego in
 lacimū verti. in esaiam thomos. xvij. In osee scri-
 psit ad me omentarioz libros tres. & in zachariā
 meo rogatu libros. v. Et cōmentarios in iob. &
 multa alia que digerere pprii iudiciū ē. viuit vsq;
 hodie. & octogelimum etatis sue iam excessit annū

¶ Actor. Oīm libroz didimi. nullū in armarijs
 que sūt apud nos vsq; reperit. p̄ter libzū de spi-
 ritus sancto. quē hieronim; se in lacimū vertisse te-
 staē dicens. **¶ Hieronim; in plogo eiusdez libzū.**
 Volens aliqđ garrire de spiritus sancto. malui alie-
 ni operis interpres existere. q̄ ut quidā faciūt in
 formis cornicula alienis me coloribus adornare.
 Legi dudū libellos de spiritus sancto. & iuxta co-
 mici sententiaz ex grecis bonis latina vidi nō bōa
 Nichil ibi virile atq; districtū. Sed totū flaccidū
 molle & nitidū. Didimus vero me; oculū habēs
 sponse. & illa lumina que incandescentes segetes
 hiesus p̄cepit subleuari. p̄cul altius intues. anti-
 quū nobis morē reddit. ut p̄pheta voceē videns.
 Certe qui hūc legerit. lacimoz furta agnoscer. &
 p̄temnet riuulos cū cepit haurire de fontib;.

**¶ LVII. ¶ De petro alexandrimo. & lu-
 cio ariano. ¶ Hieronim; in cronici.**

Hnno valentimiani. ix. alexandrie ordinaē
 epus petrus. qui post valentis interitū
 tam facilis in recipiendis hereticis fuit.
 ut nō nullis suspitionē acceptę pecunie intulerit.

¶ Helmand; xlij. li. Hic est quē beatus athana-
 sius successorē sibi delegerit. Sed ut ait rufinus.
 Lucius arriane prius epus. tanq; lupus ad ouē ad-
 uolat. Petrus autē p̄tm; nauem ascendens. ad vr-
 bem romā p̄fugit. Lucius vero tanq; materia sibi
 crudelitatis oblata. ita ibat in sanguie. ut nec spe-
 ciem religionis aliquā seruare videret. Igit̄ atha-
 nasius hoc anno videt̄ mortu;. q̄uis hieronimus
 in cronici eius obitū nō ponat. Socrates autē in
 historia triptica dicit eum mortuū fuisse cōsularu
 gratiani secūdo & p̄bi. Cōsulatus em̄ tūc t̄pis cō-
 stantino poli & rome ānotabant. **¶ Theodoriz.**
 Lucio arriano alexandriā venienti. dicebat genti-
 les beneuenisti episcopo. qui filiū nō defendis. te
 serapis amat & huc introduxit. **¶ Rufim;.** Hui;
 primo ingressu. tanta & tam turpia in virgines
 & p̄tinentes ecclesie gesta sūt. que nec in p̄secutio-
 nib; gentiliū memorant. **¶ Theodoriz.** Vestes
 sanctaz virginū dirūpebant. nudas p̄ totā vrbē
 circūferentes. quib; cū turpitudine put poterāt
 illudebāt. puez quendā indutū veste feminea. in-
 ūctis oculis & vultu fuco colore depicto. super
 ipm̄ altare huc & illuc agere et manib; ad turpē
 scelerare fecerūt. Postea quendā ex suis turpitu-
 dine notissimū veste genitalibusq; nudatū in sede
 ponētes ecclesie turpē p̄onatorē cōtra xp̄m fe-
 cerūt. p̄ sacris verbis scelera p̄ferentē. laudantē
 luxuriā. impietatē. fornicationē. masculorū scubi-
 tum. furtū. abos. potuz. **¶ Rufinus.** Post fugas
 ciuiū & exilia. post cedēs et tormentā. flāmasq; q̄-
 bus innumeros p̄demnauit luci;. Ad monasteria
 furoris sui arma p̄uertit. vastat heremuz. & bella
 quiescentib; indicit. triamilia siml' aut eo ampli;
 viros p̄ totam heremuz secreta et solitaria habita-
 tione dispersos oppugnare pariter aggredit̄. mit-
 tit armatā equitū ac peditū manuz. Ac illi ecōtra
 gladijs obiectabant ceruices. et nichil aliud dice-
 bant. nisi amice ad quid venisti. **¶ LVIII.**
¶ De exilio duoz macharioz. ¶ Vbi supra.

Et tempore patres monachoz vita et an-
 tiquitate macharius et ysidorus alijsq;
 macharius heraclides et pamb; antoni;
 discipuli p̄ egiptū. et maxime in nierie p̄tib; habe-
 bant. Que p̄sens vidi loquor. et eoz gesta. refero
 quoz in passionib; socius esse p̄merui. ad eos de-
 latus est homo. mēbris omnib; et maxime pedib;
 aridus. Qui cū ab eius in noīe dñi oleo fuisset p̄-
 unctus. statim p̄firmate sūt plante ei;. et dicentē
 bus eis. In noīe dñi nostri hiesu xp̄i quē luc; p̄se-
 quā. surge et sta sup pedes tuos. et redi in domū
 tuā. Cōtmuo exurgēs et exiliēs benedicebat deū.
 ostendēs q; vere in illis erat deus. Cecus quidā
 antea rogauerat se deduci ad cellulā macharij qui
 erat in icm̄ere diez triū. Qui mlto labore ductā-
 tiū illuc pueniens. machariū nō reperit domi. cō-
 tristatus valde. et in fide p̄ficiens. Dep̄cor vos in-
 quie applicate me ad illā p̄tem parietis vbi cubare
 solet. Quo facto. par; luti aridi vnde paries obli-
 tus videbat̄ assumens palme sue supposuit. rogat
 ut aquā de puteo de quo bibere solebat ei darēt
 Quo humore soluēs glebā. eodemq; luto oculos
 supungens. et lauans de aqua q̄ hausta fuerat de
 puteo. repente visū accepit. et sine ductoris ami-
 niculo ad sua redijt. et cū omni domo sua postea
 regressus. et deo gratias referens rē ut gesta fue-
 rat indicauit. Ad eundē machariū ut iaz superi;
 dictum est leena carulos suos cecos ante pedes

posuit. quo rogante dñm receperunt visum. Sed in his omnibus lucius non erubuit. nec aliqd reuerentie virtutum mirabilibus deculit. sed iussit patres suos ablatos a grege suo. imo clam raptos in insulam quandam egypti paludum deportari. in qua opererat nemine prosus esse xpianuz. Igitur cum duobus solis pedissequis noctu ad insulam deducunt. in qua erat templum quoddam summa veneratione ab incolis obseruatum. Cuius primam nauicula senum oram solis illius attingeret. Ecce subito sacerdotis templi illius filia virgo ab immundo spiritu correpta. cum ingenti vociferatione. & cum clamoribus usque ad celum datis per medios agi populos cepit. & crebros ducens rotatus. stridens huc atque illuc rabida ora vibrare. Cumque ad spectaculum tanti monstri populi conuenissent. maxime cum esset sacerdotis filia qui in honore precipuo apud eos fuerat. per auras eam raptam sequentes. conueniunt usque ad nauiculam senum. Ibi vero prostrata clamare cepit. Quid venistis huc o serui dei summi? antiquis nos & veteribus euoluere domicilijs. In hoc loco de pulchritudine latebamus. quomodo vos nequaquam late potuimus. cedimus? antiquis sedibus? populos nostros terasque recipite. Hec illa dicente increpatus ab eis spiritus effugatus. & puella sana una cum parentibus suis iacebat ad pedes nostri temporis apostolorum. Qui talibus exordijs predicantes eis fide dñi nostri hiesu xpi in tantam conuersionem repente eos perduxerunt. ut statim manibus suis antiquissimum illud templum & in summa veneratione habitum destruerent. & ecclesiam confestim edificarent. Quod cum alexandrie fuisset nunciatum. veritus lucius. ne forte etiam suorum odia in eum iusta resurgerent. utpote quod aperte iam bellum non hominibus sed deo indiceret. occulte eos reuocari & in heremum mittere iubet. **C. LIX. C. De sancto moysse saracenorum episcopo. C. Vbi supra.**

Co tempore mannia saracenorum gentis regina. vehementer bello palestini & arabici limitis oppida atque urbes quater. vicinasque simul prouincias vastare cepit. Cumque frequentibus bellis romanum acriuisset exercitum. orata pace non aliter se amplexuram permittebat. nisi moyses monachus genti sue daretur episcopus. Qui in heremo tribus illis proximis. vitam solitariam debebat. qui meritis & virtutibus & signis que faciebat per illum deum magnifice innotuerat. Captus ergo moyses ad sacerdotium suscipiendum. nulla ratione passus est se a lucio ordinari. Sed ab episcopo quos ille in exilium transferat ordinatus est episcopus. Quo facto. & gentis ferocissime pacem tenuit. & vitam intemeratam custodiuit. Huic moysi dictum est. Vade sede in cella tua. & illa te docebit vniuersa. Idem homo fugiens homines. similis est vite mature. qui autem cum hominibus versatus. similis est vite acerbe. Idem moyses audiens iudicem venientem ad se fugit in paludem. Cui iudex occurrens querebat ubi esset moyses. quid inquit vultis ei. fatuus est & hereticus. Idem inuitatus in schitum. ad iudicandum ibi fratres culpabilem. sportam vetustissimam plenam arena portabat. Interrogatus quid hoc esset. respondit dicens. peccata mea sunt post me sequentia & non video ea. & hodie venio aliena iudicare. Ad hunc moysen dixit zacharias serapionis discipulus exuta cuculla & sub pedibus suis iactata & calcata. nisi ita concalcatus fuerit monachus non potest monachus esse. Idem ad hunc zachariam morientem dixit idem moyses qui dicitur vides. nichil melius inquit quam tacere pater. Idem

moyses ordinatus & expulsus ab altari ut sic probare dicebat. bene tibi fecerunt cinerare & cacabate. & quod cum tu homo non sis in medio hominum ausus es ingredi. Idem moyses in schitum. vij. fratribus secum manentibus ait. hodie huc barbari veniunt fugite. Et tu inquit non fugis. Respondit. per totos annos expecto istam diem ut impleatur sermo domini. Omnis qui acceperit gladium gladio peribit. Ecce inquit appropinquauerunt lamie. Et statim intrantes barbari interfecerunt eos. Unus autem ex eis perterritus. abscondit se super plectas. & vidit septem coronas descendentes & coronantes moysen & sex fratres. Idem moyses in. vij. capitulis ad perimentum. Stulticia est homini relicto suo mortuo. flere alienum. Mori a proximo tuo est flere peccata tua. & sine cogitatu esse ab homine. quia iste bonus est ille malus. Idem per has quatuor res passio gignitur per abundantiam esse & potus. per saturitatem somni. per otium. per iocum. **Socrates in historia tripartita. Moyses cum seruus esset. propter culpas a domino expulsus est. Qui latrocinio deicitur homicidia multa commisit. Postea puerus panem solum comedens. vij. annis per totam noctem stans orauit. nec genibus inclinatis. nec oculis somno clausis. Noctanter circumibat cellas monachorum & lagenas omnium aqua implebat. cum aqua longe manaret. x. aut. xx. aut. xxx. stadiis. Qui licet ita dormaret corpus. priorem validitatem non amisit. Aliquando autem quatuor latrones simul apprehensos ligans impositos humeris perduxit ad ecclesiam. in voluntate monachorum ponens quid de eis facere vellet. factusque presbiter in schitum terribilis demonibus. vixit pene annis. lxxv. **C. LX. C. De abbate pastore & dictis eius. C. In vitas patrum.****

Questiuit abbas pastor ab abbate moysse. pater quando veniunt temptatores. resistis eis an permittam intrare. Qui respondit. permittite et pugna eis. Alij vero idem interroganti. respondit. non permittas intrare. Tunc admiratus abbas pastor ait. Ego tibi committo cogitationes meas. & tu aliter doces alios quam me. Cui senex. Ego tibi dixi sicut michi ipsi. quia ubi est maior pugna. & maior corona. quibusdam autem bonum est non dimittere temptationes intrare. Dixit abbas pastor. quia paupertas & tribulatio cum discretionem sunt vite solitarie operationes. Hi sunt tres viri. scilicet noe. daniel. & iob. Noe nichil possidens. Iob tribulatus. Daniel autem discernens. Dixit abbas pastor quia initium malorum est mentem distendere. Dixit etiam bonum est fugere corporalia. quia homo qui est in corporali bello assilatus. et qui stat super locum profundissimum. ut qua hora visum fuerit inimico eius. facile possit eum impingere deorsum. Si autem a corporalibus longe fuerit. assilatus viro statim longe a puteo. ut non trahat eum inimicus. ut possit percipere deorsum. & dum violenter trahitur. deus ei auxilium dirigit. Dixit abbas pastor. Nisi nabuzardan venisset. templum domini crematum non fuisset. ita nisi quies gula & ventris in animam venerit. nunquam mens pugnans contra inimicum corruit. Dicit autem quod abbas pastor nunquam ibat ad manducandum. nisi contra voluntatem & cum lacrimis. ne videretur inobediens fratribus. Dixit abbas pastor. sicut fumo expelluntur apes ne tollant dulcedo operis. ita timorem domini & omne opus bonum ab animo expellit quies corporalis. Cum mater abbatis pastoris volens eum videre cum fratribus. diu lacrimata esset extra hostium. ait abbas anui. Quid vult hec vetula. Et abbas pastor intra hostium stans ait. An vis hic

videre nos an in alio seculo. Et illa in alio. Si inquit equanimiter feras qd non vides hic videbis in futuro. Et illa abiit. Voluit iudex puencie videre abbatē pastorem. & non acquieuit. Iudex autē incarcerationē filiū sororis eius tanq̄ malefactorē dicens. Si rogaret abbas p̄ eo eriperet eū. Tunc mater pueri ad hostiū fratris sui fleuit dicens. saltem moueat frater viscera tua miseratio sanguis tui. Et mandauit senex ad ultimū. Examina causam s̄m legē. & si dignū est morte moriā. sin autē fac qd vis. Frater quidā interrogauit abbatē pastorem. Quid est qd scriptū est. qui irascit̄ fratri suo sine cā. Ille respōdit. Ex omni re qua voluerit te grauare frater tuus. si irasceris extra euz donec oculū tuū dextrū eiciat. sine causa irasceris ei. Si autē aliquis te voluerit separe a deo p̄ hoc irasce re. Dixit abbas pastor. Est homo qui videt ore tacens & corde alios odemnat. Hic sine cessatōe loquit̄. Et est quā mane vsqz ad vesp̄ā loquit̄ & taciturnitatē tenet. qz nunq̄ sine vtilitate loquit̄. **LXI.** De ceteris patribz illius temporis & p̄mo de abbate pyoz.

Otempore florebāt pyoz & ysidorus & pambus & amoniz & hellim & appelles & serapion & eulogius & dorothēus & piamon & beniamin & marcus & appolliniū & euagriz & melas & paulz in libia. et oz & copres & mucius & benus. Horz p̄ior ambulās comedebat ut minozē sentiret voluptatē. p̄gens ad heremum fodit puteū & aquā inueniens amarā vsus est ea vsqz in finem vite. orando ut putat̄ faciens eam dulcere. Iste cū moyses & eius monachi foderent puteū & aquā inuenire nō possent supuenit & oratione facta descendit in foueā. Cūqz terciū percussisset terrā. mox emanauit aqua. illoqz statim discedente petentibz ut uel ex aqua p̄az gustat̄. Feci inquit p̄pter quod directus sum. Idem p̄ior duos saccos magnū & paruū impleuit arena dicens. Saccus iste multū habens arene. mea peccata sunt & posui ea sup dorsū meū ut doleā pro eis et plorem. Hec autē sporcella modica. peccata mei fratris sūt & sunt ante faciē meā. Hic fuit heremita p̄ior. quē beatus anthonius adolescentem in sancto p̄posito monachoz instruxit. xxx. & amplius annis. ex quo egressus est de domo parentū suoz nūq̄ eis visus est. Soroz eius cū esset vidua habens duos filios iam adolescentulos. misit eos in heremū ad requirendū fratrem suū. Ipse vero nō acquieuit petitioni eoz. Perrexerūt autē ad beatum anthoniū indicantes ei p̄ qua causa venisset. Misit ergo anthonius & vocauit eū ad se. dixitqz ei. Vade ut videat te soroz tua. Tūc assūpsit secū aliū monachū & p̄xit ad domū sorozis sue. Et stans foris p̄ ianuā atrij clausis oculis. ut nō videret sorozē. stetit & ait. Vide me quantū volueris. Et statim reuersus est ad heremū. **LXII.** De abbatibus ysidoro & pambo. Hieronimus in vitaspatrum.

Monasteriū ysidori erat apud thebaidam muro circūdatū mille monachos habēs. Senior sedens ad ianuā ea lege intrātes recipiebat ut vltra nō exirent. **A**cto ergo stabilitas loci etiā tūc firmata est. quā tamen beat⁹ benedictus dicit̄ inuenisse. id est. scripto p̄imus p̄firmasse. **I**dem in vitaspatrum. Ad suscipiendos autē hospites habebat cellulā sibi adherentem. Hui⁹ ysidori dictū est. Ex quo factus sum mona

chus nō p̄misi iracūdiā vsqz ad fauces meas ascēdere. **A**bbatē moysi imposuit durissimā impugnationē fornicationis demon. ut nō p̄ualeret sedere in cellula sua. sed abiit ad abbatē ysidorū & retulit ei impugnationis sue violentiā. **C**unqz de scripturis sanctis ysidorus psolare eū. et ut ad cellulam suā reuertere rogaret. noluit. **I**sidorus ergo pariter cū moise ascendit in superiora cellule sue et dixit ei. **R**espice ad occidentē. et vidit multitudinē demonū cū furore. quasi ad p̄liū p̄paratos. **D**ixit autē ei ysidorus. respice itē ad orientē. et vidit multitudinē sanctoz angeloz gloriozam et splendentē sup lumen solis. **A**it autē ysidor⁹. **E**cce quos in occidentē vidisti. ipi impugnant sanctos dei. **N**am quos ad orientē aspexisti. ipi sūt quos in adiutorium sanctis suis mittit dñs. **C**ognosce ergo qz plures sūt nobis. cū sicut dicit heliseus qz maior est q̄ in nobis est. q̄ qui hoc in mūdo. **H**is p̄fortatus moyses. reuersus est in cellulaz suā. **A**bas ysidorus quotiens illi cogitatio dicebat. quia magnus es. **R**espondebat ad se. nūquid talis suz qualis ille. **C**ū vero demon turbans eū. suggereret ei desperationē. dicebat. **Q**uāuis ego in tormētis mittar. tamen vos subtus me inuenio. **P**amb⁹ cū sine literis esset. accessit ad quendā ut doceret̄ p̄s. **Q**ui cū audisset p̄imū versū psalmi. xxxviii. **D**ixi custodiam vi. m. ut nō de. i. l. i. m. **S**ed m. voluit audire. **S**atis est inquit. **S**i hūc implere poterō. michi sufficit. **R**equisitus postea quare in. vi. mēsbz nō redisset. **Q**ui inq̄r illū versū nōdūz ope p̄pleui. **P**ost multū requisitus a quodā. verū illūz impleisset. **V**ix inquit. xlix. annis illū implere potui. **H**uic quodā auro dante ad cibaria pauperū et dicente numerā. **R**espōdit. **Q**z dedisti nō eget numero. sed salubri tantūz effectu. **H**ic rogatus ab athanasio descendit alexandriā. vbi cū videret mulierem theatricā fleuit. requisitus quare fleret. ait. **D**ue res me mouēt. **V**na est illi. p̄ditio. **A**ltera qz nō habeo tantū studiū placendi deo. quātū illa turpibz hominibus. **D**e hoc dicebat isaac. patres nostri et pambo abbas verustas et de mltis p̄tibz refarcitas vestes utebant. **N**ūc autē q̄ p̄ciosis vtimini. deseratis hūc locū. **I**tem theophilus archiep̄us volebat in scibiti edificari ab abbate p̄ambo. **Q**ui fratribz rogantibus ut aliquis ei diceret. respondit. **S**i taciturnitate mea nō edificat̄. neqz in sermone edificabit̄. **I**de sicut apis quocūqz vadit mel operat̄. ita monachus. **A**bbas pambus in hora mortis ait. postq̄ veni in hac solitudine et fabricaui michi cellam. extra laborē meūz nō recolo panem me p̄medisse. nec penicuisse de sermone quē locutus sum usqz in hanc horā. et sic vado ad deū q̄si q̄ nec dū initiū fecerim seruiendi dño deo. **F**rater requisit̄ abbatē pambū. si bonuz eēt laudare proximū. respondit senex. melius est tacere.

LXIII. De ammonio et heleno. et appelle. Hieronim⁹ in vitaspatrum.

Quodimus inter eos ammoniū sapientissimum virū. Hui⁹ monasteriū erat muro circūdatū. qd in illis locis ex latēbz crudis facile fieri solet. **S**ocrates. Ammoniz eruditissim⁹ origenis didimiqz discipulus a iuētute usqz ad mortem p̄ter panē assum nichil comedit. **H**ic adeo sine curiositate fuit. ut cū athanasio romā veniens. nullū opus ciuitatis inspiceret. nisi tantū ecclesiaz petri et pauli. **H**ic electus in ep̄m. dexterā sibi amputauit aurē. **H**ic a nullo vis⁹ est

irascens. aut irans. aut mentiens. aut vanus. uel asper. uel infirmū pculisse sermonē. Hellim in sinu portabat ignem. & vestis eius nō ardebat.

Actor. Hūc hellim hieronim? in vitaspatri appellat helenū. de quo dicit inferi. Appelles egiptius ut legit ex fabro ferzario ouersus est. Qui quadā die hoc opus exercens. demonē cū tēptantem in specie mulieris forcipib? cādētib? pculsit in facie. qui stridens & ingemiscens pcul fugit. Hieronim? ait q? nuda manu de ferro cādēte diabolum pculsit transformacū in mulierē speciosā. ex quo in usum habuit ferzū candēs nuda manu tenere nec ledi. Hic narzabat de quodā iohē. qui sub cuiusdā saxi rupe tribus p̄muis annis orauit stans nūq? residens vel iacens. somni t̄ antū capiens quantū stans capere poruit. Cibū nūq? sūpsit nisi dñica die cū p̄sbiter ad eū veniebat & offerebat p̄ eo sacrificiū. & hoc erat ei sacramentū & victus. Pedes eius dirūpebant. & sanies ex eis p̄fluebat. Cōpletisq? trib? annis. ab angelo sanatus est. & repletus scientia & doctrina. multosq? edificauit. dñica die semp̄ reuertens ad illū locū sacramentoz gratia. Reliquis dieb? opa manuū faciēs iumentoz cingula de palmarū folijs texēs ut in illis locis haberi mos est. quib? cingulis iumentoz infirmitates sanabant. Hanc quoq? gratiam habuit. ut unicuiq? fratrum scriberet de quo peccato uel vicio. uel de quo virtutis ope quisq? ceteris p̄mmeret. **C. LXIII. C. De serapione. theone. eulogio. & doctheo.**

In regione arsenoite serapionē vidimus patrem. x. miliū monachoz. qui omnes ex p̄p̄ijs laboribus cibos. p̄cipue mellis tpe mercede manuū acquirebant. Hoc autē mois est nō solū ip̄is. sed & omnib? pene egiptijs monachis. ut mellis tpe se locent ad metendū. atq? ex ea mercede octogenos vnusquisq? modios frumenti plus minusq? equirit. Vnde nō solū regio nis illi? indigētes alunē. sed & alexandriā nauis honeste frumento dirigunt. uel in carcerē reclus. uel reliquis egentibus peregrinis. Neq? eī intra egiptū sufficiūt pauperes qui possint nimie eoz fructus largitatis assumere. **C. In vitaspatrium. Abbas serapion** quādo erat iuuenis. pastinaciū furabat quē occulte māducaret. Theona autē faciente sermonē de p̄mentia. peccatū cōfessus est corā omnib?. & velut lampas ignis egressa est de sinu eius. & impleuit totā domū fetore. Dixit abbas theon. Sic nichil est noxiū monachis & letificat demones. q̄ celare cogitationes patrib? spiritalib?. **C. Socrates. Theonas** pater fuit triū miliū monachoz. scientissim? grecarū & latinarū literarum. xxx. annis dicit̄ tacuisse. **C. Hieronimus in vitaspatriū.** Vidim? et aliū sanctū theonam in sua cella clausū solitariū. ut dicebat. xxx. annis silentiū tenuisse. **C. Actor.** Huic apparet q? in toto illo tpe quo silentiū tenuit. nō fuit pater alioz monachoz. Nō em̄ tanto tpe posset tenere silentiū. sed post illud tricēniū factus est abbas. Sanctus p̄sbiter cogitationes hoīm p̄sciens. cū vidēt quosdam ex monachis indigne velle p̄municare. remouebat singulos. dicens vniciq?. tu hac nocte fornicationis desiderij habuisti. Tu vero dixisti in corde tuo. nichil interest verū iust? uel peccator accedat. & hos omnes & similes remouebat. donec omnes p̄ penitentiā purgarent. **C. Socrates Doctheus** genere thebe? .quotidie lapides a ma-

ri colligebat. & singulis ānis hospitii edificabat & nō valentibus edificare dabat. Noctibus autē p̄pter eoz cibū faciebat sportas ut vendēt. Nūq? visus est in lectulo soporari. uel p̄ requie pedes extendisse. & sepe ei dormienti cibus ex ore labebat. Aliquādo somno grauatus cecidit in stercore. exp̄gefactus & cōtristatus ait sub silentio. Si angelis dormire suaseris. & michi vlceri? suadebis. Huic laboranti dixit quidā. Cur ita perimis copus tuus? Respondit. q? illud occidit me. Hui? cibus omnino absq? ignis ope fuit. hui? celulam cū latrones eū aurū habere estimarēt. quodam tpe in uadentes. ita orationib? eius foribus affixi sūt. ut penitus moueri nō possent. donec cōsuetudo hoīm multitudo adueniret. Quos ut viderent. igne p̄burendos trahere conabant. Tūc vir sanctus necessitate loqui cōpulsus ait. Smice eos abire. Alioquin. sanitate gratia fugiet a me. Sola em̄ manus impositōe oferebat de quacūq? egritudine sanitate. Illi vero his auditis. & monachi facti sūt. & penitentes abire dimissi sunt. Hic etia? sanctus quotiens hominib? respondebat. in tabulis scribebat. Dicit̄ etiā q? noctib? ad heremū p̄diens. plurimo bestiarum comitatu vteret. quib? tanq? pro laboris remuneratione aquas de puteo suo hauriebat. **C. LXV. C. De piammon. ne. beniamin. & marchus.**

Piammon p̄sbiter dū sacrificaret. vidit angelū cōtra altare stantem. monachos p̄sentes in codice scribentē. & delentem absentes. **C. Hieronimus.** Piammon eo tpe quo fratres ad p̄municandū accedebāt. videbat angelum dei stantem iuxta altare. & scribentē in libro quorundā nomina. alioz nō scribentē. quoz vnū quenzq? seorsū discutiens. inuenit in singulis mortale peccatū. & cū eis tādū fleuit. donec cū ceteris ascripti sūt. **C. Soctes.** Beniamin senex ydripicus intaneū fuit. ut p̄ ianuas celle sue nō possit efferri. nisi ianue cū tabulis antepositis tollerent. Qua passione laborans. viij. mensib? ante mortē sedens in cella lacissima. solenniter curabat egrotantes. rogans ad se venientes ut orarent deū p̄ animā eius. de corpore nō curantes. q? & dū sanū esset inquit. nichil michi p̄fuit. In schiti marchus dū ad sacramenta accederet. angelus ei sacramenta p̄bebat. cui? manū tantūmodo vsq? ad iūcturam brachij videbat. **C. In vitaspatriū.** Marchus scriptor antiquarius vocatus. dū scriberet. o reliquit imperfectū. Hic marchus vestitus erat sacco scisso & recōsuto. facie tincta de fuligine culine. Vnde a matre nō est agnitus ad quaz clausis oculis egressus est. Hic siluani discipulus fuit hic ait ad arseniū. Quare nos fugis? Qui ait. diligo vos. sed nō possum esse cū deo & cū hominibus. Superioroz quidē virtutū milia vnaz habent voluntatem. vnus autē homo plures habet voluntates. **C. LXVI. C. De siluano et ei? discipulis.**

Siluanus diu in excessu mentis factus est. & exurgens fleuit amare. rogātib? autē fratrib? causaz fletus ait. Ego ad iudiciū raptus sum. & multos vidi de habitu nostro euntes ad tormenta. multos seculares ad regnū. & lugens senex nolebat exire a cella sua. s; quādo exire cogebat. operiebat faciem suā dicens. Quid necesse est videre lumen istud t̄pale. in quo nihil est vile. Abbas siluan? dū cū discipulo suo zacharia ad quoddā monasteriū suum puenisset.

fecerunt eos monachi pax comedere. Postquam vero egressi sunt. inuenit discipulus aquam & voluit bibere. Cui abbas ait. hodie ieiunium est. At ille Nunquam hodie non comedimus pater. Et dixit ei. Illa esca caritatis erat fili. nos autem iterum ieiunium teneamus. Quidam peregrinus supponit ad abbatem siluanus in monte sinai. & vidit quod fratres operantur. & dixit eis. quare operamur escam quam perierit maria autem bonam partem elegerit. Tunc dixit senex discipulo suo zacharie. Da illi codicem ut legat. & mitte eum in cellula que nichil habet. Hora autem ix. circumspectabat fratrem ille si forte eum senex vocaret ad comedendum. Postquam transijt hora venit & dixit ei. Nunquid hodie non comederunt fratres. abba. quare me non vocastis. Dixit abbas. tu homo spiritualis es. & non necesse habes hac escam. Nos quasi carnales opus habemus comedere. & ideo operamur. tu autem bonam partem elegeris. Quod cum audisset cepit penitere & dicere. indulge michi abba. Tunc respondit. ergo necessaria est martha marie. Huius siluanus discipulus fuit zenon. qui ait. Nunquam maneat in loco nominato neque cum homine habente magnam nomen. Idem zenon fratribus de scripturis querentibus ait. Reliquunt fratres peccata sua & celestia sectantur. Ideo occupiscens cucumerem. ait intra se. Fures ad tormenta vadunt. proba te si potes ferre tormenta. Et stetit in caumate. v. diebus defricans se in sole. Huius siluanus fuit alter discipulus ut dictum est zacharias. Is cum septem orti amouisset cum fratribus ut faceret ortum maiorem. dixit siluanus. Non ingredior in hanc cellam. nisi sepius in loco suo fuerit reuocata. Ideo zacharias vidit fratrem suum siluanum in extasi a mane usque hora decima. & cum vidisset eum quiescentem coegit eum lacrimando dicere quid vidisset. Tunc ille. In celum raptus fui & vidi gloriam dei. & illic steti usque modo. & nunc dimissus sum. Hic zacharias deposuit pallium suum sub pedes suos. & osculauit & dixit. Nisi quis sic fuerit osculatus. non potest esse monachus. Appollonius cum nulla arte sciret. cibaria & medicamina laborantibus ex propriis pecunijs comparabat. singula monasteria circueiens usque ad horam nonam. & languentes visitans et eis ministrans. **LXVII. De sancto appollonio. Hieronimus.**

Quidam in finibus hermopoleos. ad quem saluatore cum maria & ioseph fugisse tradunt. Ibi erat templum. quo ingresso saluatore. omnia ydola corruerunt. & amputata sunt. In finibus illis erat appollonius pater. d. monachorum fere octogenarius. xv. adhuc annorum erat cum secessit in heremum. ibi xl. annis quersatus est. Ad quem cum diceret dominus. Appollonius. pro te ydola egypti subuertant. pro te propter sapientiam sapientum. Ait. Aufer a me domine iactantiam. Et dominus ad eum. Mitte manum tuam ad ceruices tuas. & quod apprehenderit stringe & sub arena obrue. At ille iniecta manu apprehendit quasi paruulum ethiopicum. & demersit sub arena clamantem. Ego sum superbe demon. Tunc ait vox diuina. quidquid de cetero poposceris consequeris. Facta sunt hec tempore iuliani apostate. Sanctus autem appollonius cum quidam fratrum suorum captus esset a iuliano. perrexit & solatus est eum. ut patienter ferret que ei inferrebantur. Tunc adueniens tribunus inueniens viuum sanctum. & ira motus. iussit etiam illum cum ceteris includi. Quod & factum est. Media autem nocte apparuit lux magna in carcere. & angelus ianuam aperiens. voluit omnes incarceratos educere. Ille vero moras

fieri soluit usque mane. Tunc custodes pedibus sanctorum aduoluti rogabant eos discedere. Mane autem facto venit centurio & iussit eos discedere. Quia in eadem nocte terremoto domus sua concidit. & electi fumulorum suorum mortui sunt. Et sic sancti cum hymnis & laudibus remearunt. Post hec gentibus predicans multa hominum conuertit ad fidei signis & miraculis infinitis. Persecutus tunc egressus est ut captiuos visitaret christianos. Cumque quosdam consolaretur. inuentus est a iudicibus & incarceratus. Quidam vero gentilis philemo nomine famosissimus eum opprobrijs & contumelijs affecit. Cui appollonius. Misereatur tibi deus fili. & nichil horum que dicis tibi deus imputet ad peccatum. Ille vero hoc audito spunctus est. & statim se christianum confessus est. Iudex vero hoc audito iratus. iussit ignem fieri et eos in medio proici. quod & factum est. Interim vir sanctus orauit ut ad gloriam nominis christi ignis extingueretur. & statim ignis rore celi diffusus extinguitur. Quod ut vidit iudex cito contritus est. & credidit in christum. Tandem ducti sunt in vinculis coram prefecto. sed & qui duxerunt eos contriti sunt. & christi nominum adherentes. etiam ipsi vinculi sunt. & iussu prefecti. aqua passionis facta est eis aqua baptismi. & proiecit mare corpora simul omnium in aridam. simulque sepulti egritudine sanati. & orationibus pie petentium adhuc ibi subueniunt. Centum orationes vir sanctus totiens flexis genibus per diem. & toride per noctem complebat. Indumentum eius erat stupeum collobium & lintheum. quo collum & caput obuoluebat. quod dicitur in deserto permansisse nunquam veterata. Circa hunc sanctum erat templum & simulacrum quod sacerdotes propter iras pro aqua pluuiarum circumferabant. quos omnes orando stare fecit immobiles. & nec bobus adhibitis potuit moueri simulacrum. Sic steterunt tota die ac nocte rapidissimis estibus adusti. Tandem scientes hoc ei pro sanctum accidisse. incenso simulacro crediderunt in domino. **LXVIII. De eodem.**

Primis adhuc diebus cum cepisset habitare in spelunca. aderat dies sanctus pasche. Erant eis tantummodo pauci & siccus panes & olera ex his que sale aspersa reponi apud eos solent. Iussit ergo fratres ut peteret unusquisque a domino si quid in die festo sumere libenter habeat. Quod illi iusserunt eum facere. Cumque impleret orationem. Et omnes responderent amen. Ecce repente ante fores spelunce vident astare homines sibi penitus ignotos. cum magna ciborum copia. in quibus erant quedam que omnino in egypti regionibus nunquam visa sunt. pomorum genera. & magnitudo incredibilis nucum. ficum. & malapunica. faui mellis. & lactis copia. nuclij quoque ingentes. panes candidi & mudi qui tamen peregrine viderentur esse primum. Viri vero qui hec attulerant statim ea tradiderunt. festinanter quasi ad eum a quo missi fuerant regressi sunt. Moras tanta fuit copia. ut usque ad diem penithecostas quotidie ministrata sufficerent. Illique certati erant. quod a deo solennitatis gratia sibi missi fuerant. Quidam ex fratribus poposcit ab eo. ut sibi daretur humilitas & mansuetudinis gratia. Quo orante impletum est. Omnia fame omnes habitatores loci venerunt ad eum cum vxoribus & pueris. qui iussit eos pascere donec non haberet nisi tres sportas panis. qui vnius die victum monachis prestare debebant. quas etiam iussit prestari in medium. & eleuatis ad deum manibus ait. Nunquid non potest manus domini

multiplicare hec sicut dicit spiritus sanctus? **N**ō de-
 ficiet panis in sportis his donec satiemur omnes
 de fructibus novis. **Q**uattuor ergo annis mensi-
 bus non cessavit erogari panis de sportis. nec de
 esse potuit aliquando. **M**otus ergo dyabolus ait ad
 eū. **N**ūquid helias es tu. aut aliquis alius ppheta-
 tarū. aut apostolorū. q̄ hoc facere ausus es. **Q**ui
 ait. **Q**uid in dē. **N**ōne pphete & apostoli homines
 erant. qui nobis & fidei suā & gratiā tradiderūt.
Aut tūc deus p̄sens erat. nūc vero absens. **M**o-
 ris erat apud eū. ut fratres ei? nō prius cibū su-
 merent q̄ omunionē dñicam p̄cipere circa horā
 nonā. & post hoc interdū sic usq; ad vesperā p̄ma-
 nebāt verbū dei audientes. post hoc cibo sūpto
 alij ad heremū secedebāt p noctē totam diuinas
 scripturas memoria recolētes. **A**lij p̄cepta gratia
 xp̄i. statim discedebāt. scz soli spiritali cibo sten-
 ti. & hoc faciebant p plurimos dies. **I**ubebat fra-
 tres semp gaudere dicens. **T**ristenē gentiles. lu-
 geant iudei. plangent sine cessatione peccatores.
Iusti vero letent. **N**ō oportet prozsus inesse tristi-
 ciā his quib; salus in deo est. & spes in regno ce-
 loz. **N**am hi qui terrena diligūt sup fragilibus &
 caducis rebus letant. **N**os qui tante glorie spem
 & eternitatis expectationē habem; cur nō omni
 exultatione gloriemur. **D**icebat quoq; p̄p̄ta fra-
 tres aduenientes traditum est adorandos esse. ut
 certū sit in aduentu eozum. aduentū dñi haberi.
Sic em̄ & abzhaam suscepit eos qui homines vi-
 debant. dñs aut in eis intelligebat. **I**nterdū etiā
 cogere debem; fratres ad corporale requiem p̄tra-
 ipoz voluntatē. **M**onebat ut si fieri posset. quo-
 tidie omunicarent monachi. ne qui se faciat lōge
 ab his. lōge fiat a deo. **I**eunia legitima. id ē. q̄rte
 & sexte ferie dicebat nō esse soluenda. **Q**uia q̄rta
 feria iudas dñi traditionem cogitauit. & ip̄e dñs
 sexta feria crucifix; est. **V**idebit; q; qui in his die-
 bus sine aliqua necessitate soluit statuta ieiunia.
 uel cū tradente tradere saluatorem. uel cū cruci-
 figentē crucifigere. **S**i ergo his dieb; supuenerit
 aliquis. ponenda est mensa ei soli. qd si noluerit
 nō est cogendus. **C. LXIX. C. De euagrio palladio. mela & paulo. C. Socrates.**

Qrat tūc t̄pis euagrius duoz macharioz
 discipulus. a gregorio nazāzeno dyaco-
 nus ordinatus. & cum eo descendēs in
 egiptū. & viros illos inspiciens. vitā illoz imita-
 bat. **H**ic archidiacon; gregori; aspectu erat pul-
 cerim;. & circa cultū vestis ornatus. **C**ūq; eum
 quidāz senator zelotipus uxori sue nollet esse no-
 tissimū. mortē ei pabat. **E**uagri; aut vidit in som-
 nis q; quasi p crimine p̄phensus esset. ferroq; vim
 ctus pedes & manus ad supplicium duceret. **Q**d
 dū fieret. quidā ptulit euangeliū. & pmisit eum
 esse liberandū. si a cōstantinopoli recederet. **I**oq;
 opulit sibi iureiurādo pmitti. & ille tactis euāge-
 liis. hoc se facere pmisit. & vinculis solut;. **E**xp-
 rectus est. & credens visioni pericula declinauit
 & venit hierosolimā. **I**s duos libros valde viles
 scripsit. quozū vn; est de actuali vita intitulatus
 monachus. **A**lius appellatus cognitionalis.

Socrates. **H**ui; euagri; discipul; fuit palladi;
 cui; liber & de his & de silib; affluenter loquit;. **H**ic
 ait. **O**portet & discere que nescim;. & fideliter
 docere q; nouim;. **I**nter hos erat & melas ep̄s
 ad cui; ecclesiam cuz venissent qui ep̄s arzanis
 resistentes exilio deportarent. **V**iderunt eū tanq̄

vltimū ecclesie ministrū candelas p̄parantē. quē
 & interrogauerūt ubi esset ep̄s. **A**t ille. **E**go vos
 ep̄o nūciabo. **T**ūc ex itinere fatigatos ad ep̄i ho-
 spitium duxit. & posita mensa parauit ut valuit.
 post prandiū se dixit esse ep̄m. **A**t illi mirati. pro-
 pter reuerentiā dederūt ei fugā. **E**t ille. **N**ō decli-
 nabo inq; qd mei similes libenter patiunt;. **H**ui;
 melantis frater fuit salomon ex negociatore mo-
 nachus. **P**aulus aut in libia quingentos monachos
 habuit. nichil opabat;. nec p̄cipiebat nisi q; p̄mede-
 ret solū. **Q**uotidie. ccc. orationes quasi in tributū
 deo soluebat. & ne numero delinqueret. totidem
 lapides ponebat. **E**t ad singulas oratōes lapides
 ponebat in sinu. **C. LXX. C. De abbate oz.**

Sanctus oz apud thebaidā erat nonage-
 nari;. barba p̄lixa. vultu & aspectu le-
 tissim;. literas primo ignorauit. **S**ed da-
 ta est ei diuinitus gratia. & oblato codice a fra-
 tribus. q̄si olim iā sciens literas legere cepit. **C**on-
 suetudo ei erat nō prius corporale cibū sumere.
 q̄ spūalem xp̄i omunionē accipere. **I**dem oz dixit
 ad discipulū. **V**ide ne aliquando alienū verbū ad-
 ducas in cellam istā. **V**idim;. & aliū senē bonum
 noīe mansuetudine omnes hoīes p̄cellentem. **D**e
 quo dicebāt. q; neq; vnq; iurauit. neq; mentitus
 est. neq; iratus. nec ociosū aut supflūū p̄tulit sez
 monē. **L**egit de sancto oz. q; hic cuz iam multos
 annos in heremo pegisset. apparuit ei angelus di-
 cens. quotcūq; in hac vita posieris. uerteris ad sa-
 lutem. sup tot p̄ncipatū accipias in futuro. **M**l-
 ta aut milia hoīm p eū uersa sunt. **Q**uotiens fra-
 ter aliquis venit. volēs in heremo morari. sibi cel-
 lulam parauit. & suplectilia dedit. **V**nodā autez
 tpe ut ip̄emet retulit sub nomine alteri;. venerūt
 demones in specie celestis militie. tanq̄ magnum
 regem in curru deducentes. **I**sq; qui a ceteris ut
 rex habebat dicebat ei. **O** homo implesti oīa. sup-
 est ut tantū adores me. & transferā te in celū si-
 cut heliam. **Q**d audiens cogitauit. **Q**uid est hoc
Nōne ego quotidie saluatorē meū & regez adoro.
 hic si esset ille. nō a me posceret qd indefinēt me
 facere sciret. **T**ūc ait. **E**go regem meū habeo. quē
 quotidie sine intermissione adoro. tu aut non es
 rex meus. & primuo demon euauit. **H**ic etiā san-
 ctus tribus annis pane angeloz vixit. nullū cibū
 terrenū sumens. **S**ed angelus eidez de celo tercia
 die afferebat. **D**icit etiā q; fratres cū eo omozātes
 sepe angeloz aspectū i ecclesia canentiū hymnos
 et laudes puigiles viderent. **E**rat inter alios co-
 pres presbiter annoz circiter. lxxx. **H**ic interroga-
 tus de melchisedech. r̄debat os suuz dicens. **V**e
 tibi copres. qz que tibi mādauit deus ut faceres
 dereliquisti. et que a te non requirit. illa scrutari
 p̄sumis. **E**ius olera cū quidā gentilis furatus eēt
 nō poterant coqui. nec aqua calefieri. **Q**d fur vi-
 dens. retulit que abstulit et factus est xp̄ianus.
Eadem nocte venerūt fratres quib; olera colle-
 cta fuerūt necessaria. vnde sanct; copres domi-
 no duplices honores retulit. **C. LXXI.**

De sancto mucio heremita.
Hic narzabat nobis q; prim; in illa here-
 mo. fuit quidā mucio; homo sanctissim;. **Q**ui
 primo fuerat latro maximus. et se-
 pulcroz violator. in omnibus flagicijs opinatissi-
 mus. **Q**ui cum quadā nocte ad quadā virginem
 deo sacratā p̄ tectū cū quibusdā machinis vellec

irrupere. difficultate perpetrandi operis fatigatus somno opprimere. et per visum sibi assistere videt. quendam regio habitu dicentem. Desine iam ab his flagitijs. & ab hac effusione humani sanguinis. & ab execrabilibus furtis. ad laborē puerie vigilias. & suscipe angelicā celestiq; militiā. & ego te habē duces militie & principem faciam. Et ecce ostendit ei exercitus monachoz. & principatū sup euz tenere iubet. Euigilans astantē vidit virginē requirētē quis esset. & cur. & vnde veiret. Et ille quasi amens effectus. nichil respondit nisi hoc tāmmodo. ut ei ecclesiā ostenderet. Quē illa duxit ad ecclesiā & obtulit p̄biteris. quoz ille pedibus p̄stratus. rogabat se xp̄ianū fieri. & locū penitentie dari. Illi autē primi psalmi tres primos versus tradūt ei. quos sibi dixit sufficere. Tribusq; diebus p̄manēs apud eos. p̄fectus ē ad heremū. vbi plurimo tpe demoratus est cibū ex radicib; herbarū capiens. Rediens autē ad p̄biteros reddidit versus suos. tam verbis q̄ operib;. Permanēsq; apud eos ebdomada vna. redijt ad heremū. vbi p̄ vij. annos in omni gratia degens. plenitudinem gratie p̄secutus est. Ita ut omnes pene scripturas memoriter teneret. Cibū die dñica tantū sumebat diuinitus delatum. qui ei sufficiebat usq; ad alteram dñicā. **C. LXXII. C. De miraculis eius que narrauit sanctus copres.**

Quoniam autē diligentissime sepeliendis mortuis indumenta aptaret. At ad eū quidam adolescens eius discipulus. Vellez ut me mortuū ita indueres. plane inquit faciā. & tam copiose induā donec dicas sufficere. Post non multum t̄pis ille defūctus est. quo induto. ait ad eum corāz omnib;. sufficiūt hec tibi ad sepulturāz o filiolo. an adhuc vis ut aliquid addamus. At ille obuoluta iam facie vultuq; p̄stricto. dixit omnib; audientib;. sufficit pater. implesti qd̄ p̄miseras. Pergens autē aliquādo ad visitādos fratres quos instituerat. reuelatū est ei a dño q̄ quidā eger mortuus esset in proximo. hora iam erat ad vesperam. Cūq; videret solem iam demergi ad eū. ait. In nomine dñi nostri ihesu xp̄i sta paulisper in itinere tuo. & expecta me donec ad vicū pueniam. qd̄ & factū est. Ingressus autē domū fratris p̄ quo festinauerat. inuenit eū iam defūctū. et oratione facta. accedens ad eū osculatus est eū dicēs in lecto. Quid magis desiderij habes. abire & esse cū xp̄o. an p̄manere in carne. Tūc ille recuperato spiritu. paululū resedit dicens. Quid me reuocas pater. melius est michi abire & esse cū xp̄o. p̄manere autē in carne qd̄ michi ē necessariū. Dormi inq̄ in pace fili & ora pro me. At ille p̄mō se reclinās in lectulo dormiuit. Aliū fratrem decubentē eū vidisset mortē difficiliter accipere. increpauit dicēs. cur imparat; es ad p̄fectionē. At ille. Oro pater ut intercedas pro me. quatin; michi parū temp; ad penitentiā dñs largiā. Cui sanctus. Nūc inq̄ spaciū penitentie requiris. vbi vite t̄pus implesti. quid faciebas in hoc omni vite tue t̄pe. nō potuisti vulnera tua curare. quāmo recentiora semp addebas. At ille cū p̄manebat exorans. ait ad euz mucio. si vltra nō addas tuis malis mala. orabo pro te dñm. Et cū orasset ait. Ecce tres annos p̄cessit tibi dñs. At ille surgens sine aliqua dilatione. secutus est eū ad desertū. Expletis autē trib; annis reduxit eum ad locū vnde eū assūpserat. statuitq; eū in medio fratrum. atq; ex ip̄o materiā de fructu;

bus penitentie p̄duxit ad fratres. Ip̄o autē sermone faciente. cepit frater ille quasi paululū dormiē. & p̄mō in p̄petuū quieuit. Iste mucio sepe trāsiuit nilū pedibus suis aquā habēs usq; ad genua. frequenter ingressus est ad fratres hostijs claus. & ad quēcūq; locū voluit in momento t̄pis quous longe positus est euectus. **C. LXXIII.**

De miraculis sancti copres. & abbate helias.
Quoniam hec & multa alia copres narzaret vnus ex nobis quasi ad incredulitatem eoz que dicebantē tedere cepit. & p̄ te dño dormire. Et ecce vidit p̄ visū libzuz aureis literis scriptū in manib; copres. vnde narzatio senis deduci videbat. & vocem cuiusdā viri canicie venerandi dicentē sibi. Cur nō audis intente que recitantē tibi. sed incredulus dormitas. Hoies autē regionis illius arenam que a sancto calcabat & benedicebat. asp̄gebant p̄ agros ut terre sterilitas auferret. hucusq; verba copres de mucio. Hic copres inueniens manicheū seducentē pluēs nec potens eū verbis excludere. ait ad populum accendite ignē plurimuz. & tūc ambo in eremus in flamā. & si quis exustus nō fuerit. hui; vera est fides. Quo facto. senex apprehendēs manicheū cepit p̄rabere eū ad ignē. Nō inq̄t ita. sed vnusq; nostr; singulariter ingrediat. p̄m; tamen intrare debes. qui hoc ip̄m p̄posuisti. At senex in nomine xp̄i se p̄signans ingressus est flamā. que huc & illuc diuisa nihil ei nocuit. & stetit ibi dimidia fere hora. Qd̄ videns popul; opulit aliū intrare. at ille cepit subsistere & subtrahere se. Illi vero apphendentēs eū in ignē p̄iicerūt. deinde cūz dedecore fugarūt. Idem vero narzabat fuisse in finib; antioi ciuitatis. que est metropolis thebaidis heliaz c. & x. annoz senē. quoz. lxx. in solitudine trāsegerat. Hic dicebat. qd̄cūq; vicū p̄prie passionis abijceris. eius vicij demonē etiā de obsessis corporib; poteris effugare. **C. In vitaspatriū.** Dixit helias tres res timeo. vnā quādo aīa mea egressura est de corpore meo. Alterā quando occursum suū iudici. Terciam quando p̄ferenda est de me sententia. Ad hūc helia qui peccantē nolebat suscipere dixit anthonins. Nauis in pelago faciēs naufragiū p̄didit qd̄ portabat. et vacua vix p̄ueit ad terrā. Cur ergo liberatā i terza vultis submergere. Idem helias dixit. Pallor cum humilitate. & macies. decus est monachi. Idē monachus edens multū & operās multū nō p̄didit. qui vero parū edidit & si parū opat; p̄didit & viriliter agit.

C. LXXIII. C. De abbate siro & paulo & esaia. Hieronimus.

Siracus autē copres inter cetera miracula que narrauit. addidit etiā de beato syro & paulo. & esaia. Qui cū aliquādo ad ripam fluminis sibi inuicē occurissent. ut fratrem quēdā visitaret. noie anub. dep̄cantib; illis dñm ne in via impedirent. nauicula eis apparuit. quaz ascendentes. iter qd̄ tridū erat. in vna hora p̄fecerūt. Cūq; applicuerunt dixit beatus esaia. dñs ostendit michi virū ad quē im; occurrentē & dicentē vnicuiq; nostrum secreta cordis nostri. & paulus ait. Et dñs ostendit michi q̄ post tridū moriet homo ille. Cūq; ad monasteriū a flumine iter incederent. occurrens eis anub et benedicens eos. Et post de vnus cuiusq; meritis patefecit. Dixit ei paul; quia nouim; te post tridū decel suruz a mūdo. tu nobis de actib; tuis quib; deo

placuisse. ad memoriā & corroboratiōē fidelium narza. Qui ait. Ego nichil vnq̄ magnū feci. hoc tamen custodiui. semp̄ in p̄secutiōe saluatoris nomen p̄fessus sum. nunq̄ mentitus sū. nūq̄ terrena desiderare volui. nunq̄ gratia xp̄i michi defuit. Sed omnē cibū quē desiderauī. angeli michi afferebant. Nichil eoz̄ q̄ in terzis fuit. occultauit a me dñs. Nūq̄ somnū appeti. sed semp̄ eū videre. sed & angelus dei michi semp̄ assistit. qui omnia que in mūdo gerunt ostendit. Vidi etiā cetus iustoz̄ martirū & monachoz̄ sanctorū. quoz̄ opus semp̄ est laudare deū & benedicere in simplicitate cordis & fidei. Econtra vidi sathanā et angelos ei⁹ in eterna pena ignib⁹ tradī. Cūq̄ hec & alia per tridū eis narasset. spiritū tradit in man⁹ angeloz̄. videntib⁹ illis delatū in celum. & laudantem deū cū angelis atq̄ canentē. **C. LXXV. De sancto heleno & eius miraculis.**

DE sancto aut̄ heleno dixit cū diu in heremo habitass̄. voluit fratres visitare. q̄bus & attulit cibaria. Cūq̄ in medio itinere pondere eoz̄ grauaret. vidit onagros p̄heremū discurrentes. quoz̄ vnū vocauit dicēs. In nomine dñi mei iesu xp̄i. veniat vn⁹ vestruz̄ & ferat sarcinā istam. Et p̄mū vnus accessit. ip̄m q̄ simul cum sarcina velocissime ad fratres detulit. Alio quoq̄ tpe visitans fratres. inuenit eos non apeo solenniter celebrare diem dominicū ut deberent. agnita causa. sc̄z q̄ nō habebāt sacerdotes. q̄ transflumen quoddā manebat quo nemo venire poterat. p̄pter crocodilū q̄ in medio occidebat homines. Ait senex. Ego vadā p̄pter sacerdotem. Tūc veniens ad aquā vidit crocodilū venientē & supponentē se sibi. & ascendit sup̄ eum. & cito deuect⁹ est ad cellā sacerdotis. quē adduxit secū ad aquā ut transiret. Cūq̄ sacerdos nō adesse causaret nauigiū. respondit. Ne timeas paratū est. & voce magna crocodilū vocauit. & dorsū ei⁹ ascendit. P̄sriter vero solo visu bestie p̄teritus. au fugit. nec vllaten⁹ voluit ascendere. Tūc vir sanctus solus trāsuectus est. & cū a bestia descēdisset ait. Melius est tibi mori. q̄ tot scelerū reatu inuolui. & p̄mū expirauit. Cōtigit etiā ut quidā adolescens illū maxime dep̄cāret ut eū posset imitari ad heremū. quo impetrato. tandē secutus est eū. Hūc eoz̄ demones turpib⁹ fornicationib⁹ & cogitationib⁹ affligerēt. cito ad sanctū helenuū aufugit. p̄fitens ei peccatū & illusiones. Tūc vir dei digito suo circūducto in arena circa cellulam adolecētis cūculo. p̄hibuit ī noīe dñi ihu ne demones statutū limitem transgredereēt. Et ita v̄tute verbi. decetero adolecens securus in spelūca p̄mansit. Hic etiā aduenientib⁹ fratrib⁹. nō habebat quid eis apponeret. sed solebat iuuenē videre sibi deferentē cibaria quecūq̄ appeteret. Quibus ante cellam depositis iuuenis nō p̄paruit.

C. LXXVI. De sancto abbate paphuncio. Hieronim⁹ in vitasp̄trū.

Quidam & monasteriū paphuncij. q̄ & habitator erat v̄līmī deserti in regionibus heracleas splendide apud thebaidā v̄bis. Hic cū multo tpe angelicā vitam duxisset. oratiōe facta ad dñm. ut ei ostēderet cui sanctorū similis esset. affuit ei angelus dicēs similit̄ esse cui dam symphoniaci. qui in vicino loco cantādi arte victū quesuit. Tūc vir dei inuento illo. vitā ei⁹ scrutatus. & inuenit eum primo fuisse latronē. &

inter cetera mala duo laudabilia gessisse. Ait em̄. Cū ego & socij mei quondā virginem quondā rapuissem⁹. & socij mei corrūpere eam voluissent. ego de manib⁹ illoz̄ rapui. & intactā domi restitui. Alio quoq̄ tpe vidi mulierē in heremo honeste forme erantē. Cūq̄ hanc michi causā diceret. q̄ vir suus cū duob⁹ filijs suis incarceratus esset p̄pter debitū p̄scale. & ip̄a etiā ad p̄siles penas quereret. & ideo sic oberabat. ego duxi eam ad speluncā meā. & animā eius post tridū fame colapsam refeci. & dedi ei. ccc. solidos. quibus post modū vir suū & filios liberauit. His au dicitis vir sanctus. dixit se nūq̄ tale fecisse. Adiuēgens. q̄ ergo nō minimo loco habetis apud deū. se q̄re ip̄m. Tūc ille cito de manib⁹ p̄iectis fistulis secut⁹ est eū. Ac trienuiū in maxima abstinentia p̄tinuauit. & sic inter manus angeloz̄ reddidit spiritū. Tūc orauit sanctus paphuncius ut ante. cui angelus dixit esse se similit̄ primario cuiusdam vicij. Ad quē cū vir dei venisset. cū magna reuerentiā suscept⁹ est. Et ei⁹ vita requisita. vix impetrare potuit. vt sibi eam referret. Tandē ait. Quoniam vir dei sanctus es. ideo cūctis alijs occultata. tibi pandam licet minima sint. Ego vxorem duxi tantūmodo causa p̄lis. ex qua tres filios suscepti. Jam. xxx. anni transacti sūt. ex quo vltim⁹ natus est. nec postea ip̄am vel aliā noui. siliter nec ip̄a aliū virū. Addidit etiā q̄ suscipere hospites nō cessabat. hospitem sine viatico nūq̄ dimittēs. In iudicio nūq̄ p̄sonā acceperat. litigantes nūq̄ p̄teries. nisi eos p̄cordasset. nunq̄ greges eius alienas fruges leserant. Volentē seminare in agro suo nūq̄ p̄hibuit. meliora noualia illi relinquens quantum in se fuit. Nūq̄ p̄m̄ isit ut potentior inferiorē p̄meret. Sed studebat ut neminē p̄staret. Et quid plura inq̄. omnia opa misericordie in quātū potui. uel in quātū audire potui hoīem fecisse. quantum in me fuit expleui. Hoc audiens vir sanct⁹ ait. nichil tale feci. Igit̄ restat tibi ut nudus nuduz̄ xp̄m imiteris. Quo audito. statim abiit. nec post multū tempus vir sanctus sedens in cella sua. vidit animā illius ab angelis delatā. & statim adiit cellam illi⁹. que nō longe erat a sua. & inuentū corpus sepeliuit. & seip̄m maiorib⁹ exercitijs dedit. Tercio orauit sanctus sicut prius. Et tūc ei angel⁹ ostēdit viā qua incedens inueniret sibi silem. Tunc p̄cedens vir sanctus. inuenit mercatorē duas naues habentē. ī quib⁹ habuit. xxx. miliū solidoz̄ ad mercatum. Quē cū videret sanctus ait. Relinque hec q̄ de terra sunt. & celestib⁹ te iūge. & statim ille acquieuit. post aliquot tempus p̄sumatus est. & cōgregatus est ad p̄gregationē iustoz̄. Et nō multo post assistit angelus paphuncio dicens. Veni benedictē ingrediere eterna tabernacula tibi debita. Tunc vnā diem postea agens. p̄sriteris aduenientib⁹ ait. Nemo siue fur siue mercator debet cōtemni. q̄ in omni gente habet deus animas aliq̄s sibi placentes. Et postq̄ virtutes a deo sibi datas narauerat. vitā finiuit p̄sentē. & ingressus ē eterna. Idem paphuncio p̄pter latrones p̄tra p̄positū suum bibit v̄num. & sic lucratus est eos.

C. LXXVII. De thais meretrice uersa.

Hic eo tpe puella que. **C. Ex gestis ei⁹.** Nam nomine thais. decoza nimis. quaz̄ mater eius a paruulo statuit ī p̄stibulo. facta q̄ est famosissima meretrix. Multi em̄ etiā lōginq̄s regionib⁹ ad eā p̄fluebāt. S̄z & amatoēs

eius pro zelo litibus inter se osertis. frequentē ei⁹ limina sanguine replebāt. Qd̄ cū audisset paphūcius abbas. sumpto habitu seculari. & vno solido pfectus est ad eā. Quā ut vidit. p̄tinus pferens solidū ei dedit. Que accepto p̄cio ait. Ingređiamur domū. Cūq; igress⁹ eēt. inuitat⁹ ab ea. ut lectū p̄ciosus vestib⁹ strātū ascenderet. Dixit ad eā. Est hic aliquis locus secretior. At illa. est. Et senex. In illū egrediamur. At illa. si hoīem vereris. nullus te in hoc loco aspiciet. Si vero deū metuis. ubiq; fuerim⁹ inspicit de⁹. Cui senex. scis esse deū. Illa respondente. se scire deū. & ei⁹ regnū futurū. tormenta quoq; peccatorū. Senex ait. Si ergo nosti. cur tantas animas p̄didisti. & nūc nō solum p̄ tua aīa. sed etiā p̄ o illoz ratione redditura damnaberis. Illa hoc audiens. pedib⁹ ei⁹ p̄uoluta. cū lacrimis triū dierum inducias petijt. post quos factura esset quidq; ei p̄ciperet. Qui cū ei locuz ostendisset vbi venire deberet. illa collectis omnib⁹ que ex peccato lucrata fuerat. platisq; in mediū ciuitatis. populo spectante obussit. Et p̄ hoc ad locū quē abbas ei ostendit. p̄xerit. Quam ille repto. virginū monasterio. in cellulā quam recludens. hostiū plūbo sigillauit. & puā fenestraz reliquit p̄ quā ei cibus modicus inferret. Iussitq; illi quotidie parū panis aridi. & paululū aque ministrari. Atq; querenti quomō deberet orare deū. Respondit. Nō es digna deū nomīare. sed tantū incubens. ostra orientē respice. hunc sermonē frequenter iterās. Qui plasmasti me miserere mei. Igit̄ tres annos oclusā abbas paphūcius p̄doluic. p̄uectusq; est ad anthoniū. ut ab eo requireret an deus peccata sua illi dimisisset. Cūq; iubete antonio discipuli eius nocte singuli singillatim orassēt incessanter. ut deus alicui ex eis. causā illā declararet. Cito vidit abbas paulus lectū in celo p̄ciosus vestib⁹ adornatū. quē tres virgines clara facie tenētes. tres lampades ante eū custodiebāt. eratq; sup eum lectū corona imarcessibilis posita. Cūq; paul⁹ eis diceret. nō est hec gloria nisi patris mei anthonij. Ad hec vox diuina respondit. Nō ē patris tui anthonij. sed thaisis meretricis. Qd̄ cū mane facto paulus retulisset. agnita dei virtute. paphūcius euz gaudio discessit. Et mox pfectus ad locum. hostiū qd̄ plumbo signauerat. dissipauit. Dixitq; beate peccatrici. Egredere. q; remisit tibi deus peccata tua. At illa. Testor inquit deū. q; ex quo hic ingressa sum. ex omnib⁹ peccatis meis q̄si sarcinā michi feci. & ante oculos meos statui. & sicut nō discessit anhelitus de naribus meis. ita nec quidē vno momēto vsq; ad hanc horā peccata mea a me recesserūt. **CLXXVIII.**

De sancto basilio cesariensi episcopo.
Eodem tpe basilio cesariensis ep̄s capadocie clarus habitus est. Cui⁹ vitā mirabilem descripsit sanctus amphilochius yconij ep̄s. **Amphilochius.** Hic basilio. cum olim esset septennis a parentib⁹ literis p̄hiciis deditus. postea matrē verborū athenas app̄hendit. ibi euz gregorio nazanzj postea ep̄o. & iuliano. & libanio studuit in doctrinis grecis. ibiq; nullatenus inuenire valēs oīm creatorem. quada; nocte vigilante. eū diuinus quidā fidei splendor accendit. plustrare toti⁹ religionis scripturam. Proferētusq; in egiptū. libros sacros petijt. & diuinoz meditationi vacauit. Reuersusq; in greciā. multis pl̄is viam salutis ostendit. Inter quos eubolū p̄-

ceptozē suū requirēs inuenit disputantē. **Rephē** ditq; eum. hi autē qui cū eo erant. quis resp̄ndit te inquit o p̄he. Qui respondit. aut de⁹. aut basilius. **Cōuersusq;** ad basilium ait. Que est diffinitio p̄hie. Qui resp̄dit. Prima diffinitio p̄hie est meditatio mortis. Et ille admirans ait. Quis est mūdus. Qui respondit. qui est sup mūdū. & dulces quide; sūt mundi sermones. **Amatus** autē est mund⁹ ei qui p̄met eū viciose. Et alia est voluptas corporis. alia spirit⁹. & simul hec coesse nō possūt cuiusdā. Nemo em̄ potest duob⁹ dñis seruire. **Tribusq;** dieb⁹ incibati. acquirētes manserunt. **Tūc** eubolus agnita ab eo via veritatis. humiliavit se sub eo offerēs se & sua. **Venditq;** omnib⁹ q̄ habebāt. & datis pauperib⁹ ut irent in hierusalem. veniūt anthiochiā. vbi libanio sophiste & discipulis eius cū verbū fidei p̄dicassent. venerunt hierusalem. ibi ab ep̄o maximo regenerationez p̄strati petentes. veniūt cū eo ad iordanē. & orauit basilio signum reuelari fidei eius. **Tūc** venit sup eos fulgur. & colūba ex eodem fulgure q̄ turbans aquā reuolauit in celū. Et post annū baptizati. redierūt anthiochiā. vbi sub milecio ep̄o dyaconus p̄secratus est basilio. **Deinde** cesareaz illis aduentib⁹. nocturna visione reuelat⁹ est eusebio ep̄o aduentus eoz. Et q; successoz ei⁹ fieret basilio. qd̄ nō multo post factū est. Et p̄secrat⁹ petijt a deo sibi dari gratiā & intellectum p̄p̄rijs sermonib⁹ offerendi sacrificium altaris. Et post sex dies in extasi factus est. in aduētū spiritus sancti ministrare cepit. **Quada;** nocte aduenit ei dñs hiesus in visione cū apostolis faciens p̄positionē panis in altari. & excitauit eū dicens. Repleatur os tu uz laude. ut singulis diebus offeras michi sacrificium. Qui nō ferens oculis visionē. accessit ad altare. & sic scripsit i cartha. Repleat̄ os meū laude. ut hymnū dicat glorie tue. Et post finem orationis exaltauit panem. & diuidens in tres p̄tes. vnā omanicauit. **Aliam** reseruauit sepelire sibi. **Tercia;** imponēs colūbe auree que sup altare p̄penoit. Et exeūte eo eubolus & cleri princeps. q̄ stabant ante portā templi. p̄strati coram eo dixerunt se vidisse lucem intelligibilem in templo. & viros candidatos. & audisse vocem populi glorificantes deū. Et p̄gregata multitudo in ad diuinū mysteriū in ecclesia. quidā hebreus mysteriū officij explorare volens. p̄miscuit se populo. Et vidit in fantē p̄tin in manib⁹ basilij. Et accedens cū alijs sūpsit vere carnē & vere sanguinez dñi. Qd̄ indicans vxori sue baptizatus est cū omni domo sua. **CLXXIX.** **De seruo quem a potestate dyaboli liberauit.**

Quidam etiā senator nomie p̄teruis suā filiā voluit deo p̄secrare. Cui inuidēs diabolus vnū de seruis suis ad amorē eius incendit. Qui alloquens incantatozē vnū accepit ab eo. epistolā dicentē. **Vade** & sta sup monumētum gētilis nocte. & exalta carthā in aere. & astabunt ibi demones q̄ adducunt te dyabolo. **Quo** facto. dyabolus legens epistolā ait. credis in me. qui respondit. credo. Et ille abrenunciās xp̄o. qui ait. abrenuncio. **At** ille. p̄fidi estis vos xp̄iani. qui quādo opus me habetis venitis ad me. **Sed** post p̄pleta desideria vestra reuertimini ad xp̄m vestrū q̄ benigne suscipit vos. s; fac michi manu scriptā xp̄i tui & baptismatis abrenūciationē volūtariā. & p̄fessionē mei. quā habeā i die iudicij. & statim

cōplebo desiderū tuum. qđ & fecit. Tūc immisit spiritus fornicatōis ad puellam & inflamauerūt eam in amorem iuuenis. q̄ p̄iciens se in terrā. cepit clamare ad patrem. *Miserere michi pater. qz torquetor p̄pter talem puerū. iūge me illi. alioq̄ moriar.* Ille vero multis p̄cibus & blandicijs nullatenus valuit resistere. dedit eā puero. Qui post modicū t̄pus a quibusdā designatus est ecclesiaz nō intrare. neq; sacra cōmunicare. & dixerūt iugi eius. *Scis qz vir tuus nō est xp̄ianus. sed aliene fidei.* Tūc illa dolore repleta prostravit se. & cepit ungulis se discerpere. & pectus tundere clamās. *Heu cur nata sum.* Ad quā vir eius accurrens. nō esse verū qđ audierat ostendebat. Tūc illa in orationē veniens ait. *Si vis michi satisfacere. cras eam simul ad ecclesiam. & coram me p̄cipua sacra mysteriū.* Tūc coactus dixit ei sententiā capituli. *At illa cucurrit ad sanctū basilium narzans ei gestoz ord inē.* Qui vocans puerū sciscitatus est ab eo si ita esset. *Et ille cū lacrimis retulit omnia.* Cui sanctus. vis reuerti ad deū. *Qui respondit. volo. sed nō valeo. qz scripto abnegauī xp̄m. & p̄fessus sum dyabolo.* Cui sanctus. nō sit tibi cure. benignus est deus. *Et iterum. Credis saluari.* *Qui respondit. Credo dñe. adiuua incredulitatē meam.* Tūc recludēs eū facto signo crucis in eo collaborabat ei p̄ tres dies. Post quos visitauit eū dicēs. *Quomodo habes fili.* *Qui ait. sancte dei. nō fero clamores demonū & terrozē & lapidationes. tenētium manu scripta mea. & dicentiū. Tu venisti ad nos. nō nos ad te.* Cui sanctus. *noli timē. i deū crede. & dans ei modicaz escā cū signo crucis xp̄i recludit eū.* *Et post paucos dies visitans ait. Quomodo habes. qui respondit. a longe clamores eoz audio & mimas. sed nō video eos.* *Et itez dās ei escam. & recludens abiit. xv. die reuersus ait. Quomodo habes frater.* *Qui respondit. bene sancte dei. vidi em̄ te hodie in visu pugnantez p̄ me. & vincente dyabolū.* Tūc vir sanctus vocans omnes ecclesiam. monuit ut orarent p̄ eo illa nocte. *Apprehensūq; puerū ducebat in ecclesiam. Quē etiā dyabolus inuisibiliter apprehendens. conabat rapere euz de manu eius. ita ut virum sanctū oppelleret trahens puerū.* Cui ait. *p̄iudicas me o basilie. Ego em̄ nō veni ad eū. s; ip̄e ad me. & ecce manuscripta cartulā quā ego ad iudiciū fero.* *Audiebant etiā plurimi vocē eius clamante populo kyrieleyson.* Cui sanctus. *Benedictus deus nō deflectet populus iste manū ab altitudine celi. donec reddas manuscriptā.* *Et orante diu populo manib; extēsis in celū. Ecce manuscripta p̄ aerem delata ab omnib; visa venit. & in manib; basilij posita est.* *Qui gratias agens ait puero. Cognoscis has literas.* *Qui respondit. Ecce pater. de manu mea scripte sūt. Et distrūpens eas reddidit euz iugi suedans ei regulā decentē.* **LXXX.** *De p̄bitero anastasio et ei? leproso quos basilij visitauit.*

Sanctus quoq; basilij quadā die splendore diuino illustratus. exiuit de ciuitate sua. dicēs quibusdā ex discipulis suis filij. *sequimini me. ut videatis mecū gloriā dei. & admiremur de discipulis maijstruz.* Cognouit & hoc virtute sp̄s sancti. p̄biter anastasius. Qui habebat vxorē. xl. annis. secuz in virginitate cohabitante. & ip̄e quotidie in pane & aqua ieiunabat p̄ter sabbatū & diē dominicā. *Dixitq; mulieri sorori sue visū. Ego vado agricolari. Tu surge*

& orna domū. & circa horā nonā thuribulū & cereos accipiens. vade obuiā sancto basilio archiepiscopo. *Venit em̄ diuertere in domū peccatoruz.* Qđ cū illa cū veneratione & timore fecisset. Sanctus pater data ei benedictōe ait. *Quomodo habes dña theogenia. Que expauens in vocatione nois sui dixit. bene sancte dei. Qui ait. vbi est dñs anastasius frater tuus. Que respondit. dñe vir meus est. & abiit agricolari. Qui dixit. in domo tua est. Expauens mulier his verbis & stupefacta. cecidit in terrā clamans. Sancte dei ora p̄ me peccatrice. qz magnas & admirabiles in te video causas. Qui faciens sup eā orationē coram omnib; ait. *Extende pannū inter brachia tua. & cū extendiss; eū. iussit effundi carbones de thuribulo in pannū. & supponens incensum ambulabat p̄cedens eos.* *Venientib; ergo in domū p̄biteri. obuiauit & ip̄e. & osculatus sancti pedes ait. Vnde michi ut veniat sanctus dei ad me. Cūq; abiissent in ecclesiam. iussu archiep̄i p̄biter ad sanctū mysteriū stetit. & dū ministraret. vidit sanctus basilij & qui dam de dignis t̄pe exaltatōis corporis dñici. spiritū sanctū descendente in specie ignis. & circumdante p̄biterum & altare. Cūq; cōmunicassent & ad domū redissent. accipientib; illis escam. dixit ei sanctus basilij. *Enarra michi vnde tibi thesaurus iste. & que est vita tua.* *Qui respondit. Ego peccator sum subditus tributis publicis habens iuga bouū duo. vnū ad ministratōez peregrinoz. alter ad ministratōez vectigaliū. & est coanilla mea mulier ista. que ministrat pauperib; & michi.* *Dixit ei sanctus. voca eam sororē tuā sicut & est. & enarra michi virtutes tuas.* *Qui ait. Nō habeo quicq; bonū. & alienus sum ab omni virtute. Tūc duxit eū sanctus ad vnā e cellulis domū. & dixit ei. *Aperi michi hostiū. Qui cum nollet aperire. dicens esse necessariū domus. Sanctus aperuit illud sermone. & introiens inuenit ibi leprosum. plurib; corporis mēbris defluxuz. Dixitq; p̄bitero. Cur volui sti occultare thesaurū tuū illū. Qui respondit. vere furiosus est & iniuriosus. Ideoq; timui ne forte laberē in sermonē. Cui ille. bene in illuz certasti. sed sine me nocte hac ministrare ei. ut & ego mercedem recipiā. Tūc reliquerūt sanctū dei in cellula cum leproso. clauerūtq; hostiū. At ille tota nocte faciens sup eū orationē sanauit eū. & ducēs eū reuersus est in ciuitatē.* **LXXXI.*****

De scriptis sancti basilij & regula eius.

Hieronimus de illustribus vnis.

Basilij cesaree capadocie que p̄zi machacha vocabat. ep̄us egregius cōtra eunomium elaborauit libros. *De spiritu sancto volumen. & in exameron. omel. viij. & astericon. & alios breues variosq; tractat.* **Actoz** *De libris sancti basilij hic apud nos tantū hos reperit in exameron libros. x. De institutōne monachoz regulā in libro vno. De libris quide; exameron multa opa in operib; nostris diuers locis excerpti. De institutis autē monachoz ad edificationē legentiū. & ip̄i? beati viri sanctitatem atq; prudentiā innotescendā. hoc in loco quedā vtilia breuiter inserere volui.* **Basilij in regula sua** *Ea que nobis ista sūt. si recte & opetent moueamus in opus. hoc est s̄m virtutē viuere. Si vero nature beneficia corūpam. hoc est in maliciā vergere. Est ergo mali diffinitio ista. nō recte uti motib; aī a deo nob̄ istis. Virtutis autē diffinitio*

eisdem motib? recte uti fm mandatū dei. & fm
 sciētiā. Igit affectu quodā naturali ostrigimur
 ad omne qd bonū putam? Sed & erga carnis no-
 stre p̄p̄inos nullo docēte in amore ostrigimur.
 & his quoq; quoz beneficia accepim? omni affe-
 ctu & officijs copulamur. Et qd tā bonū qd de?
 Ineffabilem p̄sus ego sentio amorē dei. & q̄ sen-
 tiri magis q̄ dici possit. Quia ergo dñs in nobis
 virtutū semina seminavit. sine dubio horum fru-
 ctum requirit. **C.LXXXII.** **De laude**
vite solitarie & omnis.

Purimū aut̄ prodest ad cōservandā dei
 memoriā secretius et remotius habitare.
 nec cū his qui negligentē agūt viuere.
 Accidit em̄ hic ut respiciens anima ad multitudi-
 nē nequiter viuentiū. primo quidez impediā. ne
 malozū suozū capiat intellectū. et possit que dēre
 liquit per penitētiā purgare. vel causas culpe
 viciozū emendatōe recidere. quia ī comparōe pes
 simozū aliquid iā magni estimat se perfecisse. De
 inde impediē oturbationib? & occupationib? q̄s
 omnis vita hoīm habē solet. Verū tamen in mul-
 tis etiā video vniuersale esse. omnez vitā ducere
 cū his qui eiusdem volūtatis sūt atq; p̄positi plus
 q̄ solitariā. Primo qz etiā ad vsus corporales vi-
 ctusq; misteriaz vnusquisq; solus nō sufficit. sed
 inuicē opa nostra indigem? sed nec ratio carita-
 tis p̄mittit qd suū est querere. Deinde nec culpa
 suas aliquis facile agnoscit. cui qui arguat nemo
 sit. In uentū aut̄ fratrū delinquenti delictū suum
 facile apparet. cum a plurib? arguit̄ uel notat̄. S; &
 aduersus istidias demonū multo cautior est &
 utilior societas plurimoz q̄ solitaria vita. Incōti-
 nentie signū est. iordimatis & incōpositis motib?
 agere. In risu cū utiq; subidēdo tantūmodo leti-
 ciam mentis oporteat indicari. Indecoz est enim
 crepitantē cū sonitu eleuare risū. qd p̄ incōtinen-
 tiā mentis accidere solet etiā inuitis. que res gra-
 uitate & p̄stantiaz animi emollire ac resoluere so-
 let. Naturale est cibi desiderū. qm̄ quidē corpus
 humanū semp exolest & defluit. idcirco repleti
 indiget cibis ac reformari. Si quid ergo illud est
 qd potest uel breui? uel facilius hanc replere ne-
 cessitate corporis. id potius in cibis eligendū est.
 S; et quecūq; manifestā al̄ infestā inferūt noxam
 corporis deuitanda sūt. Absurdū em̄ videt̄ p̄pter
 substantiā corporis cibū sumere. & rursus p̄pter
 ip̄os cibos corpori p̄niciem inferre. Oportet tam̄
 omni modo illis uti cibis. qui & facili? & uilius
 p̄parant̄. ut nō occasione abstinentie inueniamur
 p̄ciosa queq; ac difficiliora sectari. du; suauitate
 p̄dimentoz uiles natura cibos in summū & deli-
 catū sapozē conamur extollere. Vestimentū autē
 nobis tale eligendū. quo possit nuditas operiri.
 & uis frigoris atq; omne qd extrinsecus ledit ar-
 ceri. Tale etiā qd nobis vsū exhibeat longiozem.
 ita tamen ut in nullo ledat̄ regula uolūtarie pau-
 pratis. qd deniq; ad omnia nobis possit sufficere.
 & in die honestū appareat. & in nocte necessitatē
 expleat. Velut aut̄ quidā pedagogus est infirmis
 habitus ip̄e religionis. ut etiā inuitos eos ab ope
 inhonesto indecentiq; custodiat. Non em̄ siliter
 turpe est in quolibet alio si inhoneste qd agat. sic
 in his qui vitā sobriam etiā ip̄o habitu p̄sententur
 Cū humilitate debet quis a fratrib? obsequiū su-
 scipere. sicut seruus a dño. sicut petrus a xpo. In
 quo simul etiā docemur eoz periculū. qui nolunt

suscipere fratrū obsequiū. **C.LXXXIII.**
De ypocriti & veritate vite & obedientie.

Interdum quidē potest esse mali cordis
 bonitas simulata. bonū aut̄ cor malū nō
 potest simulare. quia dicit aplus. Pro-
 uidentes bona zē. Quid ergo est gaudiū in dño?
 Hoc certe cū fm mandatū dei gerim? uel in glo-
 riam dei agim? uel p̄ nomine eius gaudent̄ pati-
 mur. uel alijs recte agentib? agratulamur. Man-
 ducat quis & bibit in gloria dei. si in memoria sp̄
 habeat deum a quo pascit̄. si et anima & corpore
 presteť p̄ singula se & gratias agere. & nō secuz
 manducare. & quasi operariū dei. ab ip̄o refici ob-
 hoc ut ad laborē uel expletionē sufficiat mādatoz
 Quomō aut̄ apparet is qui omib? hominib? uult
 placere. cū p̄sentib? quidē his qui laudare possūt
 agit aliquid boni operis. Nullo autē tali p̄sente.
 uel etiā his qui vitupare possūt astantib?. segnis
 est & pigrior ī ope. Si em̄ dño placē uellet. utiq;
 & in omni loco idem esset. et idē gereret p̄ arma
 iusticie a dextris zē. Qui hoc quidez qd ei miūgiē
 deuitat. & aliud querit. multoz causa maloz effi-
 ciē tam sibi q̄ ceteris. qz & adituz p̄tradictionis
 plurib? aperit. & seipm̄ ad p̄tradicendū insuecit
 Si aut̄ ratio est aliqua qua sibi recte excusare ui-
 det̄. exponat hanc ipsam ei qui p̄est. ut ip̄e p̄bet si
 excusatōe dignū est qd allegat. Qui aut̄ obediē-
 do murmurat. infidelitate egrotat. & certe sp̄i
 fiducia nō gerit. Monachus qui autoritate sua ali-
 quid facit. manifestissime morbo supbie detinet̄
 Sed oportet illud suscipere. qd ab his qui p̄sunt
 miūgiē. Qui aut̄ fideliter & pure deuz diligit. et
 certus est de retributione dñi. nō putat sibi suffi-
 cere ea que sibi miūgunē. sed semp ulterioz augmē-
 ta operis querit. etiā si sup̄ vires suas uideat̄ esse
 qd facit. Omne aut̄ qd ad religionem p̄tinet. si ex
 necessitate et nō ex p̄posito ac deuotione fiat. peri-
 culū generat. Si quis fratrū iratus nolit accipere
 aliquid eoz que ad vsū p̄benē. dignū est ut etiam
 si querat nō accipiat. vsq; quo p̄betis qui p̄est. q
 cū uiderit uiciū animi curatū. tūc etiā qd corpis
 vsibus necessariū est p̄beat. Pauperib? ueniētib?
 ad hostiū et petentib?. nō debz vnusquisq; panē
 uel qdlibet aliud porrigere. s; is cui dispensatio
 miūctā est. et cū p̄sideratione debet hoc facere.
 Si quis autē p̄ter eius uoluntatē hoc facere p̄su-
 mit. tanq̄ inquietus et indisciplinatus cōfuetur
 vsq; quo discat loci sui ordinem custodire.

C.LXXXIII. **De opere et psalmodia cete-
 risq; religionis documentis.**

Qui opant̄ in monasterio. utensilib? suis
 debent uti sicut uasis dei uel deo cōse-
 cratis. Qui aut̄ stemnit. ut sacrilegus iu-
 dicandus est. Si quis animā ita incendit in singul-
 a uerba psalmoz sicut gustus intentus est ad di-
 scretionē sapozis ciboz. Ille est qui p̄plet qd dicit̄
 psallite sapienter. Illi cui cellarū cura p̄missa est.
 erga eū qui p̄est meminisse debet dñi dicentis. nō
 possū a meip̄o facere quicq;. ad ceteros uero eius
 qd scriptū est diuidebat̄ unicuiq; p̄. t. o. e. Illuz
 qui p̄est oportet diligenter discutere ad quā par-
 tem aptus sit vnusq; qz. et ita miūgere illud qd
 cūq; est operis uel officij. ut nec illi qui miūgunt
 ex hoc ideo p̄demnent̄ qd nō aptuz alicui officium
 miūxerūt. et inueniant̄ mali esse disp̄atores. siue
 animarū. siue mādatoz dei. Nec ip̄i quib? miūgiē
 occasionē peccati ex hoc habē uideat̄. Ille suscipit

regnum dei. ut puer qui talis est ad doctrinam domini. qualis puer in discendo. qui nec doctoribus tradidit. nec rationes. & verba proponit aduersus eos resistens. sed fideliter quod docet suscipit. & cum metu obtemperat & acquiescit. Solu ad solas accedere nulla religionis ratio permittit. nec quilibet passim. sed certo quis. & certo tempore. & certo in loco. & certis personis apparere & loqui debeat. ut excludat nephanda omnis suspitio. Qui quacumque dei gratiam decinet in suis visibus. & non eo ad aliorum utilitatem vitie. iam tanquam occultati talenti criminis odem nat. Quomodo probari potest. utrum quis arguat peccantem ex affectu pietatis. si cum misericordia hoc agit. Et est in eo illud quod dicit apostolus. Si quis patitur unum membrum suo. & non. Deinde si omni peccato filiter affligit & restringit erga omnes qui peccant. Et iuxta sententiam euangelij inter se & ipsum solus arguat. **Acto** hec de dictis sancti basilij ad presens sufficient. **LXXXV. De gregorio emisenno fratre sancti basilij & de scriptis eius.**

H Verum autem basilio duo **Rufinus. x. li.** fratres. gregori & petrus. quorum alter in verbo doctrine. alter in operibus fratrem ita exequabat. ut uterque uel basilium uel gregorium redderet. Extant etiam ipsius greg. minoris aliquot opuscula luculenta. **Hieronimus ubi super Gregorius emisen?** episcopus frater basilij cesariensis ante paucos annos michi & gregorio nazarenos opera eunomium legit libros qui & multa alia scripsisse & scribere dicit. **Acto.** Huius greg. fratris basilij liber est de imagine. id est hominis conditione. quem edidit in supplementum exameron ipsius basilij. Qui tamen liber caute legendus est. propter quasdam notulas falsitatis intermixtas. Hec autem pauca de infirmitate simul ac dignitate hominis ex eodem libro breuiter conscripsi. **Gregorius emisen?** Nudus quidem naturalibus tegumentis. inermis etiam & inops. omniumque necessariorum reum egentissimus homo in hanc vitam producit. qui iuxta id quod cernit miseratone potius quam felicitate dignus esse uideatur. Non enim armatus productioe cornuum. non unguibus uel dentium munitione munitus. nec aliquo eculeo letiferum insudit virus. Quibus rebus plerumque ferarum atque serpentum. & in uisionem sui naturaliter instruunt. nec pilis corpus obtegunt. cum oporteret eum qui ad aliorum proponere imperium. propriis armis naturali provisione uallari. ne ad custodiam sui aliorum admiculis indigeret. Nam leo quidem & aper & si quid simile est sufficienter pro sua salute uirtute naturaliter possidet. & thauro cornua sunt. & pnicitas leporum. ceruorum saltus & certus inuentus. & alij animalibus magnitudo. & ceteris preminens oris officium. uolatilibus etiam penarum officium. & apibus aculeum. Cunctisque profusus unum naturale quid preidium constat esse collatum. Solus autem homo pro omnibus creditur destitutus. & his quidem qui currendi uelocitate preminent pigrorum. Illis autem qui mole corporis eminent tenuior. his etiam qui naturalibus armis excelunt despectior esse agnoscit. & quomodo dicet aliquis uniuersorum talis sortitus est principatum. Sed ad hoc nichil arbitror esse difficile demonstrare. quod pro id quod nature nostre deesse creditur. certa datur occasio qua subditorum omnium dominium consequatur. Nam si homini admicula corpori suo naturaliter attributa haberet. primum quidem bestiis silis existeret. & occurrence ipsa difficilis appareret. Deinde in alios dominatum exercere sperneret. quorum nullis presus

adiutorijs indigeret. Nunc autem in singulis que nobis mancipant usus uite nostre dirimitur. ut necessariis in eis habere principatum uideamur. Nam corporis nostri tarditas. & ad motum celerem difficultas. equorum nobis adhibere prudentiam fecit. que & annuis lanarum redditibus ea que natura deerant supplementa prospexit. Ex alijs quoque causis que ad uitam necessaria sunt iumenta nobis subiecta sunt. Quia enim & moisu indigebamus & dentibus. ad combendas uisione bestias. id quod nobis defuit canum natura suppluit. pro cornibus & unguibus fortius atque penetrabilibus ferrum ab hominibus inuentum est.

LXXXVI. De sancto effrem syro. Amphilochius de uita sancti basilij.

Doro sanctus effrem syrus cum esset in beremo audiens opera sancti basilij. sine intermissione postulabat sibi qualis esset reuelari. In extasi ergo factus. uidit columnam ignis cuius caput ad celum pertingebat. & uocem desuper dicentem audiuit. talis est magnus basilius. Et primo accipiens interpretem uenit cesaream. In festo autem theophanie. intrans clam uidit precedentem in ecclesiam magnam basilium in stola candida cum clero canisifero. Et ait sequenti se. in uanum laborauimus ut suspicor frater. Iste enim in tali ordine cum sit. non est quemadmodum uidi. & precedente eo stans in loco ecclesie occulto dicebat secum. nos qui portauimus pedes diei & estus nichil profecuti sumus. Et hic cum sit in tali stipatione & honore humano. columna ignis est miror. Hoc eo proloquente misit sanctus archidiaconum suum dicens. Vade circa portam occidentalem & in angulo ecclesie inuenies abbatem habentem cucullam cum altero quodam pusillo & uoca eum ad me. Cumque beatus effrem didicisset propter interpres quem dicebant. Respondit. errasti frater nos peregrini sumus. & abiens archidiaconus retulit hoc archiepiscopo. Quo sacros libros legente uidit sanctus effrem igneam linguam loquentem pro os eius archidiacono. Vade & dic ei. donec effrem intra in presbiterium. obstupescens sanctus in his & genua flectens ait. Vere uere magnus basilius. uere columna ignis. & uere spiritus sanctus loquitur pro os eius. Postulauit autem archidiaconum excusare se. & ut magis post ministerium in secretario saluaret eum. Intrans itaque post implementationem ministerij basilij in secretarium. salutaui eum dicens. Beneuenisti o pater filiorum heremi. qui multiplicasti discipulos christi in ea. & demones eliminasti. Venisti uidere hominem peccatorem deus det tibi mercedem secundum laborem tuum. Cui cum ille omnia que in corde erant dixisset. de manibus eius comunicauit. & faciente eo caritate rogauit eum a deo postulare ut loqueretur grece. Qui ait. Super uirtute mea postulasti. Sed quod fideliter petisti. Veni postulem deum. qui uoluntate timentium se faciet re. Cumque facta oratione surrexissent. Dixit ei basilius. Cur non accipis ordinationem presbiterij quod decet te. Qui respondit. quod peccator sum. Et iacentibus eis in humo posuit sanctus manum in effrem & dixit. Que sunt dyaconi. Tunc sanctus effrem greca lingua dixit. Suscipe. salua. miserere. & custodi nos deus tua gratia. Letati sunt autem spirituales per tres dies. Et ordinans sanctus basilius in interpretem dyaconum. Ipsum uero presbiterum. dimisit eos in pace glorificans deum. **LXXXVII. De libris sancti effrem. Hieronimus de illis tribus uiris.**

Effrem edessene ecclesie dyaconus multa syro sermone oposuit. & ad tantā venit claritudinē. ut post lectionē scripturaz publice in quibusdā ecclesijs ei? scripta recitent. Legi de spūs sancto grecū volumen. qd quidaz de syria lingua verterat. & acumen sublimis ingenij etiam in translatione agnouit. decessit sub valente principe. **¶ Actoz. Hui? .vij. opuscula extant apud nos. scz. De penitentiā. De luctamib? seculi. De opunctōe cordis. De beatitudine anime. De resurrectione. De die iudicij. Ex quib? mlra operib? nostris inserui. Vt autē eiusdē sancti viri prudentiā ac zelum intelligas. Vide qualiter in libro de opūctōe cordis deplotet siml? & arguat corruptionez humani generis. ¶ Effrem in libro de opūctōe cordis. Non est mitis atq; humilis. nō est quietus. nō est firmiter stabilitus. nō est q; iniuriā pessus sufferat. non est qui maledicā & sustineat. omnes furibundi & ad amaritudinem pempti. omnes pigritia torpentes. Inanis glorie cupidus. omnes seipos amantes pūsq; subijciat quis vult habere subiectos. anteq; instruat instruere vsurpat. & si in gradu pcesserit. euz autoritate q; dam insolentē minorib? imperat. exterior autē ornatus vestiuū indicat. q; ea q; terrena sūt sapimus. & p studiuz clarioris amictus ab eterna claritate nudi esse dinoscimur. Huic seculo renūciasti karissimē. & rursū requiem secularem requiris. In tribulatione vocatus es. & tu de refrigerio pūctaris. In nuditate. & studiū vestiuū abhibere pteois. In siti. aquā renuens. vinū bibere delectaris. Ad vigiliā quoq; vocatus es. & inertia somni resoluēris. Ad flendū & lamētandū. & tu cū cachinorifus effūdis. In subiectōe. & ptradiciis. In mansuetudine & huilitate. & tu supbus & elatus iēdis. In caritate. & fratrem odis. Quid aduersus pximū tuū tristis ambulat. cui? on? portare debueras. Quid iugū xpī bonū & suauē. ppter tuā ignauā quasi durū & graue atq; importabile detrahis & incusas. Amator hoīm benignissime a diuro te p miserationes tuas. ne me cū hedis a finistris statuas. ne dicas michi. nescio te. Nam & si peccator sum. tamen ad ianuā tuā pulso iugiter. Et si piger sum & incuriosus. attamen viā tuam incedo. Ascendat dñe in cor meū quasi in siluā flamma caritatis tue. & deuoēt spūmas & tribulos pessimās cogitationes meas. & tribue michi copiosā quasi homini de? gratiā tuā. Venite karissimi negociemur quoadusq; nundine celebrenē. Secularis homo inter dū excusationes p̄tendit. utpote q; seculo colligatus est. Nos autē quid dicem? q̄lem si neglexerim? excusationē habebim? Timenduz est ac tremenduz. ne forte qui nos hic cōstitutos laudib? efferūt. illic nos deridere incipiāt. & qui nos hic beatificant. illic nobis insultant. Amator hoīm benignissime legio a te gregez porcoz absq; lacrimis postulauit. & dedisti ei. Ego autē cū flexu & gemitu supplico bonitati tue. libera me ab iniquitatibus meis. & fac me participem latronis ipius. qui p vnū verbū ofessionis heres paradisi effect? est. Gloria patri qui fecit nos. & filio qui saluauit nos. & spiritui sancto q; renouauit nos.**

¶ LXXXVIII. ¶ De sancto gregorio nazanzeno. ¶ Rufinus. xj. libro.

Gregoriū autē capadocia nobis cū basilio germiauit. Ambo nobiles. ābo athenis eruditī. ambo college. ambo de audi

torio digressi ad pfitendā rethoricam rogabant. Qd opus magnifice quidē implebat basili? gregorius vero magnificentē p̄tendebat. Quiq; cū se totū dei seruitio mancipasset. tantū de college amore p̄sūpsit. ut sedentē basiliū de doctozis cathedra deponeret. & secū ad monasteriū manu iecta p̄duceret. Ibiq; p̄ānos ut aiūt. xij. omnib? grecoz secularū libris remotis. solis diuine scripture voluminib? operā dabant. Earūq; intelligentiā nō ex p̄pria p̄sumptione. sed ex maiorū scriptis & autoritate sequebantur. quos & ipos ex apostolica successione intelligendi regulā suscepisse cōstabat. quoz p̄cipue in p̄phetas omentarios discutientes. thezauros sapientie & scientie recōditos in vasis fictilibus pquirebant. Verū cū iaz ipi sufficienter instructi. diuina dispensatione ad imbuēdos populos vocarent. & ali? alio itinere. ad idem tamen opus vterq; traheret. basili? ponti vrbes & rura circūiens. desideres gentis illi? animos. & paz de spe futura sollicitos. stimulare verbis & p̄dicatione succedere cepit. Gregori? vero bonā terrā cordis sui iugiter excolebat. & multo ampli? hic in semetipso q; ille in ceteris p̄ficiēbat. suscipe ille que renūciantes seculo deferebant ad pedes suos & diuidere ut quisq; eguisset curā gerebat. Iste nichil habendi & omnia possidendi cōtentus sacramento. erga solas sapientie diuitias auarus & multuz cupidus imberbat. & exemplo sui libertatē a sollicitudinib? seculi p̄dicabat.

¶ LXXXIX. ¶ De pontificatu & doctrina eius. ¶ Vbi supra.

Igit basilius nō multo post cesaree capadocie epus fuit. Gregorius vō apud nazanzo opidū in locuz patris epus surrogat? hereticoz turbīnē fideliter tulit. Reddita vero pace. constantinopolim ad ecclesiā docendā venire exoratus nō abnuie. Vbi breui tpe tantuz ad emendandū populū vetustis hereticoz ifectū venenis p̄fecit. & tūc pximū xpīani sibi fieri viderent. & nouellā lucem veritatis aspicere. cū religionis doctor multa quidē verbis. plura tamen doceret exemplis. nec viderent ab eo discipulis aliq; imperari. qd nō prius ipse fecisset. Sed vbi gloriā ofsecuta est. inuidia obnici quidam & p̄scriptionib? minus sanis vti cepere. ut ipa ad p̄pria remeāte ali? ordinaret epus. qd ille susurrari tantū & subdente fenciēs ruminari. ipse p̄fert qd nullus ei dicere audebat. Absit inquit ut mei causa aliq; similtas in dei sacerdotib? oriat. Sed ppter me est ista tēpestas. tollite me & immitte me in mare. & desinet a vobis quassatio. Tūc regress? in ecclesia sua qd supfuit vite tempus exegit. Et quoniā fessa iā etate & corpore inualidus erat. successorē sibi ipse delegit. quo ecclesiam gubernante. debilitatis & senectutis ocio fruere. **¶ XC. ¶ De libris eiusdem & fuga cure pastoralis. ¶ Hieronimus de illustribus viris.**

Gregorius nazanzenus epus vir eloquentissim? p̄ceptor meus. & quo scripturas explanante didici. ad .xxx. milia versuum omnia opa sua oposuit. E quib? ista sūt de morte fratris cesarij. laudes machabeoz. laudes cipiani. laudes athanasi. laudes maximi p̄bi. post exiliū reuersi. quē falso nomie quidaz herona supscripserunt. qz est & alius liber vituperationem eiusdem maximi p̄tens. quasi nō licuerit eūdē & laudare & vitupare p tpe. Et liber exameron

versu virginitatis & nuptiarum terra se differentiū
Adversū eunomiū libri duo De spūsancto li. iij.
 Contra iulianū imperatorē li. j. Secutus est autē
 polemīus dicendi caractere. viuoq; se ep̄m ordi-
 nans ruri vitā monachi exercuit. Decessitq; ante
 hoc fere triennium sub theodosio imperatore.

Acto. Hic scripsit apologeticū. quē quidam
 in latinū transferens. in plogo eiusdem scribit. q̄
 iste gregorius signaculū castitatis integrū custo-
 diens. cū phie studijs adhuc minor apud athenas
 flozeret. vidit p̄sopozē sedenti sibi & legēti duas
 satis decoras dextera leuaq; feminas confedis-
 se. Quas ille castitatis instictu oculo t̄ cūioze respī-
 ciens. que nā essent. & quid sibi vellēt p̄cūctabat̄.

At ille eū familiarīus opletentes aiūt. Ne mole-
 ste accipias iuuenis. note tibi & satis familiares
 tibi sum. Altera em̄ ex nobis sapientia. altera ca-
 stitas dicit̄. & misse sum. tecū habitare. qz iocū-
 dū satis & mundū in corde tuo habitaculuz p̄ pa-
 sti. Deinde cū ob eximiū literarū p̄fectū athenis
 ut oratoriā doceret astringere. furtim nauem in
 gressus abscessit. marisq; tempestate vexat. deo
 seruituz se vouit. & ita fecit. Cū autē a patre ep̄o
 in sacerdotiū esset surrogatus. Hoc egre ferēs di-
 scellit ad t̄pus. Postmoduz v̄o regressus. scripsit
 apologeticū in libris duobus causas discessionis
 sue. uel etiā reditus allegans. Post hoc etiā defū-
 cto patre successit in ep̄atum apud nazanzo breue
 opidū. Et inde cū post valentis arziani t̄pa. catho-
 licū recepisset ecclesiā. p̄stantimopolim ad institu-
 endā ecclesiā uel docendā transire exortatus est.
 ut videlicet superi⁹ dictū est. Ibi ergo ep̄us p̄sti-
 tutus docuit. vbi & hieronimus sanctarū scrip̄tu-
 rarū studijs ab eodem eruditū se dicit. causas qui-
 dem sui discessit. qnas in apologeticū exponit hic
 inserere volui ad eius humilitatē atq; prudentiā
 declarandā. simul etiā ad quorundā p̄sumptuosaz
 ambitionē p̄fūdendā. qui dignitates ecclesiasticas
 nō solū humiliter nō fugiūt. sed etiā impoztune se
 ingerūt.

**C. XCI. De apologia eius su-
 per fuga p̄dicta. Gregorius nazanzen⁹ in apo-
 logetico li. ij.**

Ilius p̄urbationis mee causa qua tāq; p̄tinaciter p̄radixi.
 & soluta verecūdia que semp̄ indissolubilis
 michi comes extitit tam impudentē restiti-
 fuit repentina supuentio. sicut cū sonus repenti-
 nus increpauerit. turbantē subito terroze percussit.
 Deinde recordatio quietis & silentij mei. Cū hoc
 viderem michi impediri. qd̄ ab initio vite dilexi.
 & in maximis periculis deo voui. Nichil em̄ reue-
 ra michi videbat̄ homini p̄stantius ad beatā vitā
 q̄ clausis carnalib⁹ sensib⁹ extra carnē mundūq;
 effectū quēpiam in semetip̄m ouerti. Alienūq; a
 mortalib⁹ curis effectū. sibi soli & deo loqui. ut
 cūctis visibilib⁹ altior factus. mentē suā diuinis
 sensib⁹ repleat. & celestib⁹ formis absq; admixtō-
 ne terrena. vere speculū immaculatū effect⁹ ima-
 ginis dei. & ex ip̄ius lumine semp̄ lumen accipiēs.

Auspicia quedā uel initia futuri seculi in eo ferēs.
 atq; in terzis adhuc posit⁹ s̄ortio angeloz qd̄am
 modo p̄fruens. Despectaq; atq; derelicta fragili-
 tate terrena. ad supna spiritūsancti subuectōe
 transferi. Si quis forte vestrū huiuscemodi amo-
 ris ardozem aliquādo sensit. scit que dico. & que
 loquor agnoscat. Sed quibusdā inuidie languoz
 recte iudicandi impedit sensū. & operi optimo no-
 men infligūt. viciosum philosophiā xenodoxiam

vocantes. & p̄claram sapientiā ac studia. iactātie
 appellationib⁹ infamantes. Paratior em̄ est impe-
 ritoz turba ad derogandū bonis studijs q̄ ad imi-
 tandū. ut sit eis omni genere delictū. dū & mani-
 festa & publica mala nō vitant. & occultis & re-
 cōditis bonis nō credūt. Erubui quoq; de quibu-
 soam quos vidi nichil penitus ad emendationez
 vite sue p̄mens habere. & immūdis pedibus in
 sancta certatim irruere. & priusq; primo aditu ac
 ianuis digiti haberent. ad tribunal p̄tinuo tende-
 re. atq; ad sacerdotiū festinare. ac repulsis ceteris
 ip̄i sacris altarib⁹ incubare. ita ut s̄m antiquū p̄-
 uerbiū merito dicat̄. qd̄ saul inter p̄phas. Quāuis
 autē p̄difficile sit scire regi. id est. regenti se obtē-
 perare. multo difficili⁹ est scire alios regere. cui⁹
 scz regimimis. quāto spes & gloria maior est. tan-
 to periculū grauius quippe habentib⁹ intellectu.
Nam & si quis est in rectore vicioz morib⁹. faci-
 le in eos qui ad obtemperandū p̄esto sūt ei trans-
 fundit̄. & multo facilius qd̄ malū est ab eo trāsit.
 q̄ si quid in eo virtutis & industrie fuerit. Nichil
 em̄ tam facile q̄ fieri malū etiā si nemo doceat uel
 opellat. p̄difficile est autē fieri bonū. parati sumus
 ad recipiendū malū q̄ plurimi velut si aride stipu-
 le quis scintillā ignis inijciat. que insup uētis etiā
 inspiratib⁹ anime. velociusq; malicie pua scintil-
 la p̄sumitur. q̄ virtutis ignib⁹ uel accēdi uel etiā
 calefcere possimus. **C. XCII. De peri-
 culo & cautela cure pastoralis.**

Arendū est autē ne inueniamur morū
 & virtutis decore pictozes quidā pessi-
 mi p̄ alijs pictozib⁹. id ē. plebeis q̄ quā
 debent in semetip̄is depingere imaginē. eius pessi-
 ma p̄bentes exemplaria. uel certe ne accidat nob̄
 v̄sitati puerbij. & qui ad alios curandos p̄sumus.
 inueniamur ip̄i scates vlcereb⁹. Ceterz nō facit̄
 est malū nō esse. eū cui docendi sūma omitterit̄. qd̄
 vtiq; culpabile & dedecorosū est etiā his qui do-
 cent. Sed oportet eū omnib⁹ bonis esse p̄ditum.
Nūq; etiā putare debem⁹ aliquē s̄mem nobis bo-
 noz factū aut p̄ficiendi terminuz positū. nec ita
 ad lucem deducenda sūt que recte a nobis gesta
 sūt. q̄ detrimento op̄tanda que nondū implere
 voluim⁹. & ascensus quidā nobis putand⁹ ē vitā
 hec. ex quo nichil refert explicuisse. q̄ ascenderit.
 nisi qd̄ restat euaserit nec nosmetip̄os ex ceteroz
 collatione metiamur. ut magnū aliquid esse pute-
 mur. si forte aliquib⁹ p̄stantiores inueniamur.
 sed damnū poti⁹ illud arbitrem⁹. si nō nos digne
 loco & gradu nostro geram⁹. Et si q̄ a nobis ge-
 ranē. nō ex negligentū op̄atione. sed ex p̄cepti
 auctoritate pendant. Nō oportet autē illos qui p̄-
 sūt. vi uel necessitate subiectos p̄stringere. sed ra-
 tione & vite exemplis suadere. qz omne qd̄ extoz
 queē inuitis cū eo qd̄ tirānicum videt̄. nec p̄seue-
 rare quidē potest. Solet em̄ redire quidq; violē-
 ter attrahit̄. sicut nouelle arboris si quis cacumē
 inclinauerit. relaxata rursus in qd̄ fuerat redit.
Qd autē ex p̄posito & volūtate fit. tā legitimū est
 q̄ certū. validissimis v̄culis p̄prie volūtatis astri-
 ctū. Reuera michi videt̄ ars artiū esse. & discipli-
 na disciplinarū. hoīem regere uel imbuere. qui sic
 certe est & inter omnes animantes maxime mo-
 rib⁹ varius & volūtate diuersus. Nobis qui p̄su-
 mus summū studiū est vincere eos qui carnaliter
 amant. nec vllō modo volūt nobis cedere. ad p̄-
 sus semetip̄os dimicantes. ita ut sint nobis velū

quoddam aduersus eos pro quibus militam? duz vnusquisqz tantu studij gerit in prelegendis & oc cultandis morbis peccatoz. quantu oportebat ha bere studij ad egritudinem medico ostendenda. **A**lios puenit coram omnibus argui. qz monita secre tiora ptemnunt. **A**lios secretius pmoneri. qz publi ce correpti. impudentiores fiunt. **A**lioz puenit oia diligentius obseruari & vsqz ad minimu discuti. eoz pcpue qui du mala quadaz arte sua celari se putant. adusu ceteros erigunt & inflant. **A**lioz aut oportet nonnulla pterire. & videtes tanq non vidisse. & audientes tanq non audisse. ne ad prem ptu vltimu veniant p increpatione. qui fortassis erubescunt culpas extendere ac multiplicare. do nec eas ignorari putant. **A**udaces vero & pcpie tes efficiunt. cu eis vltimu emedationis atqz vni cum remedium interupta fuerit verecundia.

C. XCIII. C. Item de eodem.

DEniqz philosophari sim deu. & scire aia rum gubernacula ptemere. & pesse cete ris. & regere alios. cu ipe recte regenti bus obedire non du didicerim. sup me esse negociu duxi. pcpue in hoc tpe in quo videmus homines huc & illuc pueri. ac pcurbari oia. ut nichil esse melius videat. q fugere e medio & latere. **H**ester na quide bella non metuo. nec ista bestia que nunc infurxerit ecclesijs. id e iulianu apostataz prime sco. in quo est dyaboli plenitudo. licz ignes mme licet gladios intenet & bestias. licet omnes qui ante se fuerit psecutores crudelitate excedat. li cet noua supplicioz genera exquirat. vnu michi e ad omnia stare mediu. vna victoria libent mor tem p xpo suscepisse. **A**d intestinu aut bellu vici o. quid agam nescio. que michi auxilia oparem qd donu spull sancti inuocet. quibus armis spualibus aduersus dyaboli astutias me circudez. **E**go qui dem inualidissimuz me esse ad hmni prelia fateor. & ppterea me terga dedisse ahteoz. & velat co fustione facie mea singularis sedi. qz amaritudine repletus sum. tacere quesiui. intelligens q tpus malu sit. **C. XCIII. C. Qualiter debeas xpiani solennizare.** **I**dem in smone de natali dni.

Dem festu celebram? no humane deuo tionis. sed diuine dignationis. no eoz q ex mudo sunt. sed eoz que sup munduz sut. **P**ropter qd nequaqz postes & ianuas cozone mus. nec plateas & copita ponem? nec cantatri cum choros statuam? ut aures sonis musicis dele ctemus. nec gustu illecebrosis saporibus iritem? nec tactui male pspecta ptingere pcedam? non delicatis vestibus ac fluidis resoluamur. nec orna mentoz splendoze gloriemur. no auri fulgoze. nec coloz fucis fallentibus rapiamur. no altis thozof tapetibus extruam? no preciosa tentoria. nec vi ni peregrina nomina requiram? nec cocoz noua & exquisita odimeta ventri & gutturi pparam? **N**ec terza & mare multi precij nobis stercoza co ferant. **H**oc em nomine michi vident honozande delicie. **N**o alter altez p incormentia vincere stu deat. **M**ichi em incormentia est. omne quidqd plz est q sufficit alijs esurientibus & indigentibus q ex eode luto atqz ex eadem massa formati sunt. quin potius fratres hoc gentilib? pcedam? **I**loz sit ta lis solennitas. qui etia deos suos vsturis carniu & tetrus putant nidozibus delectari. **I**lli psequen solennitate diuina ventris distentione pcelebrent pessimoz demonu & picatoroz & cultozes neqf

simi. **N**os aut si delectari oportet & delectari in vbo dei delectemur. **E**t delicias nostras in legis da meditate ul intelligetia requiram? ut p solennitatis ratione deliciaz nobis causa pueniens efficiat. **C. XCV. C. De laude vite mona stice.** **I**dem in sermone de monachis.

Dosui ego ori meo custodia & labijs meis silentiu dedi. **Q**uonia quide videba ose ques esse pri? ope philosophie purgari mente debere. & ita demu aperire os & attrahere spiritu. atqz eructare verbu bonu & loqui dei sapentia pfecte inter pfectos desideraba videre sanctu illu psallente choru. gloriaz deo in ecclesia offerentiu. qui in lege dni meditant die ac nocte. & exultationes dei in gutture eoz. qui ad exem pluz & pmonitione melioris vite ceteris omnibus viuunt. legis quoqz dei & euagelij xpi taciti pdica tores. **I**n quibus ipe quoqz habitus pfert virtutis insignia. birsutu caput incopris & horrentibus comis & quantu sufficit actolis. pedes nudi & apo stolicis similes. **I**ndumentu vilitas arrogantia secu li sugbiamqz ptemnans. zona ipo sui neglecta pre ciosior. paru quid cohibens vestimentu quantum enagari no sinat. **I**ncensus ordinar? oculus no ob erzans. nusqz ridetes. sz placide subridetes. & ma gis ut teperantiaz risus cohibeant & subridendo oprimant. **S**ermo cu ratione placus. aut silentiu verbo pcpiosus. laudando no nimij. sz quantuz ad hortatione sufficiat no adulatione. **I**ncrepacio cu laudatione gratiosior. ac tristicie & leticie mensu ra iustissima. & pmodissimu ex vtroqz tparentu. leuitas cu austeritate. libertas cu verecundia. ita ut altez no impediat ex altero. **M**iseri turbis. & secedere ad secretu. veruqz agere cu mensura. ne in altero hominibus. in altero deo diuizant. omne vicia sine omunis vicijs agentes. secretam vo no absqz omuni ducentes fraternitatis affectu. **E**t que maiora omnibus et clarioza sut. in paupertate di uites. nichil habentes & omnia possidentes. nichil in mudo habentes. & sup mundu viuentes. quibus labor delicie. q in carne positi exera carne viuunt. quoz pars dns. ppter regnuz pauperes. & ppter paupertate reges. **I**n humilitate gloriosi. **I**n infirmi tate fortes. **I**llos aut qui insanabiles sunt refugia mus & vitem? ne forte stazis eoz maculemur. & no tam sanitate nostra illis tradamus. q illoz egritudinem capiam? **C. XCVI. C. De sancto ambrosio mediolanensi epo.** **C. Hieronim?**

Eo tpe post auxentij sera in croniciis. mozte. mediolani ambrosio epo pstituto omnis ad fidem rectam ytaliam puerit. **P**aulinus. **P**osico siquide in amministrazione pfecture galliaru. patre suo ambrosio. natus e hic sanctus ambrosius. qui infans in aerea ptoz in cunabilis cum dormiret apto ore. subito examen apum adueniens facie eius & ora ppleuit. ita ut ingrediendi egrediendiqz vices frequentaret. qz nutriticem abigere volente pater phibes. expecta bat paterno affectu quo fine illud miraculu clau dere. **A**t ille post aliqdiu euolantes in tantam aeris altitudinem subleuate sut. ut humanis oculis minime viderent. **Q**uo facto teritus pater ait. **S**i infantulus iste vixerit aliquid magni erit. **I**lls igit examen apum dno iam in eius infantia opera te. scripto qz ipi nobis generabat fauos. qui cele stia dona annuciant. & metes hoim de terrenis ad celos erigerent. **C**u aut rome esset adolefca

quandā puellam matris sue domesticā sacerdotū man? osculari videns. ipse ludēs offerēbat dextera. dicēs etiā sibi id ab ea fieri oportere. Si quidem episcopū se futurū memorabat. loquēte in eo spiritali sancto. qui illuz ad sacerdotiū nutriebat. At illa ut adolescentē & nescientē qd diceret respuebat. Postq̄ autē disciplinis liberalibus edoctus ex urbe regressus est. in auditorio prefecture p̄torij ita splendide causas porauit. ut a viro illustri p̄bo tūc p̄fecto eligere ad p̄siliū tribuendū. postea p̄sularitatis suscepit insignia. ut regeret liguriam emiliamq; puincias. Veniensq; mediolanūz mortuo auxentio arziāne p̄fide ep̄o. Ibiq; ab utraq; p̄te in episcopū elect? licet adhuc cathecumin? cū penitus renueret. & cū intentionē populū nullaten? reuocare posset. fugā parauit. Egress? autē noctis medio ciuitatē. cum tincinū p̄gere se putaret. mane ad portā mediolani ciuitatis que romana dicit. dño fugā eius impediēte inuenit. Cūq; inuentus custodiret a populo. missa est ad imperatorē valentinianū relatio. qui euz sumo accepit gaudio. letabat etiā p̄bus p̄fectus. q̄ verbū ei? impleret in ambrosio. Dixerat em̄ p̄ficienti. vade nō ut iudex. sed ut ep̄us. Vbi autē relatiōi responsū est. baptizā. & omnib? officijs ecclesiasticis impleis. viij. die ep̄us ordinat. Post aliquot annos ad p̄p̄iū soluz. id est romā p̄gens ibi sanctam puellā sup̄ memoratā inuenit. Que cū dexteram eius osculare subridens ait illi. Ecce ut dicebam tibi sacerdotis manū oscularis. **C. Hieronimus.** Eo tpe melana nobilissima romanoz mulierū. & marcelli quondā p̄sulis filia. vnico pectore tūc urbano filio derelicto hic rosolimā nauigauit. vbi tanto virtutū. p̄cipueq; humilitatis miraculo fuit. ut thecle nomē acceperit. Theodolus miserabilis p̄sbyter dū aduersus p̄ficientiā furoris sui sacrificia deo offerre audeat. in medijs p̄cib? elidit. **C. XCVII. C. De morte valentiniani & successoribus eius.**

Ualentinian? autē subita sanguinis eruptione. qd grece apoplexis vocat. brigitione morit. Post que gratianus assumpto in imperiū valentiniano fratre cū patruo valente regnavit. Anno dñi. ccc. lxxviii. mundi v̄o quartimillesimo. ccc. xli. **C. Historia tripartita li. viij.** Valentiniano itaq; mortuo. Anno imperij sui. xi. ytalie milites. vi. die post mortem eius. filium eius valentinū puerū imperatorē p̄stituerunt. cui? imperiū frater & patruus licet ingrāte q̄ eis ignorantib? factū sit. tamen postea susceperunt. Hic natus est de iustina. quā cum seuera valentinianus pater simul habuit vxorē hoc modo. Iust? iustine pater constantij t̄pibus cū esset piceni iudex. vidit in somnis. q̄ ex dextro femore imperialem purpurā genuisset. Que visio. cuz p̄ famā renisset ad constantiū. fecit occidi iustuz. Cui? filia tantū puenit ad seuerē noticiā. ut cū ea habitaret. Cui? pulcritudine seuera obligata dixit imperatori. Quā iustina adeo speciosa esset. ut ei? amore etiā ipa caperet. Quā imperator volens accipere. nō tamen seueraz abicere ex qua gratian? nat? erat. legem p̄posuit publice p̄ ciuitates. ut liceret volētib? habere duas vxores. Quā posita. iustine cōiūctus est. ex qua valentinianū iuniorē habuit. & filias tres. iustā. gratam. & gallaz. Quarū due virgines p̄manserunt. iustā & grata. gallaz vero duxit theodosius maior. ex qua filiā habuit placidam.

Honoriū vero & archadiū ex placella p̄ore p̄iuge habuit. **C. XCVIII. C. De impietate valentis & p̄fecti ei? in christianos.**

Anno valentis. xij. qui fuit prim? annus nepotū eius. multi monachozū vitrie p̄ tribunos & milites celi sūt. Valens em̄ lege data. ut monachi militarēt. nolentes fustib? iussit interfici. **C. Socrates in historia tripartita.** Cum iussisset valens omnes catholicos. ab edissa urbe expelli. quodā muliercula paup̄ suū filiu? sevens in brachio hostio nō clauso curzebat ad ecclesiam. vbi omnes catholici p̄uenerāt. cū p̄fect? eis mandasset. ut nemo in ecclesia remaneret. nolens eis parcere. Indignatus autē p̄pter illā mulierē ait ei. O infelix quo sic indecēter curzis. At illa. quo alij. Tunc ille. Nō audisti inquit. q̄ p̄fectus occisurus est vn̄uersos qui ibi reperient. Audiui inquit. & ideo festino ut inueniar inter eos. Et hūc inquit pueruz. cur trahis. ut inquit & iste martir efficiat. Quo audito. statim ille recurrens ad p̄cipem. dixit omnes paratos esse ad mortē. impiū vero esse tantos in breui occidere. & sic ab ira reuocauit principem. **C. Theodoricus.** Postea p̄fectus ex p̄cepto p̄ncipis cogens eos. aut eis p̄municare. aut in exiliū ire. Cūctis tacentib? ait duci eoz eulogio. Cur taces. Nō oportet inquit nihil interrogatū respondere. At ille. Nōne vobis omnib? locutus sum. & quib? p̄municat imperator p̄municare vos monui. Et ille Pastorem inquit habeo. & illius nutibus obedio. mox p̄fectus. lxxx. ex eis destinavit in trachiā. Cum autē p̄fectus diceret ad sanctū basilii. q̄ p̄ vno verbo qd est homouision. nō est tanta p̄secutio suscitanda. Respōdit basilius. Qui diuinis saginant eloquijs. corū pere de diuinis dogmatib? neq; vnā sillabam patunt. sed p̄ his omnes mortis species amplectūt. Amicitias autē imperatoris magnas cū pietate iudico. sine qua potius p̄ncipem has appello. Cūq; p̄fectus eum vocaret stultuz. Hanc inquit stulticiam semp̄ bibere exopto. Demostenes autē super imperiales epulas ostentus presente imperatore cuz basilio certando barbarismū fecit. ut dictum est sup̄ius. Tūc basilius subridens ait. Vidimus demostene sine literis. Būq; ille mimaretur apli? Tūc est inquit de pulmentarijs cogitare. nō dogmata diuina decoquere. Post hoc imperator ita dilexit eū. ut optima p̄edia illi daret ad op? pauperum & leprosoz. qui ab eo gubernabant. Post paucū vero tempus p̄ioz oblitus. legem de illi? exilio p̄pria subscriptione roborare volēs. nō potuit. Calamus em̄ stritus est q̄ passi sunt. & secūdus & tercius. Tūc ille tremens ambab? manib? cartam rupit. **C. XCIX. C. De affrate monacho. & augurio valentis. C. Sozomenus.**

Interea valente furēte apud anthiochiā cōtra catholicos. erat ibi affraces monachus. que per plateaz transeuntē de palatio respiciēs imperator. vilissimo indutū pallio. & in longeva senectute p̄perantem. dixit ei. Dic michi quo vadis. pro tuo inquit oraturus imperio. Cui imperator. oportet te domi orare s̄m monachicū morem. Optime inquit dicis si p̄mitterea sic facerem. & hoc egi donec oues xp̄i pace fruerent. Quia ergo tumultu maximo cōmouent. ne captiue teneant. necesse est me vbiq; discurre. easq; a necessitate saluare. Hoc audito imperator interminatus tacuit. Vn? autē cubiculari? eius

qui balnei curā habebat. asperē locutus est viro sancto Sed statim post verba descendens ut imperatori pararet balneū. mente captus in feruentem aquā descendit. ibiq; extinctus est. Erat autē acceptissimas in carceris in cella reclusus. qui. lx. annis. nec visus est ab alio. nec locutus est alicui. Tūc valentē antiochie furentē reuocauit liber themistij philosophi in quo porauit. qz ppē discor diā ecclesiasticā nō deberet esse ita infestus. cum apud paganos vltra. ccc. sectarū differentia videret. & vnusq; in sua sententia pmaneret. & forte hoc deo potius gratū esset. dū nō a cile cognoscit. & diuerso mō gloriatur. quatin? vnusq; amplius timeat. du; megritate scientie eius. uel quomō. uel qualiter. uel quācūq; sit magis ignorat. **Hieronim?** Eodē anno. id ē. valentis. xij. theodosius theodosij postea imperatoris pater & plurimi nobiliū occisi sunt. **Socrates in historia tripeita.** Eo siquidem tpe. valens nigromātiā fecit. pscrutans quis post eū imperaret. Demon autē quattuor literas demōstrauit. e. o. d. Imperator autē zelo ductus. multos hui? noīs occidit. putans eos tirānidem velle assumere. Occidebant ergo theodori. theodozi. theodoli. & quicūq; has literas in capite sui nominis habebāt. Quo timore plurimi sua nomina mutauerūt. negantes cum iuramento que prius habuerant. **Actoz.** Ex hac occasione videtur occisus fuisse theodosius pater theodosij impatoris. quū eā hieronim? tacuerit.

H Anno deniq; im- **cozum hieronimi.** perij sui. xiiij. Valens de antiochia exire opulsus. sera penitentia nostros de exilio reuocat. lacrimabile bellū in trachia omisū est. In quo deserente equitū p̄sidio. romane legiones a gothis cincte vsq; ad internitionē cese sūt. Ipe autē imperator valens cū sagitta saucius fugeret. & ob dolorem nimīū sepe equo laberet. ad cuiusdam ville casam depositus est. quo psequētib; barbaris. & incensa domo sepultura quoq; caruit. **Hic finit hieronim? cronicā suā.** Fluxerūt autē ab incarnatione dñi vsq; ad finē valentis anni. ccc. lxx. **Ab vrbe obita.** M. c. &. xxxi. sc; sub regib; anni. cc. xl. sub vsulib; ccc. lxiiii. Sub augustis & cesarib; d. xxvi. **Ab initio autē mūdi sm hebraicā veritate.** iiii. milia. ccc. xliii. sm. lxx. interpres. v. milia. d. lxxviii. **Ab hinc ergo scribūt profer. & beda. sigibertusq; monachus gēblacens.** Nos autē p̄sq; vltēius pcedam? quia stat maxime circa hec tpa floruisse sanctos patres egipti & syrie. ceterisq; mundi partib;. **De quoz gestis & dictis multa iam sup posuim?** Placuit ut ad vtilitatem legentiū. intermisso paululū ordine historie. quo rūdam quoq; de quib; ad liquidūz inuenire non potuim? sub quib; fuerint imperatorib;. vnico sequēti libello gesta adbreuiata p̄hendam?. siml etiā & alioz sanctorū quozundā epoz & p̄fessorū vtriusq; sexus qui floruerūt in diuersis mūdi p̄tib;. quoz itidem tempora ignoramus. **Et primo quidem a barlaam & iosaphat. quoz actus iohānes damascen? scripsisse reperit.** Narzationis h? exordium sumamus.

Continentia. xvj. libri.
Extusdecim? liber nullā certī epif
prmet historiā. sed gesta quozundā
sanctorū confessorū & monachoz
quoz inuenire nō potui certitudi

inē tpoz ut barlaam & iosaphat. zoime quoq; & pluriam alioz. **Habet autē capitula. c.**

D E rege auemur & eius epicto contra christianos. .i.
 De eius archisatrapa facto monacho q eum confudit. .ii.
 De ortu iosaphat et reclusionē ei? i palatio. .iii.
 De amico regis quē ipē in dolo temptauit. .iiii.
 Qualiter osilio infirmi irā regis placauit. .v.
 De duob; monachis martirizatis. .vi.
 Qualiter iosaphat a patre obtinuit libertatē procedendi. .vii.
 De leproso & ceco & sene curuo quos in via vidit. .viii.
 De aduētū barlaā ad eū sub ūbra negociatorū. ix
 Narzatio eius de rege humili qui caute rephensorem arguit. .x.
 Instructio iosaphat & cultu vni? dei. .xi.
 Fabula de philomena contra cultores ydolorum inducta. .xii.
 Admonitō facta iosaphat d̄ pseuerātia i fide. .xiii.
 Exhortatio ad eundē de vita p̄fectiori. .xiiii.
 Parabola de vnico me vtra seculi amatoēs. .xv.
 Parabola de trib; amicis vtra eosdem. .xvi.
 Ad idem de rege qui locum exilii sui diuitiis p̄muniuit. .xvii.
 Exhortatio ad p̄emptū diuitiaz. .xviii.
 Ad idem de illo qui p̄empta nobili sponsa p̄uerculam duxit. .xix.
 Doctrina barlaā d̄ deo creatore oīm & rectore. .xx.
 Barlaam iosaphat vitā suam enarrat. .xxi.
 Iosaphat volentē eū sequi. barlaā repmittit. .xxii.
 Zardan duro corde verba barlaā audit. .xxiii.
 Cilicium & doct̄ine finem iosaphat a barlaam accepit. .xxiiii.
 Recedente bar. zardā secretū regi aperit. .xxv.
 De vano acilio arathis. & i sectatōe barlaā. .xxvi.
 De cupido heremitarū qui ferebant reliquias sanctorum. .xxvii.
 De simulato barlaam. id est nachoz. .xxviii.
 Rex filiū q; a bar. seduct? sit rephendit. .xxix.
 Irām patris filius placare nititur. eūq; ad rectāz viam ouertere. .xxx.
 Iosaphat in oratione p̄noctat & fictionē regis p̄visionem agnoscit. .xxxi.
 Nachoz in cōcilium vocatus consilio suo capitur & illaqueatur. .xxxii.
 Item contra p̄positum suum vera loquit de deo & de errore chaldeoz. .xxxiii.
 De errore grecoz & egiptioz. .xxxiiii.
 De errore iudeoz & vera fide xpianoz. .xxxv.
 De fine certamis quo nachoz oēs pfurauit. .xxxvi.
 Iosaphat eum ducit secuz & secreto arguens gratias egit. .xxxvii.
 Nachoz verbis eius cōpunctus ad heremum conuolauit. .xxxviii.
 Rege circa cultū deozū vacillante theodas mag? accersitus est. .xxxix.
 Huius concilio rex omnes ad solēnitatem deoz cōuocat. .xl.
 Idē d̄ iosaphat p̄ mulieres seductō osiliū dat. .xli.
 Iosaphat spiritu fornicationis vexatus oratione se armat. .xlii.
 Puella regia eum de fornicatione multiplici colloquio temptat. .xliii.
 Iosaphat vacillanti dñs felicitatem sanctorum & penas reproboz p̄ visū demonstrat. .xliiii.